

Euroopa Liidu Teataja

L 334

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

51. aastakäik

12. detsember 2008

Sisukord

- I EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik

MÄÄRUSED

Komisjoni määrus (EÜ) nr 1230/2008, 11. detsember 2008, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril	1
Komisjoni määrus (EÜ) nr 1231/2008, 11. detsember 2008, millega kinnitatakse kodulinnuliha- ja munasektorite ning ovoalbumiini tüüpilised hinnad ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1484/95.....	3
Komisjoni määrus (EÜ) nr 1232/2008, 11. detsember 2008, mille kohaselt ei anta või eksporditoetust määrusega (EÜ) nr 619/2008 ette nähtud alalise pakkumismenetluse raames	5
Komisjoni määrus (EÜ) nr 1233/2008, 11. detsember 2008, mille kohaselt ei anta lõssipulbri toetust määruses (EÜ) nr 619/2008 sätestatud alalise pakkumismenetluse raames	6
★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1234/2008, 24. november 2008, mis käsitleb inimintervishoius ja veterinaarias kasutatavate ravimite müügilubade tingimuste muudatuste läbivaatamist ⁽¹⁾	7
★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1235/2008, 8. detsember 2008, millega sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad mahepõllumajanduslike toodete kolmandatest riikidest importimise korra kohta	25
★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1236/2008, 11. detsember 2008, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1613/2000, millega sätestatakse üldise soodustuste süsteemi raames kehtestatud päritolustaatusena toodete määratluse erandid määrusest (EMÜ) nr 2454/93, et võtta arvesse Laose eriolukorda teatavate tekstiiltoodete ühendusse eksportimisel	53

Hind: 18 EUR

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

(Jätkub pöördel)

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1237/2008, 11. detsember 2008, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1043/2005, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 3448/93 seoses teatavate asutamislepingu I lisas loetlemata kaupadena eksporditavate põllumajandussaaduste ja -toodete eksporditoetuste andmise süsteemiga ning nende toetussummade kinnitamise kriteeriumidega	55
★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1238/2008, 10. detsember 2008, millega Hispaania lipu all sõitvatel laevadel keelatakse niituimlutsu püük V, VI ja VII püügipiirkonna ühenduse vetes ja vetes, mis ei kuulu kolmandate riikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla	56
★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1239/2008, 10. detsember 2008, millega lubatakse Rootsi lipu all sõitvatel laevadel uuesti alustada tursapüüki Kattegati vetes	58
★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1240/2008, 10. detsember 2008, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 560/2005, millega kehtestatakse teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud piiravad meetmed seoses olukorraga Côte d'Ivoire'is	60

II EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik

OTSUSED

Komisjon

2008/936/EÜ:

★ Komisjoni otsus, 20. mai 2008, riigiabi kohta, mida Prantsusmaa andis kalapüügiriskide ennetamise fondile ja kalandusettevõtjatele (riigiabi C 9/06) (teatavaks tehtud numbri K(2007) 5636 all) ⁽¹⁾	62
--	----

2008/937/EÜ:

★ Komisjoni otsus, 5. detsember 2008, väävelhappe kandmata jätmise kohta nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse ja kõnealust toimeainet sisaldavate taimekaitsevahendite lubade tühistamise kohta (teatavaks tehtud numbri K(2008) 7612 all) ⁽¹⁾	88
--	----

2008/938/EÜ:

★ Komisjoni otsus, 9. detsember 2008, nimekirja kohta soodustatud riikidest, kes vastavad nõukogu määruses (EÜ) nr 732/2008 (millega kohaldatakse üldiste tariifsete soodustuste kava ajavahemikus 1. jaanuar 2009 kuni 31. detsember 2011) sätestatud säästvat arengut ja head valitsemistava stimuleeriva erikorra kohaldamise tingimustele (teatavaks tehtud numbri K(2008) 8028 all)	90
--	----

Märkus lugejale (vt tagakaane sisekülge)

MÄRKUS LUGEJALE

Institutsioonid on otsustanud edaspidi oma tekstides mitte märkida viidatud õigusaktide viimaseid muudatusi.

Kui ei ole teisiti märgitud, mõistetakse siin avaldatud tekstides viidatud õigusaktide all neid akte koos kõigi muudatustega.

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1230/2008,

11. detsember 2008,

millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus),⁽¹⁾

võttes arvesse komisjoni 21. detsembri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1580/2007, millega kehtestatakse nõukogu määruste (EÜ) nr 2200/96, (EÜ) nr 2201/96 ja (EÜ) nr 1182/2007 rakenduseeskirjad puu- ja köögiviljasektoris,⁽²⁾ eriti selle artikli 138 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

Määruses (EÜ) nr 1580/2007 on sätestatud vastavalt mitme-poolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay vooru tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon kindlad impordiväärtused kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XV lisa A osas osutatud toodete ja ajavahemike puhul,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks määruse (EÜ) nr 1580/2007 artikliga 138 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 12. detsembril 2008.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 11. detsember 2008

Komisjoni nimel

põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 350, 31.12.2007, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(EUR/100 kg)

CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	MA	81,5
	TR	71,9
	ZZ	76,7
0707 00 05	JO	167,2
	MA	51,4
	TR	85,6
	ZZ	101,4
0709 90 70	MA	105,7
	TR	133,9
	ZZ	119,8
0805 10 20	AR	18,1
	BR	56,0
	CL	50,9
	EG	30,5
	MA	91,7
	TR	68,8
	ZA	51,8
	ZW	43,9
	ZZ	51,5
0805 20 10	MA	68,8
	TR	73,0
	ZZ	70,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	54,6
	HR	54,2
	IL	70,8
	TR	55,8
	ZZ	58,9
0805 50 10	MA	78,3
	TR	66,6
	ZZ	72,5
0808 10 80	CA	89,2
	CL	43,7
	CN	77,8
	MK	35,3
	US	117,4
	ZA	123,2
	ZZ	81,1
0808 20 50	CN	49,6
	TR	97,0
	US	131,4
	ZZ	92,7

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ” tähistab „muud päritolu”.

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1231/2008,**11. detsember 2008,****millega kinnitatakse kodulinnuliha- ja munasektorite ning ovoalbumiini tüüpilised hinnad ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1484/95**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus), ⁽¹⁾ eriti selle artiklit 143,

võttes arvesse nõukogu 29. oktoobri 1975. aasta määrust (EMÜ) nr 2783/75 ovoalbumiini ja laktalbumiini ühise kaubandussüsteemi kohta, eriti selle artikli 3 lõiget 4,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni määrmus (EÜ) nr 1484/95 ⁽²⁾ on sätestatud täiendava imporditollimaksu süsteemi rakendamise üksikasjalikud eeskirjad ning on kinnitatud kodulinnuliha- ja munasektorite ning ovoalbumiini tüüpilised hinnad.
- (2) Kodulinnuliha- ja munasektorites ning ovoalbumiini impordihindade määramise aluseks oleva teabe korrapä-

rase kontrollimise tulemusel tuleks muuta teatavate toodete tüüpilisi impordihindu, võttes arvesse päritolule vastavaid hinnaerinevusi. Seepärast tuleks tüüpilised hinnad avaldada.

- (3) Turuolukorda arvesse võttes tuleks seda muudatust kohaldada võimalikult kiiresti.
- (4) Käesoleva määrmusega ettenähtud meetmed on kooskõlas põllumajandusturgude ühise korralduse komitee arvamusga,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRMUSE:

Artikkel 1

Määrmuse (EÜ) nr 1484/95 I lisa asendatakse käesoleva määrmuse lisaga.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 11. detsember 2008

*Komisjoni nimel**põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor*

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 145, 29.6.1995, lk 47.

LISA

Komisjoni 11. detsember 2008. aasta määrusele, millega kinnitatakse kodulinnuliha- ja munasektorite ning ovoalbumiini tüüpilised hinnad ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1484/95

„I LISA

CN-kood	Toote kirjeldus	Tüüpiline hind (EUR/100 kg)	Artikli 3 lõikes 3 osutatud tagatis (EUR/100 kg)	Päritolu ⁽¹⁾
0207 12 10	Nn 70 % kanarümbad, külmutatud	150,4	0	AR
0207 12 90	Nn 65 % kanarümbad, külmutatud	155,8	0	BR
		145,9	0	AR
0207 14 10	Kanade kondita jaotustükid, külmutatud	234,1	20	BR
		279,5	6	AR
		298,3	1	CL
0207 14 50	Kana rinnatükid, külmutatud	200,6	3	BR
0207 14 60	Kana koivad, külmutatud	123,1	6	BR
0207 25 10	Nn 80 % kalkunirümbad, külmutatud	202,9	0	BR
0207 27 10	Kalkuni kondita jaotustükid, külmutatud	307,8	0	BR
		327,4	0	CL
0408 11 80	Munakollased	452,7	0	AR
0408 91 80	Kooreta linnumunad, kuivatatud	436,2	0	AR
1602 32 11	Kuumtöötlemata valmistised kanast	220,4	20	BR
3502 11 90	Munaalbumiin, kuivatatud	604,0	0	AR

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruks (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ” tähistab „muud päritolu”.

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1232/2008,**11. detsember 2008,****millega kohaselt ei anta või eksporditoetust määrusega (EÜ) nr 619/2008 ette nähtud alalise pakkumismenetluse raames**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus), ⁽¹⁾ eriti selle artikli 164 lõiget 2 koostoimes artikliga 4,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni 27. juuni 2008. aasta määruses (EÜ) nr 619/2008, millega kuulutatakse välja alaline pakkumismenetlus eksporditoetusteks seoses teatavate piimatoodetega, ⁽²⁾ on sätestatud alaline pakkumismenetlus.
- (2) Vastavalt komisjoni 10. detsembri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1454/2007 (millega nähakse ette pakkumismenetluse kehtestamise ühised eeskirjad, et määrata kindlaks teatavate põllumajandustoodete eksporditoetused) ⁽³⁾

artiklile 6 ja võttes arvesse pakkumiskutse alusel esitatud pakkumiste läbivaatamise tulemusi, ei tuleks anda eksporditoetusi pakkumismenetluse raames, mis lõpeb 9. detsembri 2008.

- (3) Põllumajandusturgude ühise korralduse komitee ei ole eesistuja määratud tähtaja jooksul oma arvamust esitanud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrusega (EÜ) nr 619/2008 välja kuulutatud alalise pakkumismenetluse raames, mis lõpeb 9. detsembri 2008, ei anta eksporditoetusi kõnealuse määruse artikli 1 punktides a ja b osutatud toodetele ning artiklis 2 osutatud sihtkohtadele.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 12. detsembril 2008.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 11. detsember 2008

*Komisjoni nimel**põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor*

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 168, 28.6.2008, lk 20.

⁽³⁾ ELT L 325, 11.12.2007, lk 69.

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1233/2008,**11. detsember 2008,****millega kohaselt ei anta lõssipulbri toetust määruses (EÜ) nr 619/2008 sätestatud alalise pakkumismenetluse raames**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus),⁽¹⁾ eriti selle artikli 164 lõiget 2 koostoides artikliga 4,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni 27. juuni 2008. aasta määruses (EÜ) nr 619/2008, millega kuulutatakse välja alaline pakkumismenetlus eksporditoetusteks seoses teatavate piimatoodetega,⁽²⁾ on sätestatud alaline pakkumismenetlus.
- (2) Vastavalt komisjoni 10. detsembri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1454/2007 (millega nähakse ette pakkumismenetluse kehtestamise ühised eeskirjad, et määrata kindlaks

teatavate põllumajandustoodete eksporditoetused)⁽³⁾ artiklile 6 ja võttes arvesse pakkumiskutse alusel esitatud pakkumiste läbivaatamise tulemusi, ei tuleks anda toetusi pakkumismenetluse raames, mis lõpeb 9. detsembri 2008.

- (3) Põllumajandusturgude ühise korralduse komitee ei ole eesistuja määratud tähtaja jooksul oma arvamust esitanud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrusega (EÜ) nr 619/2008 väljakuulutatud alalise pakkumismenetluse raames, mis lõpeb 9. detsembri 2008, ei anta toetusi kõnealuse määruse artikli 1 punktis c osutatud toodete ja artiklis 2 osutatud sihtkohtade puhul.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 12. detsembril 2008.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 11. detsember 2008

Komisjoni nimel

põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 168, 28.6.2008, lk 20.

⁽³⁾ ELT L 325, 11.12.2007, lk 69.

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1234/2008,**24. november 2008,****mis käsitleb inимtervishoius ja veterinaarias kasutatavate ravimite müügilubade tingimuste muudatuste läbivaatamist****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

musi, on asjakohane need läbi vaadata, et luua lihtsam, selgem ja paindlikum õigusraamistik, tagades seejuures samal tasemel rahva ja loomade tervise kaitse.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/82/EÜ veterinaarravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 39 lõiget 1,

- (2) Seetõttu tuleks kohandada määrustes (EÜ) nr 1084/2003 ja (EÜ) nr 1085/2003 sätestatud menetlusi, kaldumata seejuures kõrvale üldpõhimõtetest, millel kõnealused menetlused põhinevad. Proportsionaalsuse tagamiseks peaksid määruse reguleerimisalast endiselt välja jääma homöopaatilised ravimid ja traditsioonilised taimsed ravimid, millele ei ole antud müügiluba, kuid mille suhtes kohaldatakse lihtsustatud registreerimismenetlust.

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/83/EÜ inимtervishoius kasutatavate ravimite ühenduse eeskirjade kohta, ⁽²⁾ eriti selle artikli 35 lõiget 1,

- (3) Ravimite muudatused saab jagada erinevatesse kategooriatesse sõltuvalt sellest, kui ohtlikud on need rahva ja loomade tervisele, ning mõjust asjaomase ravimi kvaliteedile, ohutusele ja tõhususele. Seetõttu tuleks esitada kõigi nimetatud kategooriate määratlused. Prognoositavuse parandamiseks tuleks sätestada muudatuste kategooriate üksikasju käsitlevad suunised ning neid vastavalt teaduse ja tehnika arengule regulaarselt ajakohastada, võttes eelkõige arvesse rahvusvahelise ühtlustamisega seotud suundumusi. Samuti tuleks Euroopa Ravimiametile (edaspidi „amet“) ja liikmesriikidele võimaldada anda soovitusi ettenägemata muudatuste liigitamise kohta.

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrust (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse ühenduse kord inим- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa ravimiamet, ⁽³⁾ eriti selle artikli 16 lõiget 4 ja artikli 41 lõiget 6,

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühenduse õigusraamistik, mis käsitleb müügilubade tingimuste muudatusi, on sätestatud komisjoni 3. juuni 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1084/2003, mis käsitleb inимtervishoius ja veterinaarias kasutatavate ravimite jaoks liikmesriigi pädeva asutuse poolt antud müügilubade tingimuste muudatuste läbivaatamist ⁽⁴⁾ ja komisjoni 3. juuni 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1085/2003, mis käsitleb nõukogu määruse (EMÜ) nr 2309/93 reguleerimisalasse kuuluvate inимtervishoius ja veterinaarias kasutatavate ravimite jaoks välja antud müügilubade tingimuste muudatuste läbivaatamist. ⁽⁵⁾ Võttes arvesse kõnealuste määruste kohaldamisel saadud praktilisi koge-

- (4) Tuleks selgitada, et teatavaid muudatusi, mille võimalik mõju ravimite kvaliteedile, ohutusele ja tõhususele on suurim, tuleb samamoodi põhjalikult teaduslikult hinnata, kui uute müügilooatluste puhul.

- (5) Vähendamaks muudatusmenetluste üldist arvu ja võimaldamaks pädevatel asutustel keskenduda neile muudatusetele, millel on tegelik mõju kvaliteedile, ohutusele ja tõhususele, tuleks teatavate vähemtähtsate muudatuste jaoks kasutusele võtta iga-aastane aruandlussüsteem. Kõnealuste muudatuste puhul ei oleks eelnevat heakskiitu vaja ja neist tuleks teatada kaheteistkümmne kuu jooksul pärast rakendamist. Muud liiki vähemtähtsad muudatused, millest viivitamata teavitamine on vajalik asjaomase ravimi üle pideva järelevalve teostamiseks, ei peaks siiski iga-aastase aruandlussüsteemi alla kuuluma.

⁽¹⁾ EÜT L 311, 28.11.2001, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 311, 28.11.2001, lk 67.

⁽³⁾ ELT L 136, 30.4.2004, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 159, 27.6.2003, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT L 159, 27.6.2003, lk 24.

- (6) Kõigist muudatustest tuleks eraldi teatada. Teatavatel juhtudel tuleks siiski lubada muudatuste rühmitamist, et hõlbustada muudatuste läbivaatamist ja vähendada halduskoormust. Muudatuste rühmitamist sama loomaniiku mitme müügiloa tingimuste alusel tuleks lubada üksnes siis, kui kõiki asjaomaseid müügilubasid mõjutab üks ja seesama muudatuste rühm.
- (7) Vältimaks topelttööd mitme müügiloa tingimuste muudatuste hindamisel, tuleks ette näha tööjaotus, mille kohaselt liikmesriikide pädevate asutuste seast valitud asutus ja amet vaataksid muudatuse läbi teiste asjaomaste ametiasutuste nimel.
- (8) Tuleks ette näha sätted, mis kajastavad direktiivi 2001/82/EÜ artikliga 31 ja direktiivi 2001/83/EÜ artikli 27 alusel loodud kooskõlastusrühmade rolli käsitlevaid direktiivide 2001/82/EÜ ja 2001/83/EÜ sätteid, et parandada liikmesriikidevahelist koostööd ja võimaldada lahendada teatavate muudatuste hindamisel tekkinud lahkarvamusi.
- (9) Käesolevas määruses tuleks selgitada, millal on müügiloa omanikul lubatud asjaomast muudatust rakendada, sest selline selgitus on ettevõtjatele väga vajalik.
- (10) Tuleks ette näha üleminekuperiood, et anda kõigile huvitatud pooltele, eelkõige liikmesriikidele ja tööstusharule, aega uue õigusraamistikuga kohanemiseks.
- (11) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas inimintervishoiu kasutatavate ravimite alalise komitee ja veterinaarravimite alalise komitee arvamusega,
- a) vastavalt nõukogu direktiivile 87/22/EMÜ, ⁽¹⁾ direktiivi 2001/82/EÜ artiklitele 32 ja 33, direktiivi 2001/83/EÜ artiklitele 28 ja 29 ning määrusele (EÜ) nr 726/2004 antud müügiload;
- b) müügiload, mis on antud pärast direktiivi 2001/82/EÜ artiklites 36, 37 ja 38 või direktiivi 2001/83/EÜ artiklites 32, 33 ja 34 ette nähtud menetlust, mille tulemuseks on täielik ühtlustamine.
2. Käesolevat määrust ei kohaldata müügiloa üleandmise suhtes ühelt müügiloa omanikult (edaspidi „omanik“) teisele.
3. II peatükki kohaldatakse ainult vastavalt direktiivi 87/22/EMÜ, direktiivi 2001/82/EÜ 4. peatükile või direktiivi 2001/83/EÜ 4. peatükile antud müügilubade tingimuste muudatuste suhtes.
4. III peatükki kohaldatakse ainult vastavalt määrusele (EÜ) nr 726/2004 antud müügilubade (edaspidi „tsentraliseeritud müügiload“) tingimuste muudatuste suhtes.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „müügiloa muudatus“ või „muudatus“ – selliste andmete või dokumentide muudatus, millele on osutatud:
- a) direktiivi 2001/82/EÜ artikli 12 lõikes 3, artiklites 13, 13a, 13b, 13c, 13d ja 14 ning I lisas ja määruse (EÜ) nr 726/2004 artikli 31 lõikes 2 veterinaarravimite puhul;
- b) direktiivi 2001/83/EÜ artikli 8 lõikes 3, artiklites 9, 10, 10a, 10b, 10c ja 11 ning I lisas, määruse (EÜ) nr 726/2004 artikli 6 lõikes 2, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1901/2006 ⁽²⁾ artikli 7 lõike 1 punktis a ja artikli 34 lõikes 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1394/2007 ⁽³⁾ artiklis 7 ja artikli 14 lõikes 1 inimintervishoiu kasutatavate ravimite puhul;

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Eesmärk ja kohaldamisala

1. Käesoleva määrusega nähakse ette järgmiste inimintervishoiu kasutatavatele ja veterinaarravimitele antud müügilubade tingimuste muudatuste läbivaatamise kord:

⁽¹⁾ EÜT L 15, 17.1.1987, lk 38.

⁽²⁾ ELT L 378, 27.12.2006, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 324, 10.12.2007, lk 121.

2) „IA tüübi vähemtähtis muudatus” – muudatus mis mõjutab vähe või ei mõjuta üldse asjaomase ravimi kvaliteeti, ohutust või tõhusust;

3) „II tüübi oluline muudatus” – muudatus, mis ei ole müügiloa laiendamine ja mis võib oluliselt mõjutada asjaomase ravimi kvaliteeti, ohutust või tõhusust.

4) „müügiloa laiendamine” või „laiendamine” – I lisas loetletud ja selles sätestatud tingimustele vastav muudatus;

5) „IB tüübi vähemtähtis muudatus” – muudatus, mis ei ole IA tüübi vähemtähtis muudatus, II tüübi oluline muudatus ega laiendamine;

6) „asjaomane liikmesriik” – liikmesriik, kelle pädev asutus on väljastanud kõnealuse ravimi müügi loa;

7) „asjaomane asutus”:

a) iga asjaomase liikmesriigi pädev asutus;

b) tsentraliseeritud müügilubade puhul amet.

8) „kiireloomuline ohutuspiirang” – uute, ravimi ohutut kasutamist mõjutavate andmete tõttu tehtav ajutine ravimikirjelduse muudatus, mis puudutab eelkõige ühte või mitut järgmiste ravimiomaduste kokkuvõtte punkti: näidustused, annustamine, vastunäidustused, hoiatused, sihtliigid ja keelud.

Artikkel 3

Muudatuste liigitus

1. Kõigi muudatuste suhtes, mis ei ole müügiloa laiendamised, kohaldatakse II lisas sätestatud liigitust.

2. Muudatust, mis ei ole müügiloa laiendamine ja mille liigitamist ei ole pärast käesolevas määruses sätestatud eeskirjade rakendamist toimunud, käsitatakse artikli 4 lõike 1 punktis a

osutatud suuniseid ja vajaduse korral artikli 5 kohaselt esitatud soovitusi arvesse võttes vähimisi IB tüübi vähem tähtsa muudatusena.

3. Erandina lõikest 2 käsitatakse muudatust, mis ei ole müügiloa laiendamine ja mille liigitamist ei ole pärast käesolevas määruses sätestatud eeskirjade rakendamist toimunud, II tüübi olulise muudatusena järgmistel juhtudel:

a) omaniku taotlusel, mis esitatakse muudatusest teatamisel;

b) kui referentliikmesriigi pädev asutus, vastavalt direktiivi 2001/82/EÜ artiklile 32 ja direktiivi 2001/83/EÜ artiklile 28 (edaspidi „referentliikmesriik”), pidades nõu teiste asjaomaste liikmesriikidega, või tsentraliseeritud müügiloa puhul amet leiab pärast teate nõuetekohasuse hindamist vastavalt artikli 9 lõikele 1 või artikli 15 lõikele 1 ning artikli 5 kohaselt antud soovitusi arvesse võttes, et muudatus võib oluliselt mõjutada asjaomase ravimi kvaliteeti, ohutust või tõhusust.

Artikkel 4

Suunised

1. Komisjon koostab pärast liikmesriikide, ameti ja huvitatud isikutega konsulteerimist:

a) suunised, mis käsitlevad muudatuste eri kategooriate üksikasju;

b) suunised, mis käsitlevad käesoleva määruse II, III ja IV peatükis ette nähtud menetluste toimimist ja samuti kõnealuste menetluste kohaselt esitatavaid dokumente.

2. Lõike 1 punktis a osutatud suunised koostatakse artikli 28 teises lõigus sätestatud kuupäevaks ning neid ajakohastatakse regulaarselt, võttes arvesse vastavalt artiklile 5 antud soovitusi ning teaduse ja tehnika arengut.

Artikkel 5

Soovitused ettenägemata muudatuste kohta

1. Enne käesolevas määruses sätestamata liigitusega muudatuse esitamist või läbivaatamist võib omanik või liikmesriigi pädev asutus taotleda, et direktiivi 2001/82/EÜ artiklis 31 või direktiivi 2001/83/EÜ artiklis 27 osutatud kooskõlastusrühm (edaspidi „kooskõlastusrühm”) või tsentraliseeritud müügiloa tingimuste muudatuste puhul amet annaks soovitus muudatuse liigitamiseks.

Esimeses lõigus nimetatud soovitus peab olema kooskõlas artikli 4 lõike 1 punktis a osutatud suunistega. See esitatakse 45 päeva jooksul pärast taotluse saamist ja saadetakse omanikule, ametile ja kõigi liikmesriikide pädevatele asutustele.

2. Amet ja lõikes 1 osutatud kaks kooskõlastusrühma teevad koostööd, et tagada kooskõlas selle lõikega antud soovitude ühtsus ja avaldavad kõnealused soovitusd pärast ärisaladuse alla kuuluva teabe eemaldamist.

Artikkel 6

Muudatused, mille tagajärjel muudetakse tootekirjeldust

Kui muudatuse tagajärjel muudetakse ravimomaduste kokkuvõtet, märgistust või pakendi infolehte, käsitatakse kõnealuseid muudatusi ühe ja sama muudatuse osana.

Artikkel 7

Muudatuste rühmitamine

1. Kui teates või taotluses käsitletakse mitut muudatust, esitatakse II, III ja IV peatükis sätestatud teade või taotlus iga taotletava muudatuse kohta eraldi.

2. Erandina lõikest 1 kohaldatakse järgmist:

a) kui sama omaniku ühe või mitme müügiloa tingimuste samadest IA tüübi vähem tähtsatest muudatustest teatatakse samal ajal samale asjaomasele asutusele, võib kõigist sellistest muudatustest teatada ühe teatega, nagu on osutatud artiklites 8 ja 14;

b) kui mitmest sama müügiloa tingimuste muudatusest teatatakse ühel ja samal ajal, võib kõigist muudatustest teatada ühe teatega tingimusel, et asjaomased muudatused kuuluvad ühe III lisas loetletud juhtumi alla või kui need ei kuulu ühe nimetatud juhtumi alla, siis tingimusel, et referentliikmesriigi pädev asutus, pidades nõu teiste asjaomaste liikmesriikidega või tsentraliseeritud müügiloa puhul amet nõustub kõnealuseid muudatusi läbi vaatama ühe menetluse raames.

Esimese lõigu punktis b osutatud teatamine toimub järgmiselt:

— artiklites 9 ja 15 osutatud ühe teatega, kui vähemalt üks muudatustest on IB tüübi vähem tähtis muudatus ja kõik teised on vähem tähtsad muudatused;

— artiklites 10 ja 16 osutatud ühe taotlusega, kui vähemalt üks muudatustest on II tüübi oluline muudatus ja ükski muudatustest ei ole müügiloa laiendamine;

— artiklis 19 osutatud ühe taotlusega, kui vähemalt üks muudatustest on müügiloa laiendamine.

II PEATÜKK

VASTAVALT DIREKTIIVILE 87/22/EMÜ, DIREKTIIVI 2001/82/EÜ 4. PEATÜKILE VÕI DIREKTIIVI 2001/83/EÜ 4. PEATÜKILE ANTUD MÜÜGILUBADE MUUDATUSED

Artikkel 8

IA tüübi vähem tähtsatest muudatustest teatamise kord

1. Kui tegemist on IA tüübi vähem tähtsa muudatusega, esitab müügiloa omanik IV lisas loetletud andmeid sisaldava teate korraga kõigile asjaomastele asutustele. Kõnealune teade esitatakse kaheteistkümne kuu jooksul pärast muudatuse rakendamist.

Vähem tähtsate muudatuste puhul, millest tuleb viivitamata teatada asjaomase ravimi üle pideva järelevalve teostamiseks, esitatakse teade siiski kohe pärast muudatuse rakendamist.

2. Artikliga 11 ette nähtud meetmed rakendatakse 30 päeva jooksul pärast teate saamist.

Artikkel 9

IB tüübi vähem tähtsatest muudatustest teatamise kord

1. Müügiloo omanik esitab IV lisa loetletud andmeid sisaldava teate korraga kõigile asjaomastele asutustele.

Kui teade vastab esimeses lõigus ette nähtud tingimustele, kinnitab referentliikmesriigi pädev asutus, olles pidanud nõu teiste asjaomaste liikmesriikidega, nõuetekohase teate kättesaamist.

2. Kui referentliikmesriigi pädev asutus ei ole 30 päeva jooksul pärast nõuetekohase teate kättesaamise kinnitamist saatnud müügiloo omanikule negatiivset arvamust, käsitatakse teadet vastuvõetuna kõigi asjaomaste asutuste poolt.

Kui referentliikmesriigi pädev asutus võtab teate vastu, kohaldatakse artiklis 11 sätestatud menetlust.

3. Kui referentliikmesriigi pädev asutus on arvamusel, et teadet ei saa vastu võtta, teatab ta sellest müügiloo omanikule ja teistele asjaomastele asutustele, põhjendades oma negatiivset arvamust.

Müügiloo omanik võib 30 päeva jooksul pärast negatiivse arvamuse saamist esitada kõigile asjaomastele asutustele muudetud teate, et võtta nõuetekohaselt arvesse kõnealuses arvamuses esitatud põhjendusi.

Kui omanik teadet teise lõigu kohaselt ei muuda, käsitatakse teadet tagasilükatuna kõigi asjaomaste ametite poolt ja rakendatakse artikliga 11 ette nähtud meetmed.

4. Muudetud teate esitamise korral hindab referentliikmesriigi pädev asutus seda 30 päeva jooksul pärast teate saamist ja rakendatakse artikliga 11 ette nähtud meetmed.

Artikkel 10

II tüübi oluliste muudatuste eelnev heakskiitmine

1. Müügiloo omanik esitab IV lisa loetletud andmeid sisaldava taotluse korraga kõigile asjaomastele asutustele.

Kui taotlus vastab esimeses lõigus ette nähtud tingimustele, kinnitab referentliikmesriigi pädev asutus nõuetekohase taotluse kättesaamist ja teatab omanikule ning teistele asjaomastele asutustele, et menetlust alustatakse kuupäevast, mil taotluse kättesaamist kinnitati.

2. Referentliikmesriigi pädev asutus koostab 60 päeva jooksul pärast nõuetekohase taotluse kättesaamise kinnitamist hindamisaruande ja otsuse taotluse kohta, mis edastatakse teistele asjaomastele asutustele.

Referentliikmesriigi pädev asutus võib asja kiireloomulisust arvesse võttes lühendada esimeses lõigus osutatud tähtaega või V lisa 1. osas loetletud muudatuste puhul pikendada seda kuni 90 päevani.

V lisa 2. osas loetletud muudatuste puhul on esimeses lõigus osutatud ajavahemik 90 päeva.

3. Referentliikmesriigi pädev asutus võib lõikes 2 osutatud ajavahemiku jooksul nõuda omanikult lisateabe esitamist kõnealuse pädeva asutuse kehtestatud tähtaja jooksul. Sellisel juhul:

a) referentliikmesriigi pädev asutus teatab lisateabe nõudest teistele asjaomastele pädevatele asutustele;

b) menetlus peatatakse kuni lisateabe esitamiseni;

c) referentliikmesriigi pädev asutus võib pikendada lõikes 2 osutatud ajavahemikku.

4. Ilma et see piiraks artikli 13 kohaldamist ja 30 päeva jooksul pärast lõikes 2 nimetatud otsuse ja hindamisaruande kättesaamist, tunnustavad asjaomased pädevad asutused otsust ja teatavad sellest referentliikmesriigi pädevale asutusele.

Kui pädev asutus ei ole esimeses lõigus osutatud aja jooksul teatanud otsusega mittenõustumisest vastavalt artiklile 13, peetakse otsust kõnealuse pädeva asutuse poolt tunnustatuks.

5. Kui kõik asjaomased asutused on lõikes 2 osutatud otsust lõike 4 kohaselt tunnustanud, rakendatakse artikliga 11 ette nähtud meetmed.

Artikkel 11

Artiklites 8–10 sätestatud menetluste lõpetamise kord

1. Kui viidatakse käesolevale artiklile, võtab referentliikmesriigi pädev asutus järgmised meetmed:

- a) teatab müügiloa omanikule ja teistele asjaomastele asutustele, kas muudatus või teade on vastu võetud või tagasi lükatud;
- b) kui muudatus või teade lükatakse tagasi, teatab ta müügiloa omanikule ja teistele asjaomastele asutustele tagasilükkamise põhjused;
- c) teatab müügiloa omanikule ja teistele asjaomastele pädevatele asutustele, kas muudatuse või teate tõttu tuleb muuta müügiloa andmise otsust.

2. Kui viidatakse käesolevale artiklile muudab iga pädev asutus vajaduse korral ja artikli 23 lõikes 1 sätestatud ajavahe miku jooksul müügiloa andmise ostust vastavalt vastu võetud muudatusele või teatele.

Artikkel 12

Inimeste gripi vaktsiinid

1. Erandina artiklist 10 kohaldatakse inimeste gripi vaktsiinide iga-aastaseks uuendamiseks nende toimeainetes tehtud kättesaamise läbivaatamise suhtes lõigetes 2–6 sätestatud menetlust.

2. Müügiloa omanik esitab IV lisas loetletud andmeid sisaldava taotluse korraga kõigile asjaomastele asutustele.

Kui taotlus vastab esimeses lõigus ette nähtud tingimustele, kinnitab referentliikmesriigi pädev asutus nõuetekohase taotluse kättesaamist ja teatab omanikule ning teistele asjaomastele asutustele, et menetlust alustatakse kuupäevast, mil taotluse kättesaamist kinnitati.

3. Referentliikmesriigi pädev asutus koostab 30 päeva jooksul pärast nõuetekohase taotluse kättesaamise kinnitamist hindamisaruande ja otsuse taotluse kohta, mis edastatakse teistele asjaomastele asutustele.

4. Referentliikmesriigi pädev asutus võib lõikes 3 osutatud aja jooksul nõuda müügiloa omanikult lisateabe esitamist. Ta teatab sellest teistele pädevatele asutustele.

5. Asjaomased pädevad asutused tunnustavad otsust 12 päeva jooksul pärast lõikes 3 nimetatud otsuse ja hindamisaruande kättesaamist ja teatavad sellest referentliikmesriigi pädevale asutusele.

6. Müügiloa omanik esitab referentliikmesriigi pädeva asutuse nõudmisel 12 päeva jooksul pärast lõikes 5 nimetatud tähtaja möödumist kõigile asjaomastele pädevatele asutustele kliinilised andmed ja teabe ravimi stabiilsuse kohta.

Referentliikmesriigi pädev asutus hindab esimeses lõigus nimetatud andmeid ja koostab lõpliku otsuse kavandi 7 päeva jooksul pärast andmete kättesaamist. Teised asjaomased asutused tunnustavad kõnealust lõplikku otsust 7 päeva jooksul pärast selle kättesaamist ja teevad lõpliku otsuse alusel otsuse.

Artikkel 13

Kooskõlastusrühm ja vahekohus

1. Kui otsust ei ole vastavalt artikli 10 lõikele 4 võimalik tunnustada või kui arvamust ei ole vastavalt artikli 20 lõike 8 punktile b võimalik heaks kiita võimaliku tõsise ohu tõttu üldsusele (inimtervishoiu kasutatavate ravimite puhul), inimeste või loomade (veterinaarravimite puhul) tervisele või keskkonnale, taotleb asjaomane asutus lahkarmuse esitamist lahendamiseks kooskõlastusrühmale.

Mittenõustuv pool esitab kõigile asjaomastele liikmesriikidele ja taotlejale oma seisukoha üksikasjalikud põhjendused.

2. Lõikes 1 nimetatud lahkarmuse lahendamisel kohaldatakse direktiivi 2001/82/EÜ artikli 33 lõikeid 3, 4 ja 5 või direktiivi 2001/83/EÜ artikli 29 lõikeid 3, 4 ja 5.

III PEATÜKK

TSENTRALISEERITUD MÜÜGILUBADE MUUDATUSED

Artikkel 14

IA tüübi vähem tähtsatest muudatustest teatamise kord

1. Kui tegemist on IA tüübi vähem tähtsa muudatusega, esitab müügiloa omanik ametile IV lisas loetletud andmeid sisaldava teate. Kõnealune teade esitatakse kaheteistkümne kuu jooksul pärast muudatuse rakendamist.

Vähem tähtsate muudatuste puhul, millest tuleb teatada viivitamata asjaomase ravimi üle pideva järelevalve teostamiseks, esitatakse teade siiski kohe pärast muudatuse rakendamist.

2. 30 päeva jooksul pärast teate saamist rakendatakse artikliga 17 ette nähtud meetmeid.

Artikkel 15

IB tüübi vähem tähtsatest muudatustest teatamise kord

1. Müügiloa omanik esitab ametile IV lisas loetletud andmeid sisaldava teate.

Kui teade vastab esimeses lõigus ette nähtud tingimustele, kinnitab amet nõuetekohase teate kättesaamist.

2. Kui amet ei ole 30 päeva jooksul pärast nõuetekohase teate kättesaamise kinnitamist saanud omanikule negatiivset arvamust, peetakse tema arvamust positiivseks.

Kui ameti arvamus teate kohta on positiivne, rakendatakse artikliga 17 ette nähtud meetmeid.

3. Kui amet on arvamusel, et teadet ei saa vastu võtta, teatab ta sellest omanikule, põhjendades oma negatiivset arvamust.

Müügiloa omanik võib 30 päeva jooksul pärast negatiivse arvamus saamist esitada ametile muudetud teate, et võtta nõuetekohaselt arvesse kõnealuses arvamuses esitatud põhjendusi.

Kui müügiloaomanik teadet teise lõigu kohaselt ei muuda, käsitatakse teadet tagasilükatuna ja rakendatakse artikliga 17 ette nähtud meetmeid.

4. Muudetud teate esitamise korral hindab amet seda 30 päeva jooksul pärast teate saamist ja rakendatakse artikliga 17 ette nähtud meetmeid.

Artikkel 16

II tüübi oluliste muudatuste eelnev heakskiitmine

1. Müügiloa omanik esitab ametile IV lisas loetletud andmeid sisaldava taotluse.

Kui taotlus vastab esimeses lõigus ette nähtud tingimustele, kinnitab amet nõuetekohase taotluse kättesaamist.

2. Amet esitab lõikes 1 nimetatud nõuetekohase taotluse kohta oma arvamuse 60 päeva jooksul pärast taotluse saamist.

Amet võib asja kiireloomulisust arvesse võttes lühendada esimeses lõigus osutatud tähtaega või V lisas 1. osas loetletud muudatuste puhul pikendada seda kuni 90 päevani.

V lisa 2. osas loetletud muudatuste puhul on esimeses lõigus osutatud ajavahemik 90 päeva.

3. Amet võib lõikes 2 osutatud ajavahemiku jooksul nõuda müügiloa omanikult lisateabe esitamist ameti kehtestatud tähtaja jooksul. Menetlus peatatakse kuni lisateabe esitamiseni. Sellisel juhul võib amet lõikes 2 osutatud ajavahemikku pikendada.

4. Nõuetekohase taotluse kohta esitatud arvamus suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 726/2004 artikli 9 lõikeid 1 ja 2 ja artikli 34 lõikeid 1 ja 2.

15 päeva jooksul pärast nõuetekohast taotlust käsitleva lõpliku arvamus vastuvõtmist rakendatakse artikliga 17 ette nähtud meetmeid.

*Artikkel 17***Artiklites 14–16 sätestatud menetluste lõpetamise kord**

1. Kui viidatakse käesolevale artiklile, võtab amet järgmisi meetmeid:

- a) teatab müügiloo omanikule ja komisjonile, kas tema arvamus muudatuse kohta on positiivne või negatiivne;
- b) kui arvamus muudatuse kohta on negatiivne, teatab müügiloo omanikule ja komisjonile kõnealuse arvamus põhjendused;
- c) teatab müügiloo omanikule ja komisjonile, kas muudatuse või teate tõttu tuleb müügiloo andmise otsust muuta.

2. Kui viidatakse käesolevale artiklile, muudab komisjon vajaduse korral ameti taotlusel ja artikli 23 lõikes 1 sätestatud ajavahemiku jooksul müügiloo andmise otsust ja uuendab määruse (EÜ) nr 726/2004 artikli 13 lõikes 1 ja artikli 38 lõikes 1 ette nähtud ühenduse ravimiregistrit vastavalt.

*Artikkel 18***Inimeste gripi vaktsiinid**

1. Erandina artiklist 16 kohaldatakse inimeste gripi vaktsiinide iga-aastaseks ajakohastamiseks nende toimeainetes tehtud muudatuste läbivaatamise suhtes lõigetes 2–7 sätestatud menetlust.

2. Müügiloo omanik esitab ametile IV lisas loetletud andmeid sisaldava taotluse.

Kui taotlus vastab esimeses lõigus ette nähtud tingimustele, kinnitab amet nõuetekohase taotluse kättesaamist ja teatab omanikule, et menetlust alustatakse kuupäevast, mil taotluse kättesaamist kinnitati.

3. Amet esitab taotluse kohta oma arvamus 45 päeva jooksul pärast nõuetekohase taotluse kättesaamise kinnitamist.

4. Amet võib lõikes 3 osutatud ajavahemiku jooksul nõuda müügiloo omanikult lisateabe esitamist.

5. Amet esitab oma arvamus viivitamata komisjonile.

Komisjon võtab vajaduse korral ja kõnealuse arvamus alusel vastu otsuse müügiloo tingimuste muudatuste kohta ja teatab sellest müügiloo omanikule.

6. Ameti nõudel peab müügiloo omanik esitama 12 päeva jooksul pärast lõikes 3 nimetatud tähtaja möödumist ametile kliinilised andmed ja teabe ravimi stabiilsuse kohta.

Amet hindab esimeses lõigus nimetatud andmeid ja esitab oma lõpliku otsuse 10 päeva jooksul pärast andmete kättesaamist. Amet teatab oma lõplikust otsusest komisjonile ja müügiloo omanikule kolme päeva jooksul pärast lõpliku otsuse tegemise kuupäeva.

7. Komisjon muudab vajaduse korral ja ameti lõpliku otsuse alusel müügiloo andmise otsust ja uuendab vastavalt määruse (EÜ) nr 726/2004 artikli 13 lõikes 1 ette nähtud ühenduse ravimiregistrit.

IV PEATÜKK**1. JAOTIS****Erimenetlused***Artikkel 19***Müügilubade laiendamine**

1. Müügiloo laiendamise taotluse hindamisel kasutatakse sama menetlust, mille kohaselt taotlusega seotud müügiluba anti.

2. Laiendamine tähendab kas müügiloo andmist sama menetluse kohaselt, mille kohaselt taotlusega seotud müügiluba anti või laiendamise lisamist olemasolevale müügiluale.

*Artikkel 20***Tööjaotus**

1. Erandina artikli 7 lõikest 1 ja artiklitest 9, 10, 15 ja 16, kui IB tüübi vähem tähtis muudatus, II tüübi oluline muudatus või muudatuste rühm artikli 7 lõike 2 punktis b esitatud juhtudel, mis ei hõlma ühtegi laiendust, on seotud sama omaniku mitme müügilooaga, võib kõnealuste müügilubade omanik järgida käesoleva artikli lõigetes 3–9 sätestatud menetlust.

2. Lõigetes 3–9 tähendab „referentasutus” ühte järgmistest:

a) kui vähemalt üks lõikes 1 nimetatud müügilubadest on tsentraliseeritud müügiluba – ametit;

b) muudel juhtudel – asjaomase liikmesriigi pädevat asutust, mille valib kooskõlastusrühm võttes arvesse müügiloo omaniku soovitusi.

3. Müügiloo omanik esitab kõigile asjaomastele asutustele taotluse, mis sisaldab IV lisas loetletud andmeid, märkides ära soovitatava referentasutuse.

Kui taotlus vastab esimeses lõigus sätestatud tingimustele, valib kooskõlastusrühm referentasutuse ning see referentasutus kinnitab nõuetekohase taotluse kättesaamist.

Kui referentasutuseks on selle liikmesriigi pädev asutus, mis andis müügiload kõigile taotlusega seotud ravimitele, võib kooskõlastusrühm taotleda veel ühel asjakohasel asutusel aidata referentasutust kõnealuse taotluse hindamisel.

4. Referentasutus esitab lõikes 3 nimetatud nõuetekohase avalduse kohta arvamuse järgmiste tähtaegade jooksul:

a) 60 päeva jooksul pärast nõuetekohase taotluse kättesaamise kinnitamist, kui tegemist on IB tüübi vähem tähtsate muudatuste või II tüübi oluliste muudatustega;

b) V lisa 2. osas loetletud muudatuste puhul on esimeses lõigus osutatud ajavahemik 90 päeva.

5. Referentasutus võib asja kiireloomulisust arvesse võttes lühendada lõike 4 punktis a osutatud tähtaega või V lisas 1. osas loetletud muudatuste puhul pikendada seda kuni 90 päevani.

6. Referentasutus võib lõikes 4 osutatud ajavahemiku jooksul nõuda müügiloo omanikult, et ta esitaks referentasutuse kehtestatud tähtaja jooksul lisateabe:

a) referentasutus teatab lisateabe nõudest teistele asjaomastele pädevatele asutustele;

b) menetlus peatatakse kuni lisateabe esitamiseni;

c) referentasutus võib pikendada lõike 4 punktis a osutatud ajavahemikku.

7. Kui referentasutuseks on amet, kohaldatakse lõikes 4 osutatud nõuetekohase taotluse kohta esitatud arvamuse suhtes määruse (EÜ) nr 726/2004 artikli 9 lõikeid 1, 2 ja 3 ning artikli 34 lõikeid 1, 2 ja 3.

Kui arvamus nõuetekohase taotluse kohta on positiivne:

a) muudab komisjon vajaduse korral 30 päeva jooksul pärast lõpliku otsuse saamist ja ameti taotlusel asjaomast tsentraliseeritud müügiluba ja uuendab vastavalt määruse (EÜ) nr 726/2004 artikli 13 lõikes 1 ja artikli 38 lõikes 1 ette nähtud ühenduse ravimiregistrit;

b) kiidavad asjaomased liikmesriigid ameti lõpliku otsuse heaks 30 päeva jooksul pärast selle saamist, teatavad sellest ametile ja muudavad vajaduse korral vastavalt asjaomast müügiluba, v.a juhul, kui 30 päeva jooksul pärast lõpliku otsuse saamist algatatakse direktiivi 2001/82/EÜ artiklis 35 või direktiivi 2001/83/EÜ artiklis 31 sätestatud menetlus.

8. Kui referentasutuseks on liikmesriigi pädev asutus:

a) saadab ta oma otsuse nõuetekohase taotluse kohta müügiloo omanikule ja kõigile asjaomastele asutustele;

b) ilma et see piiraks artikli 13 kohaldamist ja 30 päeva jooksul pärast otsuse saamist tunnustavad asjaomased asutused kõnealust otsust, teatavad sellest referentasutusele ja muudavad vastavalt asjaomast müügiluba.

9. Referentasutuse taotlusel esitab asjaomane liikmesriik teabe, mis käsitleb muudatustega seotud müügiluba, et kontrollida taotluse nõuetekohasust ja esitada nõuetekohase taotluse kohta arvamus.

Artikkel 21

Inimeste gripi pandeemiad

1. Erandina artiklitest 12, 18 ja 19 võivad asjaomased asutused või tsentraliseeritud müügilubade puhul komisjon inimeste gripi viiruse pandeemia korral, mida on nõuetekohaselt kinnitanud Maailma Tervishoiuorganisatsioon või ühendus Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse 2119/98/EÜ⁽¹⁾ raames, erandkorras ja ajutiselt heaks kiita inimeste gripi vaktsiinide müügiloo tingimuste muutmise ilma teatavate mittekliiniliste ja kliiniliste andmeteta.

2. Kui muudatus kiidetakse heaks vastavalt lõikele 1, esitab müügiloo omanik puuduvad mittekliinilised ja kliinilised andmed asjaomase asutuse kehtestatud tähtaja jooksul.

Artikkel 22

Kiireloomulised ohutuspiirangud

1. Kui müügiloo omanik kehtestab üldsust (inimervishoiu kasutatavate ravimite puhul), inimeste või loomade (veterinaarravimite puhul) tervist või keskkonda ähvardava ohu korral omal algatusel kiireloomulised ohutuspiirangud, teatab ta sellest viivitamata kõigile asjaomastele asutustele ja tsentraliseeritud müügiloo puhul komisjonile.

Kui ükski asjaomane asutus või tsentraliseeritud müügiloo puhul komisjon ei ole 24 tunni jooksul pärast nimetatud teate saamist

esitanud ühtegi vastuväidet, peetakse kiireloomulisi ohutuspiiranguid vastuvõetuks.

2. Asjaomased asutused või tsentraliseeritud müügiloo puhul komisjon võivad üldsust (inimervishoiu kasutatavate ravimite puhul), inimeste või loomade (veterinaarravimite puhul) tervist või keskkonda ähvardava ohu korral kehtestada müügiloo omanikule kiireloomulised ohutuspiirangud.

3. Kui müügiloo omanik või asjaomane asutus või komisjon on kehtestanud kiireloomulised ohutuspiirangud, esitab omanik vastava muudatuste taotluse 15 päeva jooksul pärast piirangute kehtestamist.

2. JAOTIS

Müügiloo andmise otsuse muudatused ja nende rakendamine

Artikkel 23

Müügiloo andmise otsuse muudatused

1. II ja III peatükis sätestatud menetluse tulemusel tehakse müügiloo andmise otsusesse muudatus:

a) kolmekümne päeva jooksul pärast artiklite 11 ja 17 lõike 1 punktis c osutatud teabe saamist, kui asjaomase muudatuse tõttu pikendatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1768/92⁽²⁾ artikli 13 lõigetes 1 ja 2 nimetatud ajavahemikku kuue kuu võrra kooskõlas määruse (EÜ) nr 1901/2006 artikliga 36;

b) II tüübi oluliste muudatuste ja IA tüübi vähem tähtsate muudatuste korral, millest ei ole vaja viivitamata teatada asjaomase ravimi üle pideva järelevalve teostamiseks, kahe kuu jooksul pärast artiklite 11 ja 17 lõike 1 punktis c osutatud teabe saamist;

c) muudel juhtudel kuue kuu jooksul pärast artiklite 11 ja 17 lõike 1 punktis c osutatud teabe saamist.

2. Kui müügiloo andmise otsust muudetakse II, III ja IV peatükis sätestatud menetluse tulemusel, edastab asjaomane asutus või tsentraliseeritud müügilubade puhul komisjon muudetud otsuse viivitamata müügiloo omanikule.

⁽¹⁾ EÜT L 268, 3.10.1998, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 182, 2.7.1992, lk 1.

Artikkel 24

Muudatuste rakendamine

1. IA tüübi vähem tähtsat muudatust võib rakendada mis tahes ajal enne artiklites 8 ja 14 sätestatud menetluse lõpetamist.

Kui ühte või mitut IA tüübi vähem tähtsat muudatust käsitlev teade lükatakse tagasi, lõpetab müügiloo omanik asjaomas(t)e muudatus(t)e rakendamise otsekohe pärast artiklite 11 ja 17 lõike 1 punktis a nimetatud teabe saamist.

2. IB tüübi vähem tähtsaid muudatusi võib rakendada üksnes järgmistel juhtudel:

a) pärast seda, kui referentliikmesriigi pädev asutus on teatanud müügiloo omanikule, et ta on teate artikli 9 kohaselt vastu võtnud või pärast seda, kui teadet peetakse vastuvõetuks vastavalt artikli 9 lõikele 2;

b) pärast seda, kui amet on teatanud müügiloo omanikule, et tema artiklis 15 osutatud arvamus on positiivne või pärast seda, kui teadet peetakse vastuvõetuks vastavalt artikli 15 lõikele 2;

c) pärast seda, kui artiklis 20 osutatud referentasutus on teatanud müügiloo omanikule, et tema otsus on positiivne.

3. II tüübi olulisi muudatusi võib rakendada üksnes järgmistel juhtudel:

a) 30 päeva pärast seda, kui referentliikmesriigi pädev asutus on teatanud müügiloo omanikule, et ta on muudatuse vastavalt artiklile 10 heaks kiitnud, tingimusel et asjaomane liikmesriik on esitanud müügiloo muudatuse tegemiseks vajalikud dokumendid;

b) pärast seda, kui komisjon on muutnud müügiloo andmise otsust vastavalt vastuvõetud muudatusele ja teatanud sellest omanikule;

c) 30 päeva pärast seda, kui artiklis 20 osutatud referentasutus on omanikule teatanud oma positiivsest otsusest, kui ei ole algatatud vahekohtumenetlust vastavalt artiklile 13 või direktiivi 2001/82/EÜ artikli 35 või direktiivi 2001/83/EÜ artikli 31 alusel kehtestatud menetluskorda.

4. Müügiluba võib laiendada üksnes pärast seda, kui asjaomane asutus või tsentraliseeritud müügiloo laiendamise korral komisjon on muutnud müügiloo andmise otsust vastavalt heakskiidetud laiendamisele ja teatanud sellest omanikule.

5. Kiireloomulised ohutuspiirangud ja ohutusega seotud muudatused rakendatakse omaniku ja asjaomase asutuse ning tsentraliseeritud müügiloo puhul komisjoni vahel kokku lepitud aja jooksul.

Erandina esimesest lõigust rakendatakse kiireloomulised ohutuspiirangud ja ohutusega seotud muudatused, mis käsitlevad direktiivi 2001/82/EÜ 4. peatüki ja direktiivi 2001/83/EÜ 4. peatüki kohaselt antud müügilubasid, omaniku ja referentliikmesriigi pädeva asutuse vahel teiste asjaomaste asutustega konsulteerides kokku lepitud aja jooksul.

V PEATÜKK

LÖPPSÄTTED

Artikkel 25

Pidev järelevalve

Asjaomase asutuse nõudmisel esitab müügiloo omanik viivitamata kogu asjaomase muudatuse rakendamisega seotud teabe.

Artikkel 26

Läbivaatamine

Kaks aastat pärast artikli 28 teises lõikes osutatud kuupäeva hindavad komisjoni talitused käesoleva määruse kohaldamist muudatuste liigitamise seisukohast, et pakkuda välja vajalikke muudatusettepanekuid I, II ja V lisa kohandamiseks vastavalt teaduse ja tehnika arengule.

Artikkel 27

Kehtetuks tunnistamine ja üleminekusätted

1. Määrused (EÜ) nr 1084/2003 ja (EÜ) nr 1085/2003 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele tõlgendatakse viidetena käesolevale määrusele.

2. Erandina lõikest 1 kohaldatakse määruseid (EÜ) nr 1084/2003 ja (EÜ) nr 1085/2003 jätkuvalt nõuetekohaste teadete või muudatuste taotluste suhtes, mille läbivaatamine on artikli 28 teises lõigus osutatud kuupäeval veel pooleli.

*Artikkel 28***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2010.

Erandina teisest lõigust või artiklis 5 sätestatud soovitusi ettenägemata muudatuste kohta taotleda, esitada ja avaldada alates esimeses lõigus osutatud jõustumiskuupäevast.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõigis liikmesriikides.

Brüssel, 24. november 2008

Komisjoni nimel
asepresident
Günter VERHEUGEN

I LISA

Müügilubade laiendamine

1. Toimeaine(te) muutused:

- a) keemilise toimeaine asendamine teistsuguse soola/estri ühendi/derivaadiga, mille terapeutiliselt aktiivne osa on sama, kui tõhususe/ohutuse omadustes ei ole olulisi erinevusi;
- b) asendamine teistsuguse isomeeri, teistsuguse isomeeride segu või isoleeritud isomeeride seguga (nt ühe enantiomeeri ratseemiline segu), kui tõhususe/ohutuse omadustes ei ole olulisi erinevusi;
- c) bioloogilise toimeaine asendamine pisut erineva molekulaarhitusega ainega, kui tõhususe/ohutuse omadustes ei ole olulisi erinevusi, välja arvatud:
 - inimeste gripi hooajalise, pandeemiaeelse või pandeemiavaktsiini toimeaine muutused;
 - serotüübi, tüve, antigeeni või serotüüpide, tüvede või antigeenide kombinatsiooni asendamine või lisamine, et saada lindude gripi, suu- ja sõrataudi või lammaste katarraalse palaviku vastane veterinaarvaktsiin;
 - tüve asendamine, et saada hobuslaste katku vastane veterinaarvaktsiin;
- d) antigeeni või lähtematerjali tootmiseks kasutatud vektori muutmine, kaasa arvatud teistsugusest allikast pärit uus tüvirakupank, kui tõhususe/ohutuse omadustes ei ole olulisi erinevusi;
- e) radioaktiivse ravimi uus ligand või seondumismehhanism, kui tõhususe/ohutuse omadustes ei ole olulisi erinevusi;
- f) ekstrahendi või taimse droogi ja taimse preparaadi suhte muutus, kui tõhususe/ohutuse omadustes ei ole olulisi erinevusi.

2. Ravimi kanguse, ravimivormi või manustamisviisi muutused:

- a) biosaadavuse muutus;
- b) farmakokineetika muutus, nt vabanemiskiiruse muutus;
- c) kanguse/tõhususe muutmine või lisamine;
- d) ravimivormi muutmine või lisamine;
- e) manustamisviisi muutmine või lisamine. ⁽¹⁾

3. Muud muutused veterinaarravimites, mis on mõeldud manustamiseks toiduks kasvatatavatele loomadele: sihtliigi lisamine või muutmine.

⁽¹⁾ Parenteraalse manustamise korral tuleb eristada intraarteriaalset, intravenoosset, intramuskulaarset, subkutaanset manustamisviisi ja muid manustamisviise. Kodulindude puhul peetakse respiratoorset, suukaudset ja okulaarset (sarvkestale) manustamist võrdseteks manustamisviisideks.

II LISA

Muudatuste liigitamine

1. IA tüübi vähem tähtsad muudatused on järgmised:

a) üksnes halduslikku laadi muudatused, mis on seotud:

— müügiloo omaniku;

— tootmisprotsessis või lõpptootes kasutatava mis tahes lähetaime, reaktiivi, vahe- või toimeaine tootja või tarnija isiku- või kontaktandmete muutumisega;

b) tootmiskoha, sh toimeaine, vahe- või lõpptootes tootmiskoha, pakkimiskoha, partii ringlusse lubamise eest vastutava tootja, partiide kontrollimise koha väljajätmisega seotud muudatused;

c) muudatused, mis on seotud heakskiidetud füüsilis-keemilise katsemenetluse väiksemate muudatustega, kui on tõendatud, et ajakohastatud menetlus on eelmise katsemenetlusega vähemalt samaväärne ja et on tehtud nõuete kohased valideerimisuurinud ning tulemused näitavad, et ajakohastatud katsemenetlus on eelmisega vähemalt samaväärne;

d) muudatused, mis on seotud toime- või abiaine spetsifikatsiooni muutmisega Euroopa farmakopöas või liikmesriigi farmakopöas sisalduva ajakohastatud monograafiaga vastavusse viimiseks, kui muudatus tehakse üksnes farmakopöaga vastavusse viimiseks ja toote eriomadused ei muutu;

e) muudatused, mis on seotud lõpptootega mitte kokku puutuva pakkematerjali muutustega, mis ei mõjuta ravimi manustamist, kasutamist, ohutust või stabiilsust;

f) muudatused, mis on seotud rangemate nõuete kehtestamisega, kui muudatus ei tulene eelmise hindamise tulemusel võetud kohustusest vaadata nõuded läbi ega tootmise käigus toimunud ootamatutest sündmustest.

2. II tüübi olulised muudatused on järgmised:

a) uue näidustuse lisamise või olemasoleva muutmisega seotud muudatused;

b) muudatused, mis on seotud oluliste muudatustega ravimiomaduste kokkuvõttes eelkõige uute kvaliteeti käsitlevate leidude, prekliiniliste, kliiniliste või ravimiohutuse järelevalve leidude tõttu;

c) muudatused, mis on seotud muutustega, mis jäävad väljapoole heakskiidetud kirjeldusi, piirmäärasid või vastuvõtukriteeriume;

d) muudatused, mis on seotud oluliste muutustega toimeaine või valmisravimi tootmisprotsessis, valemis, spetsifikatsioonis või lisandite sisalduses, mis võivad oluliselt mõjutada ravimi kvaliteeti, ohutust või tõhusust;

e) muudatused, mis on seotud bioloogilise ravimi toimeaine tootmisprotsessi või tootmiskoha muutustega;

f) muudatused, mis on seotud uue disainimise ruumi kasutuselevõetuga või heakskiidetud disainimise ruumi laiendamisega, kui disainimise ruum on välja töötatud kooskõlas asjaomaste Euroopa ja rahvusvaheliste teaduslike suunistega;

g) muudatused, mis on seotud toiduks mittetarvitatavate sihtliikide loetelu muutmisega;

- h) muudatused, mis on seotud serotüübi, tüve, antigeeni või serotüüpide, tüvede või antigeenide kombinatsiooni asendamise või lisamisega, et saada lindude gripi, suu- ja sõrataudi või lammaste katarraalse palaviku vastane veterinaarvaktsiin;
 - i) muudatused, mis on seotud tüve asendamisega, et saada hobuslaste katku vastane veterinaarvaktsiin;
 - j) muudatused, mis on seotud inimeste gripi hooajalise, pandeemiaeelse või pandeemiavaktsiini toimeaine muutusega;
 - k) muudatused, mis on seotud veterinaarvimi keeluaja muutusega.
-

III LISA

Artikli 7 lõike 2 punktis b osutatud muudatuste rühmitamine

1. Üks rühma muudatustest on müügiloa laiendamine.
 2. Üks rühma muudatustest on II tüübi oluline muudatus; kõik teised rühma muudatused on muudatused, mis tulevad kõnealusest II tüübi olulisest muudatusest.
 3. Üks rühma muudatustest on IB tüübi vähem tähtis muudatus; kõik teised rühma muudatused on vähem tähtsad muudatused, mis tulenevad kõnealusest IB tüübi vähem tähtsast muudatusest.
 4. Kõik rühma muudatused on seotud üksnes tootomaduste kokkuvõttesse, märgistusse ja pakendi infolehte tehtud haldusliku iseloomuga muudatustega.
 5. Kõik rühma muudatused on toimeaine põhitoimiku, vaktsiiniantigeeni põhitoimiku või plasma põhitoimiku muudatused.
 6. Kõik rühma muudatused on seotud projektiga, mille eesmärk on täiustada tootmisprotsessi ja parandada asjaomase ravimi või selle toimeaine(te) kvaliteeti.
 7. Kõik rühma muudatused on muudatused, mis mõjutavad inimeste gripi pandeemiavaktsiini kvaliteeti.
 8. Kõik rühma muudatused on direktiivi 2001/83/EÜ artikli 8 lõike 3 punktides ia ja n või direktiivi 2001/82/EÜ artikli 12 lõike 3 punktides k ja o osutatud ravimiohutuse järelevalve muudatused.
 9. Kõik rühma muudatused tulenevad asjaomasest kiireloomulisest ohutuspiirangust ja on esitatud kooskõlas artikliga 22.
 10. Kõik rühma muudatused on seotud asjaomase ravimiklassi märgistuse rakendamisega.
 11. Kõik rühma muudatused tulenevad vastava perioodilise ohutusaruande hindamisest.
 12. Kõik rühma muudatused tulenevad vastavast müügiloa väljastamise järgsest uuringust, mis on tehtud omaniku järelevalve all.
 13. Kõik rühma muudatused tulenevad erikohustustest, mida täidetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 726/2004 artikli 14 lõikele 7.
 14. Kõik rühma muudatused tulenevad erimenetlusest või -tingimusest, mida rakendatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 726/2004 artikli 14 lõikele 8 või artikli 39 lõikele 7, direktiivi 2001/83/EÜ artiklile 22 või direktiivi 2001/82/EÜ artikli 26 lõikele 3.
-

IV LISA

Esitatavad andmed

1. Kõigi müügilubade loetelu, mida teates või taotluses käsitletakse.
2. Esitatud muudatuste kirjeldus, sh:
 - a) IA tüübi vähem tähtsate muudatuste puhul iga kirjeldatud muudatuse rakendamise kuupäev;
 - b) IA tüübi vähem tähtsate muudatuste puhul, millest ei ole vaja viivitamata teatada, kõigi nende IA tüübi vähem tähtsate muudatuste kirjeldused, mis on tehtud asjaomase müügiloa (asjaomaste müügilubade) tingimustesse viimase kaheteistkümne kuu jooksul ja millest ei ole juba teatatud.
3. Kõik artikli 4 lõike 1 punktis b osutatud suunistes loetletud vajalikud dokumendid.
4. Kui muudatuse tõttu tehakse teisi muudatusi või see tuleneb teistest sama müügiloa tingimustes tehtud muudatustest, kõnealuste muudatuste omavahelise seose kirjeldus.
5. Tsentraliseeritud müügilubade puhul asjaomane lõiv, mis on ette nähtud nõukogu määrusega (EÜ) nr 297/95.⁽¹⁾
6. Liikmesriikide pädevate asutuste antud müügilubade muudatuste puhul:
 - a) kõnealuste liikmesriikide loetelu, märkides vajaduse korral ära referentliikmesriigi;
 - b) asjaomased lõivud, mis on ette nähtud asjaomases liikmesriigis kohaldatavate siseriiklike eeskirjadega.

⁽¹⁾ EÜT L 35, 15.2.1995, lk 1.

V LISA

1. OSA:

Näidustuste muutmise või lisamisega seotud muudatused.

2. OSA:

1. Toiduainete tootmiseks mittekasutatavate sihtliikide muutmise või lisamisega seotud muudatused.
 2. Muudatused, mis on seotud serotüübi, tüve, antigeeni või serotüüpide, tüvede või antigeenide kombinatsiooni asendamise või lisamisega, et saada lindude gripi, suu- ja sõrataudi või lammaste katarraalse palaviku vastane veterinaarvaktsiin.
 3. Muudatused, mis on seotud tüve asendamisega, et saada hobuslaste katku vastane veterinaarvaktsiin.
-

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1235/2008,**8. detsember 2008,****millega sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad mahepõllumajanduslike toodete kolmandatest riikidest importimise korra kohta**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

menetlus, et koordineerida ühenduse tasandil kontrolli kolmandatest riikidest imporditavate toodete üle, mida kavatakse turustada ühenduses mahepõllumajanduslike toodetena.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 28. juuni 2007. aasta määrust (EÜ) nr 834/2007 mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse (EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 33 lõiget 2, artikli 38 punkti d ja artiklit 40,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruse (EÜ) nr 834/2007 artiklites 32 ja 33 on sätestatud mahepõllumajanduslike toodete impordi üldtingimused. Kõnealuste sätete nõuetekohase ja ühetaolise kohaldamise tagamiseks tuleks ette näha nende kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad ja menetlused.

(2) Kuna samaväärsete tagatistega toodete impordi alal on 1992. aastast alates saadud hulgaliselt kogemusi, tuleks kontrollorganitele ja kontrolliasutustele määrata suhteliselt lühike tähtaeg, mille jooksul taotleda enda kandmist samaväärsuse kontrollijate loetellu vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artiklile 33. Kuna ühenduse mahepõllumajandusliku tootmise ja mahepõllumajanduslike toodete märgistamise eeskirjade puhul puudub siiski nende väljaspool ühenduse territooriumi vahetu kohaldamise kogemus, tuleks anda rohkem aega kontrollorganitele ja kontrolliasutustele, kes soovivad taotleda enda kandmist nõuetele vastavuse kontrollijate loetellu vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artiklile 32. Seepärast tuleks taotluste esitamiseks ja läbivaatamiseks ette näha pikem tähtaeg.

(3) Asjaomastel ettevõtjatel peaks olema võimalus esitada tõendavad dokumendid kooskõlas määruse (EÜ) nr 834/2007 artikliga 32 imporditud toodete kohta. Tuleb kehtestada kõnealuste tõendavate dokumentide näidised. Kooskõlas määruse (EÜ) nr 834/2007 artikliga 33 imporditud toodete kohta tuleks esitada kontrollsertifikaat. Tuleb sätestada kõnealuse sertifikaadi väljaandmise üksikasjalikud eeskirjad. Lisaks sellele tuleks sätestada

(4) Argentina, Austraalia, Costa Rica, India, Iisrael, Uus-Meremaa ja Šveits kuulusid varem komisjoni 17. aprilli 2008. aasta määruse (EÜ) nr 345/2008 (üksikasjalike rakenduseeskirjade kohta, mis käsitlevad nõukogu määrmust (EMÜ) nr 2092/91 (põllumajandustoodete mahepõllundustootmise ning põllumajandustoodete ja toiduainete puhul sellele viitavate märgiste kohta) sätestatud importimise korda kolmandatest riikidest) ⁽²⁾ alusel selliste kolmandate riikide loetellu, kust imporditud tooteid võis turustada ühenduses mahepõllumajanduslike toodetena. Komisjon on uuesti analüüsinud olukorda neis riikides vastavalt määruses (EÜ) nr 834/2007 sätestatud kriteeriumidele, võttes arvesse kohaldatavaid tootmiseeskirju ja varem nõukogu määruse (EMÜ) nr 2092/91 artikli 11 lõike 1 alusel loetellu kantud kolmandatest riikidest mahepõllumajanduslike toodete importimisel saadud kogemusi. Selle alusel järeldatakse, et tingimused Argentina, Austraalia, Costa Rica, India, Iisraeli ja Uus-Meremaa kandmiseks samaväärsuse nõudega seoses tunnustatud kolmandate riikide loetellu vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõikele 1 on täidetud.

(5) Euroopa Ühendus ja Šveitsi Konföderatsioon on sõlminud põllumajandustoodetega kauplemise kokkuleppe, ⁽³⁾ mis kiideti heaks nõukogu ja komisjoni otsusega 2002/309/EÜ. ⁽⁴⁾ Kõnealuse kokkuleppe 9. lisa hõlmab mahepõllumajanduslikult toodetud põllumajandustoodeteid ja toiduaineid ning selles on sätestatud, et pooled peavad võtma meetmeid, mis on vajalikud teise poole õigusnormidele vastavate mahepõllumajanduslike toodete importimiseks ja turule viimiseks. Selguse huvides peaks kandma ka Šveitsi samaväärsuse nõudega seoses tunnustatud kolmandate riikide loetellu vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõikele 1.

(6) Liikmesriikide ametiasutused on saanud imporditud mahepõllumajanduslike toodete ühenduse territooriumile lubamise alal palju kogemusi ja eriteadmisi. Neid kogemusi tuleks kasutada kolmandate riikide ning kontrollorganite ja kontrolliasutuste loetelude koostamiseks ja pidamiseks ning komisjonil peaks olema võimalik võtta arvesse liikmesriikide ja teiste asjatundjate aruandeid. Asjaomased ülesanded tuleb jaotada õiglaselt ja proportsionaalselt.

⁽²⁾ ELT L 108, 18.4.2008, lk 8.

⁽³⁾ EÜT L 114, 30.4.2002, lk 132.

⁽⁴⁾ EÜT L 114, 30.4.2002, lk 1.

⁽¹⁾ ELT L 189, 20.7.2007, lk 1.

- (7) Samuti tuleks sätestada üleminekumeetmed, mida kohaldatakse enne määruse (EÜ) nr 834/2007 jõustumiskuupäeva, 1. jaanuari 2009, komisjonile esitatud kolmandate riikide taotluste suhtes.
- (8) Et mitte häirida rahvusvahelise kaubanduse tõrgeteta toimimist ning et hõlbustada üleminekut määrusega (EMÜ) nr 2092/91 kehtestatud eeskirjadelt määrusega (EÜ) nr 834/2007 kehtestatud, tuleb pikendada liikmesriikide võimalust anda importijatele toodete ühenduse turule viimiseks lube juhtumipõhiselt, kuni on võetud uute impordieeskirjade toimumiseks vajalikud meetmed, eriti seoses määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõikes 3 osutatud kontrollorganite ja kontrolliasutuste tunnustamisega. Nimetatud võimalus tuleks kõnealuses artiklis osutatud kontrollorganite loetelu kehtestamise seoses järk-järgult kaotada.
- (9) Et suurendada läbipaistvust ja tagada käesoleva määruse kohaldamine, tuleks ette näha elektrooniline süsteem teabe vahetamiseks komisjoni, liikmesriikide, kolmandate riikide ning kontrollorganite ja kontrolliasutuste vahel.
- (10) Käesolevas määruses sätestatud üksikasjalikud eeskirjad asendavad komisjoni määruses (EÜ) nr 345/2008 ja komisjoni 20. juuni 2008. aasta määruses (EÜ) nr 605/2008 (põllumajandustoodangu mahepõllundustootmist ning põllumajandustoodete ja toiduainete puhul sellele viitavaid märgiseid käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2092/91 artikli 11 alusel kolmandatest riikidest ühendusse importimise puhul ette nähtud kontrollsertifikaadi üksikasjalike rakenduseeskirjade kehtestamise kohta) ⁽¹⁾ sätestatud üksikasjalikud eeskirjad. Seepärast tuleks nimetatud määrused kehtetuks tunnistada ning asendada uue määrusega.
- (11) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas mahepõllumajandusliku tootmise regulatiivkomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

SISSEJUHATAVAD SÄTTED

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva määrusega nähakse ette üksikasjalikud eeskirjad nõuetele vastavate toodete impordiks ja samaväärsete tagatistega

toodete impordiks, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 834/2007 artiklites 32 ja 33.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „kontrollsertifikaat” – määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõike 1 punktis d nimetatud kaubasaadetist hõlmav kontrollsertifikaat;
2. „tõendavad dokumendid” – määruse (EÜ) nr 889/2008 ⁽²⁾ artiklis 68 ja käesoleva määruse artiklis 6 osutatud dokument, mille näidis on esitatud käesoleva määruse II lisas;
3. „kaubasaadeti” – kombineeritud nomenklatuuri ühe või mitme koodi alla kuuluvate toodete kogus, mille kohta on üks kontrollsertifikaat ja mis imporditakse sama transpordivahendiga samast kolmandast riigist;
4. „esimene kaubasaaja” – määruse (EÜ) nr 889/2008 artikli 2 punktis d määratletud füüsiline või juriidiline isik;
5. „kaubasaadete vastavustõendamine” – kontrollsertifikaadi vastavuse tõendamine liikmesriigi asjaomase asutuse poolt käesoleva määruse artiklis 13 ette nähtud korras ning kauba vastavuse kontrollimine määruse (EÜ) nr 834/2007, määruse (EÜ) nr 889/2008 ja käesoleva määruse nõuetele, kui asutus seda vajalikuks peab;
6. „liikmesriigi asjaomane asutus” – liikmesriigi määratud tolli- või muu asutus;
7. „hindamisaruanne” – määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 32 lõikes 2 ja artikli 33 lõikes 3 osutatud hindamisaruanne, mille koostab ISO standardi 17011 nõuetele vastav sõltumatu kolmas isik või asjaomane pädev asutus ja mis sisaldab teavet dokumentide läbivaatamise kohta (sealhulgas käesoleva määruse artikli 4 lõike 3 punktis b ja artikli 11 lõike 3 punktis b osutatud kirjeldusi), kontorite, sealhulgas kriitilise asukohaga kontorite auditeerimise kohta ning riskpõhiste, menetluste jälgimisel põhinevate auditite (nn *witness audit*) kohta kolmandates riikides.

⁽¹⁾ ELT L 166, 27.6.2008, lk 3.

⁽²⁾ ELT L 250, 18.9.2008, lk 1.

II JAOTIS

NÕUETELE VASTAVATE TOODETE IMPORT

1. PEATÜKK

Nõuetele vastavuse kontrollijatena tunnustatud kontrollorganite ja kontrolliasutuste loetelu

Artikkel 3

Nõuetele vastavuse kontrollijatena tunnustatud kontrollorganite ja kontrolliasutuste loetelu koostamine ja sisu

1. Komisjon koostab loetelu tunnustatud kontrollorganitest ja kontrolliasutustest, kes on pädevad kontrollima nõuetele vastavust vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 32 lõikele 2. Loetelu avaldatakse käesoleva määruse I lisas. Loetelu koostamise ja muutmise kord on sätestatud käesoleva määruse artiklites 4, 16 ja 17. Loetelu avalikustatakse Internetis vastavalt käesoleva määruse artikli 16 lõikele 4 ja artiklile 17.

2. Loetelu peab sisaldama iga kontrollorgani või kontrolliasutuse kohta kogu teavet, mis on vajalik, et kontrollida, kas ühenduse turule viidud tooteid on kontrollinud määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 32 lõike 2 kohaselt tunnustatud kontrollorgan või kontrolliasutus, ja eelkõige järgmist teavet:

a) kontrollorgani või kontrolliasutuse nimi ja aadress, sealhulgas e-posti ja Interneti-aadress, ning koodnumber;

b) asjaomased kolmandad riigid, mis on toodete päritoluriigid;

c) asjaomased tootekategooriad iga kolmanda riigi puhul;

d) loetelus oleku tähtaeg;

e) Interneti-aadress, kus on kättesaadav selliste ettevõtjate loetelu, kelle suhtes rakendatakse kontrollisüsteemi, sealhulgas nende sertifitseerimisstaatus ja asjaomased tootekategooriad ning peatatud ja tühistatud sertifikaadiga ettevõtjad ja tooted.

Artikkel 4

Nõuetele vastavuse kontrollijatena tunnustatud kontrollorganite ja kontrolliasutuste loetellu kandmise taotlemise menetlus

1. Komisjon kaalub kontrollorgani või kontrolliasutuse tunnustamist ja artiklis 3 sätestatud loetellu kandmist, kui asja-

omase kontrollorgani või kontrolliasutuse esindaja on esitanud loetellu kandmise taotluse. Esimese loetelu koostamisel võetakse arvesse ainult enne 31. oktoobrit 2011 esitatud täielikud taotlused, mis on koostatud kooskõlas artikli 17 lõikega 2 komisjoni poolt kättesaadavaks tehtud näidistaotluse alusel. Järgmiste kalendriaastate puhul võetakse arvesse ainult enne iga aasta 31. oktoobrit esitatud täielikud taotlused.

2. Taotluse võivad esitada ühenduses või kolmandas riigis asutatud kontrollorganid ja kontrolliasutused.

3. Taotlus koosneb tehnilisest toimikust, mis peab sisaldama kogu teavet, mida komisjon vajab, et teha kindlaks, kas määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 32 lõigetes 1 ja 2 sätestatud tingimused on kõigi ühendusse eksportida kavatsetavate mahepõllumajanduslike toodete puhul täidetud, nimelt:

a) ülevaade kontrollorgani või kontrolliasutuse tegevusest asjaomases kolmandas riigis (asjaomastes kolmandates riikides), sealhulgas kontrollitud ettevõtjate hinnanguline arv ning hinnang selle kohta, milliseid asjaomase kolmandast riigist (asjaomastest kolmandatest riikidest) pärinevaid põllumajandustooteid ja toiduaineid ja millises koguses kavatsetakse määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 32 lõigetes 1 ja 2 sätestatud eeskirjade alusel eksportida ühendusse;

b) üksikasjalik kirjeldus selle kohta, kuidas (igas) asjaomases kolmandas riigis on rakendatud määruse (EÜ) nr 834/2007 II, III ja IV jaotist ning määruse (EÜ) nr 889/2008 sätteid;

c) määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 32 lõike 2 neljandas lõigus sätestatud hindamisaruande koopia, milles:

i) tõestatakse, et kontrollorgani või kontrolliasutuse suutlikkus täita määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 32 lõigetes 1 ja 2 sätestatud tingimusi on hinnatud nõuetekohaseks;

ii) antakse tagatised määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 27 lõigetes 2, 3, 5, 6 ja 12 osutatud elementide kohta;

iii) tagatakse, et kontrollorgan või kontrolliasutus täidab määruse (EÜ) nr 889/2008 IV jaotises sätestatud kontrollinõudeid ja ettevaatusabinõusid, ning

- iv) kinnitatakse, et ta on tõhusalt rakendanud oma kontrollimeeteid vastavalt kõnealustele tingimustele ja nõuetele;
- d) tõestus selle kohta, et kontrollorgan või kontrolliasutus on teavitanud oma tegevusest asjaomase kolmanda riigi ametiasutusi ning võtab kohustuse järgida talle asjaomase kolmanda riigi ametiasutuste poolt esitatavaid õiguslikke nõudeid;
- e) Interneti-aadress, kus on kättesaadav selliste ettevõtjate loetelu, kelle suhtes rakendatakse kontrollisüsteemi, ning kontaktpunkt, kus on kergesti kättesaadav teave nende sertifitseerimisstaatus, asjaomaste tootekategooriate ning peatatud ja tühistatud sertifikaadiga ettevõtjate ja toodete kohta;
- f) kinnitus selle kohta, et järgitakse käesoleva määruse artikli 5 sätteid;
- g) muu teave, mida kontrollorgan või kontrolliasutus või komisjon vajalikuks peab.
4. Komisjon võib kontrollorgani või kontrolliasutuse loetellu kandmise taotlust läbi vaadates ja igal ajal pärast tema loetellu kandmist nõuda lisateavet, sealhulgas ühe või mitme sõltumatu eksperdi koostatud kohapealse kontrolliaruande esitamist. Lisaks sellele võib komisjon riskianalüüsi alusel või eeskirjade eiramise kahtluse korral korraldada kohapealse kontrolli enda määratud ekspertide poolt.
5. Komisjon hindab lõikes 3 osutatud tehnilise toimiku ja lõikes 4 osutatud teabe nõuetele vastavust ning võib seejärel otsustada tunnustada kontrollorganit või kontrolliasutust ja kanda ta loetellu. Otsus tehakse määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 37 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 5

Nõuetele vastavuse kontrollijatena tunnustatud kontrollorganite ja kontrolliasutuste loetelu haldamine ja läbivaatamine

1. Kontrollorgan või kontrolliasutus võib kuuluda artiklis 3 osutatud loetellu ainult juhul, kui ta täidab järgmised kohustused:
- a) kui pärast kontrollorgani või kontrolliasutuse kandmist loetellu tehakse kontrollorgani või kontrolliasutuse rakendatavatesse meetmetesse muudatusi, peab asjaomane kontrollorgan või kontrolliasutus teatama sellest komisjonile; samuti tuleb komisjonile teatada taotlustest muuta kontrollorgani või kontrolliasutuse puhul artikli 3 lõikes 2 osutatud teavet;
- b) loetellu kuuluv kontrollorgan või kontrolliasutus peab hoidma kättesaadavana ning edastama esimesel nõudmisel teabe oma kontrollitegevuse kohta kolmandas riigis; ta peab võimaldama komisjoni määratud ekspertidele juurdepääsu oma kontori- ja tööruumidesse;
- c) kontrollorgan või kontrolliasutus peab iga aasta 31. märtsiks esitama komisjonile aasta lühiaruande; aastaaruandes uuendatakse artikli 4 lõikes 3 osutatud tehnilise toimiku teave; selles kirjeldatakse eelkõige kontrollorgani või kontrolliasutuse eelmise aasta kontrollitegevust kolmandates riikides, saadud tulemusi, täheldatud eeskirjade eiramisi ja rikkumisi ning võetud parandusmeetmeid; see peab sisaldama ka uusimat hindamisaruannet või sellise aruande uuendusi, sealhulgas määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 32 lõikes 2 osutatud korrapärase kohapealse hindamise, jälgimise ja mitmeaastase ümberhindamise tulemusi; komisjon võib nõuda muud teavet, kui ta peab seda vajalikuks;
- d) komisjon võib esitatud teabe alusel igal ajal muuta kontrollorgani või kontrolliasutusega seotud erisusi ning peatada asjaomase kontrollorgani või kontrolliasutuse kuulumise artiklis 3 osutatud loetellu; samasuguse otsuse võib teha siis, kui kontrollorgan või kontrolliasutus ei ole esitanud nõutavat teavet või nõustunud kohapealse kontrolliga;
- e) kontrollorgan või kontrolliasutus peab tegema huvitatud isikutele Interneti veebilehel kättesaadavaks ettevõtjate ja mahepõllumajanduslikena sertifitseeritud toodete pidevalt uuendatava loetelu.
2. Kui kontrollorgan või kontrolliasutus ei esita lõike 1 punktis c osutatud aastaaruannet, ei hoiata kättesaadavana või ei edasta kogu oma tehnilise toimiku, kontrollisüsteemi või ettevõtjate ja mahepõllumajanduslikena sertifitseeritud toodete ajakohastatud loeteluga seotud teavet või ei nõustu kohapealse kontrolliga pärast komisjoni taotlust tähtaja jooksul, mille komisjon määrab vastavalt probleemi tõsidusele ja mis üldjuhul ei tohi olla lühem kui 30 päeva, võib asjaomase kontrollorgani või kontrolliasutuse kustutada kontrollorganite ja kontrolliasutuste loetelust määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 37 lõikes 2 ette nähtud korras.
- Kui kontrollorgan või kontrolliasutus ei võta õigel ajal asjakohaseid parandusmeetmeid, kustutab komisjon ta viivitamata loetelust.
- a) kui pärast kontrollorgani või kontrolliasutuse kandmist loetellu tehakse kontrollorgani või kontrolliasutuse rakendatavatesse meetmetesse muudatusi, peab asjaomane kontroll-

2. PEATÜKK

Nõuetele vastavate toodete impordi korral nõutavad tõendavad dokumendid

Artikkel 6

Tõendavad dokumendid

1. Nõuetele vastavate toodete impordi korral nõutavad tõendavad dokumendid, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 32 lõike 1 punktis c, koostatakse kooskõlas käesoleva määruse artikli 17 lõikega 2 käesoleva määruse II lisas esitatud näidise alusel ja need sisaldavad vähemalt kõiki kõnealuse näidise osaks olevaid elemente.

2. Tõendavate dokumentide originaaleksemplarid koostab artiklis 4 osutatud otsusega nende dokumentide väljastajana tunnustatud kontrolliasutus või kontrollorgan.

3. Tõendavaid dokumente välja andev asutus või organ järgib vastavalt artikli 17 lõikele 2 ja näidises kehtestatud eeskirju ning märkusi ja suuniseid, mille komisjon teeb kättesaadavaks artikli 17 lõikes 1 osutatud elektroonilist dokumendivahetust võimaldava arvutisüsteemi kaudu.

III JAOTIS

SAMAVÄÄRSETE TAGATISTEGA TOODETE IMPORT

1. PEATÜKK

Tunnustatud kolmandate riikide loetelu

Artikkel 7

Kolmandate riikide loetelu koostamine ja sisu

1. Komisjon koostab tunnustatud kolmandate riikide loetelu vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõikele 2. Tunnustatud riikide loetelu on esitatud käesoleva määruse III lisas. Loetelu koostamise ja muutmise kord on sätestatud käesoleva määruse artiklites 8 ja 16. Loetelu muudatused avaldatakse Internetis vastavalt käesoleva määruse artikli 16 lõikele 4 ja artiklile 17.

2. Loetelu peab sisaldama iga kolmanda riigi kohta kogu teavet, mis võimaldab kontrollida, kas ühenduse turule viidud toodete suhtes on kohaldatud vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõikele 2 tunnustatud kolmanda riigi kontrollisüsteemi, ja eelkõige järgmist teavet:

a) asjaomased tootekategooriad;

b) toodete päritolu;

c) viide kolmandas riigis rakendatavatele tootmisstandarditele;

d) kolmandas riigis kontrollisüsteemi eest vastutav pädev asutus, selle aadress, sealhulgas e-posti ja Interneti-aadress;

e) kõnealuse pädeva asutuse poolt kontrollide teostaja(te)na tunnustatud kontrolliasutus(ed) ja/või kontrollorgan(id) kolmandas riigis, nende aadressid, sealhulgas vajaduse korral e-posti ja Interneti-aadressid;

f) kolmandas riigis ühendusse importimiseks sertifikaate väljastav(ad) asutus(ed) või kontrollorgan(id), nende aadressid ja koodnumbrid ning vajaduse korral e-posti ja Interneti-aadressid;

g) loetelus oleku tähtaeg.

Artikkel 8

Kolmandate riikide loetelu kandmise taotlemise menetlus

1. Komisjon kaalub kolmanda riigi kandmist artiklis 7 sätestatud loetellu vastava taotluse saamisel asjaomase kolmanda riigi esindajalt.

2. Komisjon peab kaaluma ainult selliseid loetellu kandmise taotlusi, mis vastavad järgmistele tingimustele.

Loetellu kandmise taotlusele tuleb lisada tehniline toimik, mis sisaldab kogu teavet, mida komisjon vajab, et teha kindlaks, kas määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõikes 1 sätestatud tingimused on ühendusse eksportida kavatsetavate toodete puhul täidetud, nimelt:

a) üldine teave mahepõllumajandusliku tootmise arengu kohta kolmandas riigis, tooted, haritav pindala, tootmispiirkonnad, tootjate arv, toiduainete töötlemine;

b) hinnang selle kohta, milliseid mahepõllumajanduslikke tooteid ja toiduaineid ja millises koguses kavatsetakse eksportida ühendusse;

c) kolmandas riigis kohaldatavad tootmisstandardid ja hinnang selle kohta, kas need standardid on samaväärsed ühenduses kohaldatavate standarditega;

d) kolmandas riigis rakendatav kontrollisüsteem, sealhulgas kolmanda riigi pädevate asutuste seire- ja järelevalvetegevus ning hinnang selle tõhususe samaväärsuse kohta võrreldes ühenduses rakendatava süsteemiga;

- e) Interneti- või muu aadress, kus on kättesaadav selliste ettevõtjate loetelu, kelle suhtes rakendatakse kontrollisüsteemi, samuti kontaktpunkt, kus on kergesti kättesaadav teave nende sertifitseerimisstaatuse ja asjaomaste tootekategooriate kohta;
- f) teave, mida kolmas riik paneb ette lisada artiklis 7 osutatud loetellu;
- g) kinnitus selle kohta, et järgitakse artikli 9 sätteid;
- h) muu teave, mida kolmas riik või komisjon peab oluliseks.

3. Vaadates läbi taotlust riigi kandmiseks tunnustatud kolmandate riikide loetellu ja igal ajal pärast tema loetellu kandmist võib komisjon nõuda lisateavet, sealhulgas ühe või mitme sõltumatute ekspertide koostatud kohapealse kontrolliaruande esitamist. Lisaks sellele võib komisjon riskianalüüsi alusel või eeskirjade eiramise kahtluse korral korraldada kohapealse kontrolli enda määratud ekspertide poolt.

4. Komisjon hindab lõikes 2 osutatud tehnilise toimiku ja lõikes 3 osutatud teabe nõuetele vastavust ning võib seejärel otsustada tunnustada kolmandat riiki ja kanda ta loetellu. Otsus tehakse määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 37 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 9

Kolmandate riikide loetelu haldamine ja läbivaatamine

1. Komisjon peab kaaluma loetellu kandmise taotlust ainult juhul, kui kolmas riik kohustub nõustuma järgmiste tingimustega:
 - a) kui pärast kolmanda riigi kandmist loetellu muudetakse kolmandas riigis kehtivaid meetmeid või nende rakendamise viisi ja eelkõige tema kontrollisüsteemi, teatab asjaomane kolmas riik sellest komisjonile; samuti tuleb komisjonile teatada taotlustest muuta kolmanda riigiga seoses artikli 7 lõikes 2 osutatud teavet;
 - b) määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõikes 2 osutatud aastaaruandes tuleb uuendada käesoleva määruse artikli 8 lõikes 2 osutatud tehnilise toimiku teave; selles tuleb kirjeldada eelkõige kolmanda riigi pädeva asutuse seire- ja järelevalveteguvust, saadud tulemusi ja võetud parandusmeetmeid;

- c) komisjon võib saadud teabe alusel igal ajal muuta kolmanda riigiga seotud erisusi ja peatada asjaomase riigi kuulumise artiklis 7 osutatud loetellu; samasuguse otsuse võib teha siis, kui kolmas riik ei ole esitanud nõutavat teavet või nõustunud kohapealse kontrolliga.

2. Kui kolmas riik ei esita määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõikes 2 osutatud aastaaruannet, ei hoia kättesaadavana või ei edasta kogu oma tehnilise toimiku või kontrollisüsteemiga seotud teavet või ei nõustu kohapealse kontrolliga pärast komisjoni taotlust tähtaja jooksul, mille komisjon määrab vastavalt probleemide tõsidusele ja mis üldjuhul ei tohi olla lühem kui 30 päeva, võib asjaomase kolmanda riigi kustutada loetelust määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 37 lõikes 2 osutatud korras.

2. PEATÜKK

Samaväärsuse kontrollijatena tunnustatud kontrollorganite ja kontrolliasutuste loetelu

Artikkel 10

Samaväärsuse kontrollijatena tunnustatud kontrollorganite ja kontrolliasutuste loetelu koostamine ja sisu

1. Komisjon koostab tunnustatud kontrollorganite ja kontrolliasutuste loetelu, kes on pädevad kontrollima samaväärsust vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõikele 3. Loetelu avaldatakse käesoleva määruse IV lisas. Loetelu koostamise ja muutmise kord on sätestatud käesoleva määruse artiklites 11, 16 ja 17. Loetelu avalikustatakse Internetis vastavalt käesoleva määruse artikli 16 lõikele 4 ja artiklile 17.

2. Loetelu peab sisaldama iga kontrollorgani või kontrolliasutuse kohta kogu teavet, mis on vajalik, et kontrollida, kas ühenduse turule viidud tooteid on kontrollinud määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõike 3 kohaselt tunnustatud kontrollorgan või kontrolliasutus, ja eelkõige järgmist teavet:

- a) kontrollorgani või kontrolliasutuse nimi, aadress ja koodnumber ning vajaduse korral e-posti ja Interneti-aadress;
- b) artiklis 7 sätestatud loetellu kandmata kolmandad riigid, kust tooted pärinevad;
- c) asjaomased tootekategooriad iga kolmanda riigi puhul;
- d) loetelus oleku tähtaeg ja

e) veebileht, kus on kättesaadav selliste ettevõtjate loetelu, kelle suhtes rakendatakse kontrollisüsteemi, ning kontaktpunkt, kus on kergesti kättesaadav teave nende sertifitseerimisstaatus, asjaomaste tootekategooriate ning peatatud ja tühistatud sertifikaadiga ettevõtjate ja toodete kohta.

3. Erandina lõike 2 punktist b võib käesolevas artiklis sätestatud loetelus nimetada artiklis 7 osutatud tunnustatud kolmandate riikide loetellu kuuluvatest kolmandatest riikidest pärinevaid tooteid, mis kuuluvad kõnealuses loetelus nimetamata kategooriasse.

Artikkel 11

Samaväärsuse kontrollijatena tunnustatud kontrollorganite ja kontrolliasutuste loetellu kandmise taotlemise menetlus

1. Komisjon kaalub kontrollorgani või kontrolliasutuse kandmist artiklis 10 sätestatud loetellu, kui asjaomase kontrollorgani või kontrolliasutuse esindaja on esitanud komisjoni poolt kooskõlas artikli 17 lõikega 2 kättesaadavaks tehtud näidistaotluse alusel loetellu kandmise taotluse. Esimese loetelu koostamisel võetakse arvesse ainult enne 31. oktoobrit 2009 esitatud täielikud taotlused. Järgmiste kalendriaastate puhul ajakohastab komisjon loetelu vajaduse korral korrapäraselt enne iga aasta 31. oktoobrit esitatud täielike taotluste alusel.

2. Taotlusi võivad esitada ühenduses või kolmandas riigis asutatud kontrollorganid ja kontrolliasutused.

3. Loetellu kandmise taotlus koosneb tehnilisest toimikust, mis peab sisaldama kogu teavet, mida komisjon vajab tagamaks, et määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõikes 3 sätestatud tingimused on ühendusse eksportida kavatsetavate toodete puhul täidetud, nimelt:

a) ülevaade kontrollorgani või kontrolliasutuse tegevusest kolmandas riigis (kolmandates riikides), sealhulgas kontrollitud ettevõtjate hinnanguline arv ning hinnang selle kohta, milliseid põllumajandustooteid ja toiduaineid ja millises koguses kavatakse määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõigetes 1 ja 3 sätestatud eeskirjade alusel eksportida ühendusse;

b) kolmandates riikides kohaldatavate tootmisstandardite ja kontrollimeetmete kirjeldus, sealhulgas hinnang asjaomaste standardite ja meetmete samaväärsuse kohta seoses määruse (EÜ) nr 834/2007 III, IV ja V jaotisega ning määruses (EÜ) nr 889/2008 sätestatud vastavate rakenduseeskirjadega;

c) määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõike 3 neljandas lõigus sätestatud hindamisaruande koopia, milles:

i) tõestatakse, et kontrollorgani või kontrolliasutuse suutlikkus täita määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõigetes 1 ja 3 sätestatud tingimusi on hinnatud nõuetekohaseks;

ii) kinnitatakse, et ta on tõhusalt rakendanud oma meetmeid vastavalt kõnealustele tingimustele, ning

iii) tõestatakse ja kinnitatakse käesoleva lõike punktis b osutatud tootmisstandardite ja kontrollimeetmete samaväärsust;

d) tõestus selle kohta, et kontrollorgan või kontrolliasutus on teavitanud oma tegevusest iga asjaomase kolmanda riigi ametiasutusi ning võtab kohustuse järgida talle iga asjaomase kolmanda riigi ametiasutuste poolt esitatavaid õiguslikke nõudeid;

e) Interneti-aadress, kus on kättesaadav selliste ettevõtjate loetelu, kelle suhtes rakendatakse kontrollisüsteemi, ning kontaktpunkt, kus on kergesti kättesaadav teave nende sertifitseerimisstaatus, asjaomaste tootekategooriate ning peatatud ja tühistatud sertifikaadiga ettevõtjate ja toodete kohta;

f) kinnitus selle kohta, et järgitakse artikli 12 sätteid;

g) muu teave, mida kontrollorgan või kontrolliasutus või komisjon vajalikuks peab.

4. Komisjon võib kontrollorgani või kontrolliasutuse loetellu kandmise taotlust läbi vaadates ja igal ajal pärast tema loetellu kandmist nõuda lisateavet, sealhulgas ühe või mitme sõltumatu eksperdi koostatud kohapealse kontrolliaruande esitamist. Lisaks sellele võib komisjon riskianalüüsi alusel või eeskirjade eiramise kahtluse korral korraldada kohapealse kontrolli enda määratud ekspertide poolt.

5. Komisjon hindab lõikes 2 osutatud tehnilise toimiku ja lõikes 3 osutatud teabe nõuetele vastavust ning võib seejärel otsustada tunnustada kontrollorganit või kontrolliasutust ja kanda ta loetellu. Otsus tehakse määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 37 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 12

Samaväärsuse kontrollijatena tunnustatud kontrollorganite ja kontrolliasutuste loetelu haldamine ja läbivaatamine

1. Kontrollorgan või kontrolliasutus võib kuuluda artiklis 10 nimetatud loetellu ainult juhul, kui ta täidab järgmised kohustused:

- a) kui pärast kontrollorgani või kontrolliasutuse kandmist loetellu tehakse kontrollorgani või kontrolliasutuse rakendatavatesse meetmetesse muudatusi, peab asjaomane kontrollorgan või kontrolliasutus teatama sellest komisjonile; samuti tuleb komisjonile teatada taotlustest muuta kontrollorgani või kontrolliasutuse puhul artikli 10 lõikes 2 osutatud teavet;
- b) kontrollorgan või kontrolliasutus peab iga aasta 31. märtsiks esitama komisjonile aasta lühiaruande. Aastaruandes uuendatakse artikli 11 lõikes 3 osutatud tehnilise toimiku teave; selles kirjeldatakse eelkõige kontrollorgani või kontrolliasutuse eelmise aasta kontrollitegevust kolmandates riikides, saadud tulemusi, täheldatud eeskirjade eiramisi ja rikkumisi ning võetud parandusmeetmeid; see peab sisaldama ka uusimat hindamisaruannet või sellise aruande uuendusi, sealhulgas määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõikes 3 osutatud korrapärase kohapealse hindamise, jälgimise ja mitmeaastase ümberhindamise tulemusi; komisjon võib nõuda muud teavet, kui ta peab seda vajalikuks;
- c) komisjon võib esitatud teabe alusel igal ajal muuta kontrollorgani või kontrolliasutusega seotud erisusi ning peatada asjaomase kontrollorgani või kontrolliasutuse kuulumise artiklis 10 osutatud loetellu; samasuguse otsuse võib teha siis, kui kontrollorgan või kontrolliasutus ei ole esitanud nõutavat teavet või nõustunud kohapealse kontrolliga;
- d) kontrollorgan või kontrolliasutus peab tegema huvitatud isikutele elektrooniliselt kättesaadavaks ettevõtjate ja mahepõllumajanduslikena sertifitseeritud toodete pidevalt uuendatava loetelu.

2. Kui kontrollorgan või kontrolliasutus ei esita lõike 1 punktis b osutatud aastaruannet, ei hoia kättesaadavana või ei edasta kogu oma tehnilise toimiku, kontrollisüsteemi või ettevõtjate ja mahepõllumajanduslikena sertifitseeritud toodete ajakohastatud loeteluga seotud teavet või ei nõustu kohapealse kontrolliga pärast komisjoni taotlust tähtaja jooksul, mille komisjon määrab vastavalt probleemi tõsidusele ja mis üldjuhul ei tohi olla lühem kui 30 päeva, võib asjaomase kontrollorgani või kontrolliasutuse kustutada kontrollorganite ja kontrolliasutuste loetelust määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 37 lõikes 2 osutatud korras.

Kui kontrollorgan või kontrolliasutus ei võta õigel ajal asjakohaseid parandusmeetmeid, kustutab komisjon ta viivitamata loetelust.

3. PEATÜKK

Kooskõlas määruse (EÜ) nr 834/2007 artikliga 33 imporditud toodete lubamine vabasse ringlusse

Artikkel 13

Kontrollsertifikaat

1. Määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 1 lõikes 2 osutatud ja kõnealuse määruse artikli 33 kohaselt imporditud toodete ühenduses vabasse ringlusse lubamise tingimusteks on

- a) kontrollsertifikaadi originaaleksemplari esitamine asjaomase liikmesriigi ametiasutusele ja
- b) kaubasaadetise vastavustõendamine asjaomase liikmesriigi ametiasutuse poolt ja kontrollsertifikaadi kinnitamine vastavalt käesoleva artikli lõikele 8.

2. Kontrollsertifikaadi originaaleksemplar koostatakse vastavalt artikli 17 lõikele 2 ning käesoleva artikli lõigetele 3 kuni 7, võttes aluseks V lisas esitatud näidised ja märkused. Komisjon teeb näidismärkused ja artikli 17 lõikes 2 osutatud suunised kättesaadavaks artiklis 17 osutatud elektroonilist dokumendivahetust võimaldava arvutisüsteemi kaudu.

3. Kontrollsertifikaadi aktsepteerimiseks peab selle olema välja andnud

- a) vastavalt artikli 7 lõikes 2 osutatule kontrollsertifikaadi väljaandjana aktsepteeritav kontrolliasutus või kontrollorgan artikli 8 lõike 4 alusel tunnustatud kolmandast riigist või

- b) kolmanda riigi kontrolliasutus või kontrollorgan, mis on asjaomase kolmanda riigi puhul nimetatud ja artikli 11 lõike 5 alusel tunnustatud.

4. Kontrollsertifikaati väljastav asutus või organ annab kontrollsertifikaadi välja ja kinnitab sertifikaadi 15. lahtri deklaratsiooni alles pärast seda, kui

a) ta on kontrollinud kõiki asjakohaseid dokumente, sealhulgas eelkõige asjaomaste toodete tootmisplaani, transpordi- ja äridokumente, ning

b) ta on kaubasaadetist kas füüsiliselt kontrollinud või saanud eksportijalt selgesõnalise deklaratsiooni, milles kinnitatakse, et asjakohane partii on toodetud ja/või ette valmistatud kooskõlas määruse (EÜ) nr 834/2007 artikliga 33; asutus või organ kontrollib riske arvesse võttes kõnealuse deklaratsiooni usaldusväärsust.

Lisaks sellele märgib ta igale väljaantud sertifikaadile järjekorranumbri ning registreerib väljaantud sertifikaadid kronoloogilises järjekorras.

5. Kontrollsertifikaat koostatakse ühes ühenduse ametlikest keeltest ning täidetakse kas täielikult trükitähtedega või masinakirjas, välja arvatud templid ja allkirjad.

Kontrollsertifikaat peab olema ühes sihtliikmesriigi ametlikest keeltest. Liikmesriigi asjaomane asutus võib vajaduse korral nõuda kontrollsertifikaadi tõlget ühte ametlikest keeltest.

Kinnitamata parandused või mahatõmbamised muudavad sertifikaadi kehtetuks.

6. Kontrollsertifikaat koostatakse ühes originaaleksemplaris.

Esimene kaubasaaja või vajaduse korral importija võib teha koopia kontrolliasutuse või kontrollorgani teavitamiseks määruse (EÜ) nr 889/2008 artiklis 83 ette nähtud korras. Kontrollsertifikaadi koopiale trükitakse või lüüakse templiga sõna „KOOPIA” või „DUPLIKAAT”.

7. Käesoleva määruse artiklis 19 sätestatud üleminekueeskirjade kohaselt imporditavate toodete suhtes kohaldatakse järgmist:

a) lõike 3 punktis b nimetatud kontrollsertifikaadi esitamisel vastavalt lõikele 1 peab kontrollsertifikaadi 16. lahtris olema artikli 19 kohaselt loa andnud liikmesriigi pädeva asutuse deklaratsioon;

b) loa andnud liikmesriigi pädev asutus võib 16. lahtris sisalduva deklaratsiooni täitmise pädevuse delegerida kontrolli-

asutusele või kontrollorganile, kes kontrollib importijat vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 V jaotises sätestatud kontrollimeetmetele, või liikmesriigi asjaomase asutusena määratletud ametiasutustele;

c) 16. lahtris sisalduvat deklaratsiooni ei ole vaja, kui

i) importija esitab dokumendi originaaleksemplari, mille on välja andnud käesoleva määruse artikli 19 kohaselt loa andnud liikmesriigi pädev asutus, ning näitab kaubasaadetise hõlmavatavust kõnealuse loaga või

ii) artiklis 19 nimetatud loa andnud liikmesriigi asutus on kaubasaadetise vastavustõendamise eest vastutavale asutusele vahetult esitanud nõuetekohased tõendid kaubasaadetise hõlmatavuse kohta kõnealuse loaga; kõnealune vahetu teavitamine ei ole loa andnud liikmesriigile kohustuslik;

d) dokumendis, mis sisaldab punkti c alapunktides i ja ii ette nähtud tõendeid, peab olema

i) impordiloe viitenumber ning loa kehtivusaja lõppemise kuupäev;

ii) importija nimi ja aadress;

iii) kolmas riik, kust toode pärit on;

iv) väljaandva organi või asutuse andmed, ning kui tegemist on erineva asutusega, kolmandas riigis asuva kontrollorgani või kontrolliasutuse andmed;

v) asjaomaste toodete nimetused.

8. Liikmesriigi asjaomane asutus kinnitab kaubasaadetise vastavustõendamist kontrollsertifikaadi originaaleksemplari 17. lahtris ning tagastab selle sertifikaadi esitanud isikule.

9. Esimene kaubasaaja täidab kaubasaadetise vastuvõtmisel kontrollsertifikaadi originaaleksemplari 18. lahtri, mis tõendab kaubasaadetise vastuvõtmist määruse (EÜ) nr 889/2008 artiklis 34 ette nähtud korras.

Esimene kaubasaaja saadab seejärel sertifikaadi originaaleksemplari sertifikaadi 11. lahtris nimetatud importijale määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõike 1 ette nähtud nõude täitmiseks, välja arvatud juhul, kui sertifikaat peab olema kaubasaadetisega kaasas seoses käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud ettevalmistamisega.

10. Kontrollsertifikaadi võib esitada elektrooniliselt, kasutades asjaomase liikmesriigi poolt kontrolliasutustele või kontrollorganitele kättesaadavaks tehtud meetodit. Liikmesriikide pädevad asutused võivad nõuda elektroonilisele kontrollsertifikaadile täiustatud elektroonilise allkirja lisamist Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/93/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 2 tähenduses. Kõigil muudel juhtudel nõuavad pädevad asutused elektroonilist allkirja, mis pakub samaväärseid tagatise allkirja toimivuse osas, ning kohaldavad samu eeskirju ja tingimusi, nagu on määratletud elektroonilisi ja digitaalseid dokumente käsitlevates komisjoni sätetes, mis on ette nähtud komisjoni otsusega 2004/563/EÜ, Euratom⁽²⁾.

Artikkel 14

Tolli eriprotseduurid

1. Kui kolmandast riigist saabunud kaubasaadetisele määratakse nõukogu määruses (EMÜ) nr 2913/92⁽³⁾ ette nähtud tolliladustamine või seestöötlemine peatamissüsteemi vormis ja sellega tuleb teha üks või mitu määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 2 punktis i määratletud ettevalmistustoimingut, kohaldatakse kaubasaadetise suhtes enne esimese ettevalmistustoimingu tegemist käesoleva määruse artikli 13 lõikes 1 nimetatud meetmeid.

Ettevalmistamine võib sisaldada järgmisi toiminguid:

- a) pakendamine või ümberpakendamine või
- b) märgistamine seoses mahepõllumajandusmeetodi esitlemisega.

Pärast kõnealust ettevalmistamist peab kontrollsertifikaadi kinnitatud originaaleksemplar olema kaubasaadetisega kaasas ja see esitatakse liikmesriigi asjaomase asutusele, kes kontrollib kaubasaadetist vabasse ringlusse lubamiseks.

Pärast kõnealust menetlust tagastatakse kontrollsertifikaadi originaaleksemplar vajaduse korral kaubasaadetise sertifikaadi 11. lahtris nimetatud importijale määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõikes 1 ette nähtud nõude täitmiseks.

⁽¹⁾ EÜT L 13, 19.1.2000, lk 12.

⁽²⁾ ELT L 251, 27.7.2004, lk 9.

⁽³⁾ EÜT L 302, 19.10.1992, lk 1.

2. Kui liikmesriigis kavatsetakse kolmandast riigist saabunud kaubasaadetist enne selle ühenduses vabasse ringlusse lubamist määruses (EMÜ) nr 2913/92 sätestatud peatamismenetluse alusel suunata eri partiideks jaotamisele, siis tuleb kaubasaadetise suhtes enne selle osadeks jaotamist kohaldada käesoleva määruse artikli 13 lõikes 1 osutatud meetmeid.

Iga jaotamise tulemusena saadud partii kohta esitatakse liikmesriigi asjaomasele asutusele VI lisas esitatud näidise ja märkuste kohane kontrollsertifikaadi väljavõtte. Liikmesriigi asjaomane asutus kinnitab kontrollsertifikaadi väljavõtte 14. lahtris.

Kaubasaadetise kontrollsertifikaadi 11. lahtris nimetatud algimportija säilitab kontrollsertifikaadi kinnitatud väljavõtte koopia koos kontrollsertifikaadi originaaleksemplariga. Kontrollsertifikaadi koopiale trükitakse või lüüakse templiga sõna „KOOPIA” või „DUPLIKAAT”.

Pärast kaubasaadetise jaotamist peab kontrollsertifikaadi väljavõtte kinnitatud originaaleksemplar olema asjaomase partiiga kaasas ning see esitatakse liikmesriigi asjaomasele asutusele, kes kontrollib partiid vabasse ringlusse lubamiseks.

Partii vastuvõtja täidab vastuvõtmisel kontrollsertifikaadi väljavõtte originaaleksemplari 15. lahtri, mis tõendab partii vastuvõtmist määruse (EÜ) nr 889/2008 artiklis 34 ette nähtud korras.

Partii vastuvõtja säilitab kontrollsertifikaadi väljavõtet vähemalt kaks aastat, et kontrolliasutused ja/või kontrollorganid saaksid seda kasutada.

3. Lõigetes 1 ja 2 nimetatud ettevalmistus- ja jaotamistoomingud tuleb teha määruse (EÜ) nr 834/2007 V jaotise ja määruse (EÜ) nr 889/2008 IV jaotise erisätete kohaselt.

Artikkel 15

Nõuetele mittevastavad tooted

Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 30 ja/või määruse (EÜ) nr 889/2008 artikli 85 kohaselt võetavate meetmete või tegevuste kohaldamist, seatakse kõnealuses määruses ette nähtud nõuetele mittevastavate toodete ühenduses vabasse ringlusse lubamise tingimuseks mahepõllumajanduslikule tootmisele tähelepanu juhtivate viidete eemaldamine siltidelt, reklaamilt ja toodetega kaasas olevatelt dokumentidelt.

IV JAOTIS

ÜHISEESKIRJAD

Artikkel 16

Taotluste hindamine ja loetelude avaldamine

1. Komisjoni abistab artiklite 4, 8 ja 11 kohaselt saadud taotluste läbivaatamisel määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 37 lõikes 1 osutatud mahepõllumajandusliku tootmise komitee (edaspidi „komitee“). Komitee võtab selleks vastu spetsiaalse sisekorraeskirja.

Komisjon moodustab riigi- ja erasektori asjatundjatest koosneva eksperdirühma, kes abistab komisjoni taotluste läbivaatamisel ning loetelude haldamisel ja läbivaatamisel.

2. Iga saadud taotluse jaoks nimetab komisjon pärast konkreetsete sisemiste protseduurireeglite alusel toimunud asjakohast konsulteerimist liikmesriikidega kaks liikmesriiki kaasaruandjateks. Komisjon jaotab taotlused liikmesriikide vahel proportsionaalselt iga liikmesriigi hääle arvuga mahepõllumajandusliku tootmise komitees. Kaasaruandjatest liikmesriigid vaatavad läbi taotlusega seoses artiklites 4, 8 ja 11 ette nähtud dokumendid ja teabe ning koostavad aruande. Loetelude haldamiseks ja läbivaatamiseks vaatavad nad läbi ka aastaaruanded ning artiklites 5, 9 ja 12 osutatud muu loetelude kannetega seotud teabe.

3. Võttes arvesse kaasaruandjatest liikmesriikide kontrollimise tulemust, teeb komisjon määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 37 lõikes 2 ette nähtud korras otsuse tunnustada kolmandaid riike, kontrollorganeid või kontrolliasutusi, kanda nad loeteludesse või teha loeteludes muid muudatusi, sealhulgas otsuse omistada neile organitele või asutustele koodnumbrid. Otsused avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

4. Komisjon avalikustab loetelud asjakohaste tehniliste vahendite abil, sealhulgas avaldamine Internetis.

Artikkel 17

Teabevahetus

1. Kolmandate riikide pädevad asutused, kontrolliasutused või kontrollorganid edastavad dokumendid või muu määruse (EÜ) nr 834/2007 artiklites 32 ja 33 ning käesolevas määruses osutatud teabe komisjonile või liikmesriikidele elektrooniliselt. Kui komisjon või liikmesriigid teevad kättesaadavaks spetsiifilised elektroonilised edastussüsteemid, tuleb kasutada neid süsteeme. Komisjon ja liikmesriigid peavad samuti kasutama neid süsteeme üksteisele asjaomaste dokumentide saatmiseks.

2. Määruse (EÜ) nr 834/2007 artiklites 32 ja 33 ning käesolevas määruses osutatud dokumentide ja teabe vormi ja sisu koostab komisjon vajaduse korral suunised, näidised ja küsimustikud ning teeb need kättesaadavaks käesoleva artikli lõikes 1 osutatud arvutisüsteemis. Komisjon kohandab ja ajakohastab kõnealuseid suuniseid, näidiseid ja küsimustikke, olles teavitanud sellest liikmesriike ja kolmandate riikide pädevaid asutusi ning käesoleva määruse kohaselt tunnustatud kontrolliasutusi ja kontrollorganeid.

3. Lõikes 1 osutatud arvutisüsteem peab olema suuteline vajaduse korral koguma käesolevas määruses nimetatud taotlusi, dokumente ja teavet, sealhulgas artikli 19 kohaselt antud lube.

4. Kolmandate riikide pädevad asutused, kontrolliasutused ja kontrollorganid peavad hoidma määruse (EÜ) nr 834/2007 artiklites 32 ja 33 ning käesolevas määruses, eelkõige artiklites 4, 8 ja 11, osutatud tõendavad dokumendid komisjoni ja liikmesriikide käsutuses vähemalt kolm aastat pärast kontrollide toimumist või kontrollsertifikaatide ja tõendavate dokumentide esitamist.

5. Kui määruse (EÜ) nr 834/2007 artiklites 32 ja 33 või selle üksikasjalikes rakenduseeskirjades osutatud dokument või menetlus nõuab ühes või mitmes menetluse etapis volitatud isiku allkirja või mõne isiku heakskiitu, peavad asjaomaste dokumentide edastamiseks kasutusele võetud arvutisüsteemid vastavalt ühenduse õigusaktidele ja eriti komisjoni otsusele 2004/563/EÜ, Euratom võimaldama üheselt tuvastada iga isiku ning andma piisava kindluse, et dokumentide sisu jääb muutmata, sealhulgas ka menetluse eri etappide käigus.

V JAOTIS

LÖPP- JA ÜLEMINEKUSÄTTED

Artikkel 18

Üleminekusätted kolmandate riikide loetelu kohta

Kolmandate riikide loetellu kandmise taotlusi, mis on kooskõlas määruse (EÜ) nr 345/2008 artikliga 2 esitatud enne 1. jaanuari 2009, käsitletakse käesoleva määruse artikli 8 kohaste taotlustena.

Esimesse tunnustatud riikide loetellu kuuluvad Argentina, Austraalia, Costa Rica, India, Iisrael, Uus-Meremaa ja Šveits. See ei sisalda käesoleva määruse artikli 7 lõike 2 punktis f osutatud koodnumbreid. Koodnumbrid lisatakse enne 1. juulit 2010 seoses loetelu uuendamiseiga vastavalt artikli 17 lõikele 2.

Artikkel 19

Üleminekueeskirjad selliste samaväärsete tunnustega toodete impordi kohta, mis ei pärine loetellu kantud kolmandatest riikidest

1. Vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artiklile 40 võib liikmesriigi pädev asutus lubada importijatel viia selles liikmesriigis, kus importija on oma tegevusest vastavalt asjaomase määruse artiklile 28 teada andnud, turule tooteid, mis on imporditud asjaomase määruse artikli 33 lõikes 2 osutatud loetellu mitte kantud kolmandatest riikidest, tingimusel et importija esitab piisavad tõendid selle kohta, et asjaomase määruse artikli 33 lõike 1 punktides a ja b ette nähtud tingimused on täidetud.

Kui liikmesriik leiab, olles eelnevalt võimaldanud importijal või muul asjaomasel isikul märkusi esitada, et kõnealused tingimused ei ole enam täidetud, tühistab ta loa.

Load aeguvad hiljemalt 24 kuud pärast käesoleva määruse artikli 10 kohaselt tunnustatud kontrollorganite ja kontrolliasutuste esimese loetelu avaldamist.

Imporditud tootel peab olema artiklis 13 sätestatud kontrollsertifikaat, mille on andnud kontrolliasutus või kontrollorgan, kelle väljastatud tunnistusi loa andnud liikmesriigi pädev asutus aktsepteerib. Sertifikaadi originaaleksemplar peab olema kaubale lisatud kuni esimese kaubasaajani. Seejärel peab importija säilitama sertifikaati kontrollorganile ja vajaduse korral kontrolliasutusele esitamiseks vähemalt kaks aastat.

2. Kõik liikmesriigid teatavad teistele liikmesriikidele ja komisjonile igast käesoleva artikli kohaselt välja antud loast, sealhulgas asjaomastest tootmisstandarditest ja kontrollikorrast.

3. Liikmesriigi taotlusel või komisjoni algatusel kontrollib käesoleva artikli kohaselt välja antud luba mahepõllumajandusliku tootmise komitee. Kui sellisel kontrollimisel ilmneb, et määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõike 1 punktides a ja b

ette nähtud tingimusi ei ole täidetud, nõuab komisjon, et loa välja andnud liikmesriik selle tühistaks.

4. Pärast 12 kuu möödumist artikli 11 lõikes 5 osutatud kontrollorganite ja kontrolliasutuste esimese loetelu avaldamisest ei tohi liikmesriigid enam anda käesoleva artikli lõikes 1 osutatud lube, välja arvatud juhul, kui kõnealused imporditavad tooted on sellised, mille tootmist kolmandas riigis kontrollis artikli 10 kohaselt koostatud loetellu mitte kantud kontrollorgan või kontrolliasutus.

5. Alates 1. jaanuarist 2013 ei tohi liikmesriigid anda lõikes 1 osutatud lube.

6. Liikmesriigi pädeva asutuse poolt importijale määruse (EMÜ) nr 2092/91 artikli 11 lõike 6 kohaselt enne 31. detsembrist 2008 antud mis tahes luba turustada kolmandast riigist imporditud tooteid kaotab kehtivuse hiljemalt 31. detsembril 2009.

Artikkel 20

Kehtetuks tunnistamine

Määrused (EÜ) nr 345/2008 ja (EÜ) nr 605/2008 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele kooskõlas VII lisas esitatud vastavustabeliga.

Artikkel 21

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2009.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 8. detsember 2008

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Mariann FISCHER BOEL

I LISA

**NÕUETELE VASTAVUSE KONTROLLIJATENA TUNNUSTATUD KONTROLLORGANITE JA
KONTROLLIASUTUSTE LOETELU NING ASJAKOHASED ERISUSED, MILLELE ON OSUTATUD ARTIKLIS 3**

II LISA

TÕENDAVA DOKUMENDI NÄIDIS,
millele osutatakse artikli 6 lõikes 1

Määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 32 lõike 1 punkti c ja artikli 29 lõike 1 kohane tõendav dokument ettevõtjale, mida nõutakse nõuetele vastavate toodete impordiks vastavalt määruse (EÜ) nr 1235/2008 artiklile 6	
1. Dokumendi number:	
2. Ettevõtja nimi ja aadress: peamine tegevus (tootja, töötaja, importija, vms):	3. Kontrollorgani või kontrolliasutuse nimi, aadress ja koodnumber:
4. Tooterühmad/tegevus: — taimed ja taimsed saadused: — loomad ja loomakasvatussaadused: — töödeldud tooted:	5. Määratletud kui: mahepõllumajanduslikud tooted, mahepõllumajanduslikule tootmisele ülemineku käigus toodetud tooted ning samuti mitte-mahepõllumajanduslikud tooted, kui toimub paralleelne tootmine või töötlemine vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artiklile 11
6. Kehtivusaeg: Taimekasvatuse puhul ... kuni ... Loomsete saaduste osas ... kuni ... Töödeldud toodangu puhul ... kuni ...	7. Kontrolli(de) kuupäev:
8. Käesolev dokument on antud välja vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 32 lõike 1 punktile c ja artikli 29 lõikele 1 ning määruse (EÜ) nr 1235/2008 artiklile 6. Nimetatud ettevõtja tegevust on kontrollitud ning see vastab nimetatud määrustes kehtestatud nõuetele. Kuupäev, koht: Väljaandva kontrollorgani või kontrolliasutuse esindaja allkiri:	

III LISA

KOLMANDATE RIIKIDE LOETELU JA ASJAKOHASED ERISUSED, MILLELE ON OSUTATUD ARTIKLIS 7

ARGENTINA

1. Tootekategooriad:

- a) loomad või töötlemata põllumajandustooted ning vegetatiivne paljundusmaterjal ja külviseeme, välja arvatud
 - elusloomad ja loomsed saadused, mis on varustatud või mida kavatakse varustada üleminekuviitega;
- b) töödeldud põllumajandustooted, mis on ette nähtud toiduna kasutamiseks, välja arvatud
 - loomsed saadused, mis on varustatud või mida kavatakse varustada üleminekuviitega.

2. **Päritolu:** punkti 1 alapunkti a tooted ja punkti 1 alapunkti b toodete mahepõllumajandusliku päritoluga koostisosad, mis on kasvatatud Argentinas.

3. **Tootmisstandardid:** *Ley 25 127 sobre „Producción ecológica, biológica y orgánica”.*

4. **Pädev asutus:** Servicio Nacional de Sanidad y Calidad Agroalimentaria SENASA, www.senasa.gov.ar

5. Kontrollorganid:

- Food Safety SA, www.foodsafety.com.ar
- Instituto Argentino para la Certificación y Promoción de Productos Agropecuarios Orgánicos SRL (Argencert), www.argencert.com
- Letis SA, www.letis.com.ar
- Organización Internacional Agropecuaria (OIA), www.oia.com.ar

6. **Sertifikaate väljastavad asutused:** vt punkt 5.

7. **Loetelus oleku tähtaeg:** 30. juuni 2013.

AUSTRALIA

1. Tootekategooriad:

- a) töötlemata taimekasvatussaadused ning vegetatiivne paljundusmaterjal ja külviseeme;
- b) töödeldud põllumajandustooted, mis on ette nähtud toiduna kasutamiseks ja mis koosnevad põhiliselt ühest või mitmest taimsest koostisosast.

2. **Päritolu:** punkti 1 alapunkti a tooted ja punkti 1 alapunkti b toodete mahepõllumajandusliku päritoluga koostisosad, mis on kasvatatud Austraalias.

3. **Tootmisstandardid:** *National standard for organic and bio-dynamic produce.*

4. **Pädev asutus:** Australian Quarantine and Inspection Service AQIS, www.aqis.gov.au

5. Kontrollorganid ja kontrolliasutused:

- Australian Certified Organic Pty. Ltd., www.australianorganic.com.au
- Australian Quarantine and Inspection Service (AQIS), www.aqis.gov.au
- Bio-dynamic Research Institute (BDRI), www.demeter.org.au
- National Association of Sustainable Agriculture, Australia (NASAA), www.nasaa.com.au
- Organic Food Chain Pty Ltd (OFC), www.organicfoodchain.com.au

6. **Sertifikaate väljastavad organid ja asutused:** vt punkt 5.

7. **Loetelus oleku tähtaeg:** 30. juuni 2013.

COSTA RICA

1. **Tootekategooriad:**

- a) töötlemata taimekasvatussaadused ning vegetatiivne paljundusmaterjal ja külviseeme;
- b) töödeldud taimekasvatussaadused, mis on ette nähtud toiduna kasutamiseks.

2. **Päritolu:** Punkti 1 alapunkti a tooted ja punkti 1 alapunkti b toodete mahepõllumajandusliku päritoluga koostisosad, mis on kasvatatud Costa Ricas.

3. **Tootmisstandardid:** *Reglamento sobre la agricultura orgánica.*

4. **Pädev asutus:** Servicio Fitosanitario del Estado, Ministerio de Agricultura y Ganadería, www.protecnet.go.cr/SFE/Organica.htm

5. **Kontrollorganid:**

- BCS Oko-Garantie, www.bcs-oeko.com
- Eco-LOGICA, www.eco-logica.com

6. **Sertifikaate väljastav asutus:** Ministerio de Agricultura y Ganadería.

7. **Loetelus oleku tähtaeg:** 30. juuni 2011.

INDIA

1. **Tootekategooriad:**

- a) töötlemata taimekasvatussaadused ning vegetatiivne paljundusmaterjal ja külviseeme;
- b) töödeldud põllumajandustooted, mis on ette nähtud toiduna kasutamiseks ja mis koosnevad põhiliselt ühest või mitmest taimsest koostisosast.

2. **Päritolu:** punkti 1 alapunkti a tooted ja punkti 1 alapunkti b toodete mahepõllumajandusliku päritoluga koostisosad, mis on kasvatatud Indias.

3. **Tootmisstandardid:** *National Programme for Organic Production.*

4. **Pädev asutus:** Agricultural and Processed Food Export Development Authority APEDA, www.apeda.com/organic

5. **Kontrollorganid ja kontrolliasutused:**

- APOF Organic Certification Agency (AOCA), www.aoca.in
- Bureau Veritas Certification India Pvt. Ltd, www.bureauveritas.co.in
- Control Union Certifications, www.controlunion.com
- Ecocert SA (India Branch Office), www.ecocert.in
- IMO Control Private Limited, www.imo.ch
- Indian Organic Certification Agency (Indocert), www.indocert.org
- Lacon Quality Certification Pvt. Ltd, www.laconindia.com
- Natural Organic Certification Association, www.nocaindia.com
- OneCert Asia Agri Certification private Limited, www.onecertasia.in

— SGS India Pvt. Ltd, www.in.sgs.com

— Uttaranchal State Organic Certification Agency (USOCA), www.organicuttarakhand.org/products_certification.htm

— Rajasthan Organic Certification Agency (ROCA),
http://www.rajasthankrishi.gov.in/Departments/SeedCert/index_eng.asp

6. **Sertifikaate väljastavad organid ja asutused:** vt punkt 5.

7. **Loetelus oleku tähtaeg:** 30. juuni 2009.

IISRAEL

1. **Tootekategooriad:**

- a) töötlemata taimekasvatustasaadused ning vegetatiivne paljundusmaterjal ja külviseeme;
- b) töödeldud põllumajandustooted, mis on ette nähtud toiduna kasutamiseks ja mis koosnevad põhiliselt ühest või mitmest taimsest koostisosast.

2. **Päritolu:** punkti 1 alapunkti a tooted ja punkti 1 alapunkti b toodete mahepõllumajandusliku päritoluga koostisosad, mis on kasvatatud Iisraelis või imporditud Iisraeli

— kas ühendusest

— või kolmandast riigist korra alusel, mis on tunnustatud võrdväärseks vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõike 2 sätetele.

3. **Tootmisstandardid:** *National Standard for organically grown plants and their products.*

4. **Pädev asutus:** Plant Protection and Inspection Services (PPIS), www.ppis.moag.gov.il

5. **Kontrollorganid ja kontrolliasutused:**

— AGRIOR Ltd. – Organic Inspection & Certification, www.agrior.co.il

— IQC Institute of Quality & Control, www.iqc.co.il

— Plant Protection and Inspection Services (PPIS), www.ppis.moag.gov.il

— Skal Israel Inspection & Certification, www.skali.co.il

6. **Sertifikaate väljastavad organid ja asutused:** vt punkt 5.

7. **Loetelus oleku tähtaeg:** 30. juuni 2013.

ŠVEITS

1. **Tootekategooriad:** elusloomad või töötlemata põllumajandustooted ning vegetatiivne paljundusmaterjal, toiduna kasutamiseks ette nähtud töödeldud põllumajandustooted, sööt ja külviseeme, välja arvatud

— ülemineku perioodil toodetud tooted ning ülemineku perioodil toodetud põllumajandusliku päritoluga koostisosa sisaldavad tooted.

2. **Päritolu:** tooted ja toodete mahepõllumajandusliku päritoluga koostisosad, mis on kasvatatud Šveitsis või imporditud Šveitsi

— kas ühendusest

— või kolmandast riigist, mille puhul Šveits on tunnistanud, et tooted on selles kolmandas riigis toodetud ja kontrollitud vastavalt Šveitsi õigusaktides kehtestatud samaväärsetele eeskirjadele.

3. **Tootmisstandardid:** *Ordinance on organic farming and the labelling of organically produced plant products and foodstuffs.*

4. **Pädev asutus:** Federal Office for Agriculture FOAG,
<http://www.blw.admin.ch/themen/00013/00085/00092/index.html?lang=en>

5. Kontrollorganid:

- Bio Test Agro (BTA), www.bio-test-agro.ch
- bio.inspecta AG, www.bio-inspecta.ch
- Institut für Marktökologie (IMO); www.imo.ch
- ProCert Safety AG, www.procert.ch

6. Sertifikaate väljastavad asutused: vt punkt 5.**7. Loetelus oleku tähtaeg:** 30. juuni 2013.

UUS-MEREMAA

1. Tootekategooriad:

- a) elusloomad või töötlemata põllumajandustooted ning vegetatiivne paljundusmaterjal ja külviseeme, välja arvatud
 - elusloomad ja loomsed saadused, mis on varustatud või mida kavatakse varustada üleminekuviitega;
 - vesiviljelussaadused;
 - b) töödeldud põllumajandustooted, mis on ette nähtud toiduna kasutamiseks, välja arvatud
 - loomsed saadused, mis on varustatud või mida kavatakse varustada üleminekuviitega;
 - vesiviljelussaaduseid sisaldavad tooted.
- 2. Päritolu:** Punkti 1 alapunkti a tooted ja punkti 1 alapunkti b toodete mahepõllumajandusliku päritoluga koostisosad, mis on kasvatatud Uus-Meremaal või imporditud Uus-Meremaale
- kas ühendusest
 - või kolmandast riigist korra alusel, mis on tunnustatud võrdväärseks vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõike 2 sätetele,
 - või kolmandast riigist, kelle tootmiseeskirjad ja kontrollisüsteem on kooskõlas MAFi kehtestatud sätetega selle riigi pädeva asutuse poolt esitatud kinnituste ja teabe alusel tunnustatud samaväärseks MAFi mahepõllumajandusliku päritoluga toiduainete ametliku kinnitamise programmiga, tingimusel et imporditakse ainult neid mahepõllumajandusliku päritoluga koostisosi, mida kavatakse lisada Uus-Meremaal valmistatavatesse punkti 1 alapunkti b toodetesse kuni 5 %.
- 3. Tootmisstandardid:** NZFSA *Technical Rules for Organic Production*.
- 4. Pädev asutus:** New Zealand Food Safety Authority NZFSA, <http://www.nzfsa.govt.nz/organics/>
- 5. Kontrollorganid:**
- AsureQuality, www.organiccertification.co.nz;
 - BIO-GRO New Zealand, www.bio-gro.co.nz.
- 6. Sertifikaate väljastav asutus:** Ministry of Agriculture and Forestry (MAF) – New Zealand Food Safety Authority (NZFSA).
- 7. Loetelus oleku tähtaeg:** 30. juuni 2011.
-

*IV LISA***SAMAVÄÄRSUSE KONTROLLIJATENA TUNNUSTATUD KONTROLLORGANITE JA KONTROLLIASUTUSTE
LOETELU NING ASJAKOHASED ERISUSED, MILLELE ON OSUTATUD ARTIKLIS 10**

V LISA

KONTROLLSERTIFIKAADI NÄIDIS**mahepõllumajanduslike toodete impordiks Euroopa Ühendusse, millele on osutatud artiklis 13**

Sertifikaadi näidise puhul määratakse kindlaks

- tekst;
- vorm ühel lehel;
- lahtrite paigutus ja mõõtmed.

EUROOPA ÜHENDUSSE IMPORDITAVATE MAHEPÖLLUNDUSTOODETE KONTROLLSERTIFIKAAT

1. Väljaandev organ või asutus (nimi ja aadress)	2. Nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõige 2 ☐ või artikli 33 lõige 3 ☐ või komisjoni määruse (EÜ) nr 1235/2008 artikkel 19 ☐	
3. Kontrollsertifikaadi järjekorranumber	4. Artikli 19 alusel antud loa viitenumber	
5. Eksportija (nimi ja aadress)	6. Kontrolliasutus või kontrolliv ametiasutus (nimi ja aadress)	
7. Toote valmistaja või ettevalmistaja (nimi ja aadress)	8. Lähtriik	
	9. Sihtriik	
10. Kaubasaadetise esimene vastuvõtja ühenduses (nimi ja aadress)	11. Importija nimi ja aadress	
12. Märgistus ja numbrid. Konteineri number (numbrid). Arv ja liik. Toote kaubanimi	13. CN-koodid	14. Deklareeritud kogus
15. 1. lahtris nimetatud sertifikaadi väljastanud organi või asutuse deklaratsioon. Kinnitan, et käesolev sertifikaat on välja antud määruse (EÜ) nr 1235/2008 artikli 13 lõike 4 kohaselt tehtud kontrollimiste alusel ning eespool nimetatud tooted on saadud määruse (EÜ) nr 834/2007 sätetega samaväärseteks peetavate mahepõllundusmeetodi tootmis- ja kontrollieeskirjade kohaselt. Kuupäev Volitatud isiku nimi ja allkiri Väljaandva asutuse või organi tempel		

16. Loa andnud Euroopa Liidu liikmesriigi pädeva asutuse või pädeva asutuse volitatud esindaja deklaratsioon.

Kinnitan, et eespool nimetatud toodete turustamine on Euroopa Ühenduses lubatud määruse määruse (EÜ) nr 1235/2008 artiklis 19 sätestatud korras ning 4. lahtris märgitud loa numbri alusel.

Kuupäev

Volitatud isiku nimi ja allkiri

Liikmesriigi pädeva asutuse või pädeva asutuse volitatud esindaja tempel

17. Kaubasaadetise vastavustõendamine liikmesriigi asjaomase asutuse poolt.

Liikmesriik:

Impordi registreerimine (tollideklaratsiooni liik, number, kuupäev ja koostamise koht):

Kuupäev:

Volitatud isiku nimi ja allkiri

Tempel

18. Kaubasaadetise esimese vastuvõtja deklaratsioon.

Kinnitan, et kaup on vastu võetud määruse (EÜ) nr 889/2008 artiklis 34 ettenähtud korras.

Äriühingu nimi

Kuupäev

Volitatud isiku nimi ja allkiri

Märkused

1. lahter: määruse (EÜ) nr 1235/2008 artikli 13 lõikes 3 nimetatud asutus või organ või muu määratud asutus või organ. See organ täidab ka 3. ja 15. lahtri.
2. lahter: käesolevasse lahtrisse märgitakse käesoleva sertifikaadi väljastamist ja kasutamist reguleerivad EÜ määrused; märkida asjakohased sätted.
3. lahter: sertifikaadi järjekorranumber, antud väljaandva organi või asutuse poolt määruse (EÜ) nr 1235/2008 artikli 4 lõikes 4 sätestatud korras.
4. lahter: loa number importimisel artikli 19 kohaselt. Käesoleva lahtri täidab väljaandev organ või kui teave ei ole 15. lahtri kinnitamise ajal veel kättesaadav, siis täidab käesoleva lahtri importija.
5. lahter: eksportija nimi ja aadress.
6. lahter: kontrolliasutus või kontrolliv ametiasutus, kes kontrollis viimase toimingu (tootmine, ettevalmistamine, kaasa arvatud pakendamine ja märgistamine) vastavust mahepõllundusmeetodi eeskirjadele kolmandas riigis, kust toode pärit on.
7. lahter: kaubasaadetisega 8. lahtris märgitud kolmandas riigis tehtud viimase toimingu (tootmine, ettevalmistamine, kaasa arvatud pakendamine ja märgistamine) teostaja.
9. lahter: sihtriik on kaubasaadetise esimese vastuvõtja riik ühenduses.
10. lahter: kaubasaadetise ühenduses esimese vastuvõtja nimi ja aadress. Kaubasaadetise esimene vastuvõtja on füüsiline või juriidiline isik, kellele kaubasaadetis tarnitakse ning kes hoolitseb saadetise edasise ettevalmistamise ja/või turustamise eest. Kaubasaadetise esimene vastuvõtja täidab ka 18. lahtri.
11. lahter: importija nimi ja aadress. Importija on füüsiline või juriidiline isik Euroopa Ühenduse territooriumil, kes ise või esindaja kaudu esitab saadetise vabasse ringlusse Euroopa Ühenduses.
13. lahter: kaupade koondnomenklatuuri koodid, mille alla asjaomased tooted kuuluvad.
14. lahter: deklareeritud kogused asjakohastes mõõtühikutes (netomass kg, liiter jne).
15. lahter: sertifikaate väljastava organi või asutuse deklaratsioon. Allkirja ja templi värv peab erinema teksti värvist.
16. lahter: ainult määruse (EÜ) nr 1235/2008 artiklis 19 ettenähtud korras toimuva impordi korral. Täidab loa andnud liikmesriigi pädev asutus, või volitatud organ või asutus volituse delegeerimise korral määruse (EÜ) nr 1235/2008 artikli 13 lõike 7 punkti b kohaselt. Ei täideta erandi korral määruse (EÜ) nr 1235/2008 artikli 13 lõike 7 punktist c.
17. lahter: täidab asjaomase liikmesriigi asutus kas kaubasaadetise vastavustõendamisel artikli 13 lõike 1 kohaselt, või enne ettevalmistamis- või jaotamistoimingut määruse (EÜ) nr 1235/2008 artiklis 14 nimetatud asjaoludel.
18. lahter: täidab kaubasaadetise esimene vastuvõtja toodete vastuvõtmisel, kui määruse (EÜ) nr 889/2008 artiklis 34 ettenähtud kontrollimised on tehtud.

VI LISA

**KONTROLLSERTIFIKAADI VÄLJAVÕTTE NÄIDIS,
millele on osutatud artiklis 14**

Sertifikaadi väljavõtte näidise puhul määratakse kindlaks

- tekst;
- vorm;
- lahtrite paigutus ja mõõtmed.

VÄLJAVÕTE nr ... EUROOPA ÜHENDUSSE IMPORDITAVATE MAHEPÖLLUNDUSTOODETE KONTROLLSERTIFIKAADIST

1. Väljavõtte aluseks oleva kontrollsertifikaadi väljastanud organ või asutus (nimi ja aadress)		2. Nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõige 2 ☐ või artikli 33 lõige 3 ☐ või komisjoni määruse (EÜ) nr 1235/2008 artikkel 19 ☐	
3. Väljavõtte aluseks oleva kontrollsertifikaadi järjekorranumber		4. Artikli 19 alusel antud loa viitenumber	
5. Algsaadetise partiideks jaotanud ettevõtja (nimi ja aadress)		6. Kontrolliasutus või kontrolliv ametiasutus (nimi ja aadress)	
7. Algsaadetise importija nimi ja aadress	8. Algsaadetise lähteriik	9. Algsaadetise deklareeritud üldkogus	
10. Jaotamisel saadud partii vastuvõtja (nimi ja aadress)			
11. Märgistus ja numbrid. Konteineri number (numbrid). Arv ja liik. Partii kaubanimi	12. CN-kood	13. Partii deklareeritud kogus	
14. Sertifikaadi väljavõtte kinnitanud liikmesriigi asjaomane asutus Käesolev väljavõte kehtib eespool kirjeldatud partii suhtes, mis on saadud kaubasaadetise jaotamisel partiideks; kaubasaadetise suhtes kehtib 3. lahtris mainitud järjekorranumbriga kontrollsertifikaadi originaaleksemplar: Liikmesriik: Kuupäev: Volitatud isiku nimi ja allkiri Tempel			
15. Partii vastuvõtja deklaratsioon Kinnitan, et partii on vastu võetud määruse (EÜ) nr 889/2008 artiklis 33 ettenähtud korras. Äriühingu nimi Kuupäev Volitatud isiku nimi ja allkiri			

Märkused

Väljavõtte nr ...: väljavõtte number vastab algsaadetise partiideks jaotamise tulemusena saadud partii numbrile.

1. lahter: väljavõtte aluseks oleva kontrollsertifikaadi väljastanud kolmanda riigi organi või asutuse nimi.
 2. lahter: käesolevasse lahtrisse märgitakse käesoleva väljavõtte väljastamist ja kasutamist reguleerivad EÜ määrused, märkida sätteid, mille alusel algsaadetis imporditi; vt väljavõtte aluseks oleva kontrollsertifikaadi 2. lahtrit.
 3. lahter: väljavõtte aluseks oleva sertifikaadi järjekorranumber, antud väljaandva organi või asutuse poolt määruse (EÜ) nr 1235/2008 artikli 13 lõike 4 kohaselt.
 4. lahter: määruse (EÜ) nr 1235/2008 artikli 19 alusel antud loa viitenumber, vaata väljavõtte aluseks oleva kontrollsertifikaadi 4. lahtrit.
 6. lahter: saadetise partiideks jaotanud ettevõtja kontrollimise eest vastutav kontrolliasutus või kontrolliv ametiasutus.
- Lahtrid 7, 8, 9: asjakohane info sisaldub väljavõtte aluseks olevas kontrollsertifikaadis.
10. lahter: algsaadetise jaotamisel saadud partii vastuvõtja Euroopa Ühenduses.
 12. lahter: kaupade koondnomenklatuuri koodid, mille alla asjaomaste toodete partii kuulub.
 13. lahter: deklareeritud kogused asjakohastes mõõtühikutes (netomass kg, liiter jne).
 14. lahter: täidab asjaomase liikmesriigi asutus iga partii kohta, mis on saadud määruse (EÜ) nr 1235/2008 artikli 14 lõikes 2 nimetatud jaotamistoimingu tulemusena.
 15. lahter: täidetakse partii vastuvõtmisel, kui vastuvõtja on lõpetanud määruse (EÜ) nr 889/2008 artiklis 33 ettenähtud kontrollimised.

VII LISA

Vastavustabel, millele on osutatud artiklis 20

Määrus (EÜ) nr 345/2008	Määrus (EÜ) nr 605/2008	Käesolev määrus
—	Artikli 1 lõige 1	Artikkel 1
—	Artikli 1 lõige 2	—
—	Artikli 2 sissejuhatav lause ja punkt 1	Artikli 2 sissejuhatav lause ja punkt 1
—	—	Artikli 2 punkt 2
—	Artikli 2 punkt 2	Artikli 2 punkt 3
—	Artikli 2 punkt 3	Artikli 2 punkt 4
—	Artikli 2 punkt 4	—
—	Artikli 2 punkt 5	Artikli 2 punkt 5
—	—	Artikkel 3
—	—	Artikkel 4
—	—	Artikkel 5
—	—	Artikkel 6
Artikkel 1	—	Artikkel 7
Artikli 2 lõige 1	—	Artikli 8 lõige 1
Artikli 2 lõige 2	—	Artikli 8 lõige 2
Artikli 2 lõige 3	—	Artikli 8 lõige 3
Artikli 2 lõige 4	—	Artikli 8 lõige 3 ja artikli 9 lõige 2
—	—	Artikli 8 lõige 4
Artikli 2 lõige 5	—	Artikli 9 lõige 1
Artikli 2 lõige 6	—	Artikli 9 lõiked 3 ja 4
—	—	Artikkel 10
—	—	Artikkel 11
—	—	Artikkel 12
—	Artiklid 3 ja 4	Artikkel 13
—	Artikkel 5	Artikkel 14
—	Artikkel 6	Artikkel 15
—	—	Artikkel 16
—	—	Artikkel 17
—	Artikli 7 lõige 1	—
—	Artikli 7 lõige 2	—
—	—	Artikkel 18
—	—	Artikkel 19
Artikkel 3	Artikkel 8	Artikkel 20

Määrus (EÜ) nr 345/2008	Määrus (EÜ) nr 605/2008	Käesolev määrus
Artikkel 4	Artikkel 9	Artikkel 21
II lisa	—	—
—	—	I lisa
—	—	II lisa
I lisa	—	III lisa
—	—	IV lisa
—	I lisa	V lisa
—	II lisa	VI lisa
III lisa	IV lisa	VII lisa

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1236/2008,

11. detsember 2008,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1613/2000, millega sätestatakse üldise soodustuste süsteemi raames kehtestatud päritolustaatusiga toodete määratluse erandid määrusest (EMÜ) nr 2454/93, et võtta arvesse Laose eriolukorda teatavate tekstiiltoodete ühendusse eksportimisel

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

(4) Laos esitas 9. oktoobri 2008. aasta kirjas taotluse erandi kehtivusaja pikendamiseks vastavalt määruse (EMÜ) nr 2454/93 artiklile 76.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrust (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, ⁽¹⁾ ja eriti selle artiklit 247,

võttes arvesse komisjoni 2. juuli 1993. aasta määrust (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, ⁽²⁾ eriti selle artiklit 76,

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 27. juuni 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 980/2005 üldiste tariifsete soodustuste kava kohaldamise kohta ⁽³⁾ andis ühendus Laosele üldised tariifsed soodustused. Määrus (EÜ) nr 980/2005 muutub kehtetuks 31. detsembril 2008, kuid asendatakse 1. jaanuaril 2009 nõukogu määrusega (EÜ) nr 732/2008, ⁽⁴⁾ milles kinnitatakse, et ühendus annab Laosele kõnealused tariifsed soodustused.

(2) Määrusega (EMÜ) nr 2454/93 on kehtestatud üldiste tariifsete soodustuste kava raames kohaldatav päritolustaatusiga toodete määratlus. Samuti on määruses (EMÜ) nr 2454/93 sätestatud erand kõnealusest määratlusest neile üldiste soodustuste kavaga hõlmatud vähim arenenud soodustatud riikidele, kes esitavad ühendusele asjakohase taotluse.

(3) Laose suhtes on kohaldatud komisjoni määruse (EÜ) nr 1613/2000 ⁽⁵⁾ kohast teatavate tekstiiltoodetega seoses antud erandit, mille kehtivusaega on mitu korda pikendatud ning mis lõpeb 31. detsembril 2008.

(5) Määruse (EÜ) nr 1613/2000 kehtivusaja viimasel, komisjoni määruse (EÜ) nr 1806/2006 ⁽⁶⁾ kohasel pikendamisel eeldati, et uued, lihtsamad ja arengut rohkem toetavad üldiste soodustuste kava päritolureeglid hakkavad kehtima enne erandi kehtivusaja lõppu. Üldiste soodustuste kava päritolureeglid ei ole veel vastu võetud ja kõigi eelduste kohaselt ei saa selliseid päritolureegleid kohaldada enne 2009. aasta lõppu.

(6) Taotlusest ilmneb, et piisavat käitlemist ja töötlemist ning piirkondlikku kumulatsiooni käsitlevate päritolureeglite kohaldamisega kahjustatakse märkimisväärselt Laose rõivatööstuse võimalusi jätkata eksporti ühendusse ja vähendada investeeeringuid. Selle tagajärjeks oleks ettevõtete edasine sulgemine ja töötus kõnealuses riigis. Lisaks näib, et isegi praegu kehtivate üldiste soodustuste kava päritolureeglite lühiajalisel kohaldamisel oleks just selline eespool kirjeldatud mõju.

(7) Erandi kehtivust tuleks pikendada nii kauaks, et oleks piisavalt aega üldiste soodustuste kava uute päritolureeglite vastuvõtmiseks ja rakendamiseks. Kuna Laose tööstuse stabiilsuse ja kasvu jaoks on erandiga hõlmatud pikemaajaliste lepingute sõlmimine eriti tähtis, peaks erandi pikendatud kehtivusaeg olema piisavalt pikk, et võimaldada ettevõtjatel selliseid lepinguid sõlmida.

(8) Täiendavate uute päritolureeglite kohaldamise tagajärjel peaksid Laose tooted, mille suhtes praegu kohaldatakse tariifset sooduskohtlemist vaid erandi kohaldamise tõttu, edaspidi vastama neile tingimustele seepärast, et nende suhtes kohaldatakse uusi päritolureegleid. Erand muutub siis ülearuseks. Ettevõtjate jaoks selguse tagamiseks on vaja määrus (EÜ) nr 1613/2000 tunnistada kehtetuks alates uute päritolureeglite kohaldamise kuupäevast.

(9) Erandi kehtivusaega tuleks seepärast pikendada kuni määruses (EMÜ) nr 2454/93 sätestatud uute päritolureeglite kohaldamise kuupäevani, kuid erandi kohaldamine lõpetatakse igal juhul 31. detsembril 2010.

⁽¹⁾ EÜT L 302, 19.10.1992, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 253, 11.10.1993, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 169, 30.6.2005, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 211, 6.8.2008, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT L 185, 25.7.2000, lk 38.

⁽⁶⁾ ELT L 343, 8.12.2006, lk 69.

- (10) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 1613/2000 vastavalt muuta.
- (11) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas tolliseadustiku komitee arvamusega,

raames kasutatud päritolustaatuses toodete mõiste määratlusega määrusesse (EMÜ) nr 2454/93 tehtud muudatuse kohaldamise kuupäevani otse Laosest transporditud ja ühendusse imporditud toodete suhtes aastaste koguste osas, mis on iga toote puhul lisas loetletud; kõnealuse erandi kohaldamine lõpetatakse igal juhul 31. detsembril 2010.”

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 1613/2000 artikkel 2 asendatakse järgmisega:

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

„Artikkel 2

Artiklis 1 sätestatud erandit kohaldatakse ajavahemikus 15. juulist 2000 kuni seoses üldiste soodustuste süsteemi

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2009.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 11. detsember 2008

Komisjoni nimel
komisjoni liige
László KOVÁCS

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1237/2008,**11. detsember 2008,**

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1043/2005, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 3448/93 seoses teatavate asutamislepingu I lisas loetlemata kaupadena eksporditavate põllumajandussaaduste ja -toodete eksporditoetuste andmise süsteemiga ning nende toetussummade kinnitamise kriteeriumidega

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 6. detsembri 1993. aasta määrust (EÜ) nr 3448/93, millega nähakse ette põllumajandussaaduste töötlemisel saadud teatavate kaupadega kauplemise kord,⁽¹⁾ eriti selle artikli 8 lõike 3 esimest lõiku,

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt komisjoni määruse (EÜ) nr 1043/2005⁽²⁾ artikli 5 lõikele 3, kui kaupu on kasutatud eksporditavate kaupade valmistamisel, kasutatakse eksporditavate kaupade valmistamisel kasutatud põhisaaduste, nende töötlemissaaduste või neist kahest rühmast ühega sarnalaadsete toodete suhtes kohaldatava toetusemäära arvutamisel toetusemäära, mida kohaldatakse selliste kaupade ekspordimisel töötlemata kujul.
- (2) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1043/2005 artikli 19 lõikele 1 võib toetusemäära sihtkoha alusel diferentseerida, kui seda tehakse CN-koodide 3502 11 90 ja 3502 19 90 alla kuuluva ovoalbumiiniga seotud rahvusvahelise kaubanduse olukorrast või teatavate turgude erinõudmistest tulenevalt.
- (3) Määruse (EÜ) nr 1043/2005 artikli 5 lõike 3 ja artikli 19 lõike 1 koos lugemisel võib jõuda vale järelduseni, et kolmandatesse riikidesse, nagu Lõuna-Korea, Jaapan, Malaisia, Tai, Taiwan ja Filipiinid, ekspordimiseks ettenähtud ja ovoalbumiini koostisainena sisaldivate kaupade suhtes võib kohaldada kõrgemat toetusemäära, mis on ette nähtud ainult töötlemata kujul ovoalbumiini ekspordiks nimetatud sihtkohtadesse.

- (4) Selguse mõttes ja ühenduse finantshuvide kaitseks on seepärast asjakohane täpsustada, et ainult töötlemata kujul ovoalbumiini ekspordi suhtes võib kohaldada nimetatud sihtkohtade jaoks ettenähtud kõrgemat toetusemäära kooskõlas määruse (EÜ) nr 1043/2005 artikli 19 lõikega 1.
- (5) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 1043/2005 vastavalt muuta.
- (6) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas I lisas loetlemata töödeldud põllumajandussaadustega kauplemise horisontaalküsimusi käsitleva korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 1043/2005 artikli 19 lõike 1 asendatakse järgmisega:

„1. CN-koodi 3501 10 alla kuuluva kaseiini, CN-koodi 3501 90 90 alla kuuluvate kaseinaatide või CN-koodide 3502 11 90 ja 3502 19 90 alla kuuluva ovoalbumiini töötlemata kujul ekspordimise puhul võib toetusemäära sihtkoha alusel diferentseerida, kui see on seotud

- a) rahvusvahelise kaubanduse olukorraga nimetatud toodete osas või
- b) teatavate turgude erinõudmistega.”

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnenandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 11. detsember 2008

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ EÜT L 318, 20.12.1993, lk 18.

⁽²⁾ ELT L 172, 5.7.2005, lk 24.

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1238/2008,**10. detsember 2008,****millega Hispaania lipu all sõitvatel laevadel keelatakse niituimlutsu püük V, VI ja VII püügipiirkonna ühenduse vetes ja vetes, mis ei kuulu kolmandate riikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrust (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 26 lõiget 4,

võttes arvesse nõukogu 12. oktoobri 1993. aasta määrust (EMÜ) nr 2847/93, millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem, ⁽²⁾ eriti selle artikli 21 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 19. detsembri 2006. aasta määruses (EÜ) nr 2015/2006, millega kehtestatakse 2007. ja 2008. aastaks ühenduse kalalaevadele püügivõimalused seoses teatavate süvamere kalavarudega, ⁽³⁾ on sätestatud kvoodid 2007. ja 2008. aastaks.
- (2) Komisjonile esitatud teabe kohaselt on käesoleva määruse lisas osutatud kalavaru püük samas lisas osutatud liikmesriigi lipu all sõitvate või selles liikmesriigis registreeritud laevade puhul ammendanud 2008. aastaks eraldatud kvoodi.

- (3) Seetõttu on vaja keelata kõnealuse kalavaru püük, pardal hoidmine, ümberlaadimine ja lossimine,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1**Kvoodi ammendumine**

Käesoleva määruse lisas osutatud liikmesriigile 2008. aastaks samas lisas osutatud kalavaru püügiks eraldatud kvooti käsitatakse ammendatuna alates lisas sätestatud kuupäevast.

Artikkel 2**Keelud**

Käesoleva määruse lisas osutatud liikmesriigi lipu all sõitvatel või selles liikmesriigis registreeritud laevadel on keelatud püüda samas lisas osutatud kalavaru alates lisas sätestatud kuupäevast. Kõnealustel laevadel on keelatud pardal hoida, ümber laadida või lossida sellist püütud kalavaru pärast kõnealust kuupäeva.

Artikkel 3**Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 10. detsember 2008

Komisjoni nimel
merenduse ja kalanduse peadirektor
Fokion FOTIADIS

⁽¹⁾ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

⁽²⁾ EÜT L 261, 20.10.1993, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 384, 29.12.2006, lk 28.

LISA

Nr	10/DSS
Liikmesriik	Hispaania
Kalavaru	GFB/567-
Liik	Niituimlutsud (<i>Phycis blennoides</i>)
Piirkond	V, VI ja VII püügipiirkonna ühenduse veed ja veed, mis ei kuulu kolmandate riikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla
Kuupäev	30.9.2008

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1239/2008,**10. detsember 2008,****millega lubatakse Rootsi lipu all sõitvatel laevadel uuesti alustada tursapüüki Kattegati vetes**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrust (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 26 lõiget 4,

võttes arvesse nõukogu 12. oktoobri 1993. aasta määrust (EMÜ) nr 2847/93, millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem, ⁽²⁾ eriti selle artikli 21 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 16. jaanuari 2008. aasta määruses (EÜ) nr 40/2008, millega määratakse 2008. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügivõimalused ning lisatingimused, mida kohaldatakse ühenduse vetes ning ühenduse kalalaevade suhtes püügipiirangutega vetes, ⁽³⁾ on sätestatud 2008. aasta kvoodid.
- (2) Rootsi teatas 15. mail 2008 komisjonile vastavalt määruse (EMÜ) nr 2847/93 artikli 21 lõikele 2, et ta lõpetab oma laevadel tursapüügi Kattegati vetes alates 19. maist 2008.
- (3) Vastavalt määruse (EMÜ) nr 2847/93 artikli 21 lõikele 3 ja määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 26 lõikele 4 võttis komisjon 19. juunil 2008 vastu määruse (EÜ) nr 585/2008, millega Rootsi lipu all sõitvatel laevadel keela-

takse tursapüüki Kattegati vetes ⁽⁴⁾ alates samast kuupäevast.

- (4) Rootsi pädevate asutuste poolt komisjonile esitatud teabe kohaselt on Kattegati vete Rootsi kvoodi tursa kogus ikka veel kasutamata. Seepärast tuleks lubada Rootsi lipu all sõitvatel või Rootsis registreeritud laevadel tursapüüki kõnealustes vetes.
- (5) Asjaomane luba peaks jõustuma 13. oktoobril 2008, et võimaldada püüda turska kõnealuses koguses enne aasta lõppu.
- (6) Komisjoni määrus (EÜ) nr 585/2008 tuleks tunnistada kehtetuks alates 13. oktoobrist 2008,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1**Kehtetuks tunnistamine**

Määrus (EÜ) nr 585/2008 tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 2**Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 13. oktoobrist 2008.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 10. detsember 2008

Komisjoni nimel
merenduse ja kalanduse peadirektor
Fokion FOTIADIS

⁽¹⁾ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

⁽²⁾ EÜT L 261, 20.10.1993, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 19, 23.1.2008, lk.1.

⁽⁴⁾ ELT L 162, 21.6.2008, lk.9.

LISA

Nr	64 – taastubamine
Liikmesriik	ROOTSI
Kalavaru	COD/03AS.
Liik	Tursk
Piirkond	Kattegat
Kuupäev	13.10.2008

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1240/2008,**10. detsember 2008,****millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 560/2005, millega kehtestatakse teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud piiravad meetmed seoses olukorraga Côte d'Ivoire'is**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu määrust (EÜ) nr 560/2005, millega kehtestatakse teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud piiravad meetmed seoses olukorraga Côte d'Ivoire'is, ⁽¹⁾ ning eriti selle artikli 11 punkti a,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EÜ) nr 560/2005 I lisas on loetletud füüsilised ja juriidilised isikud ning üksused, keda hõlmab nimetatud määrusega ette nähtud rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamine.
- (2) 18. detsembril 2006 ja 21. oktoobril 2008 otsustas ÜRO Julgeolekunõukogu sanktsioonide komitee muuta nende

füüsiliste isikute nimekirja, kelle suhtes rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist tuleks rakendada, lisades uut teavet nimekirjas juba loetletud isikute kohta. Seepärast tuleks I lisa vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 560/2005 I lisa asendatakse käesoleva määruse lisa tekstiga.

*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 10. detsember 2008

Komisjoni nimel
välissuhete peadirektor
Eneko LANDÁBURU

⁽¹⁾ ELT L 95, 14.4.2005, lk 1.

LISA

„I LISA

Artiklites 2, 4 ja 7 osutatud füüsiliste või juriidiliste isikute või üksuste loetelu

- (1) Charles **Blé Goudé** (teise nimega Gbapé Zadi). Aadress: Bloc P 170, Yopougon Selmer, Côte d'Ivoire, (b) Hotel Ivoire, Abidjan, Cocody, Côte d'Ivoire. Sünniaeg: 1.1.1972. Sünnikoht: (a) Guibéroua (Gagnoa), Côte d'Ivoire, (b) Niagbrahio/Guiberoua, Côte d'Ivoire, (c) Guiberoua, Côte d'Ivoire. Kodakondsus: Côte d'Ivoire. Pass: (a) 04LE66241 (Côte d'Ivoire, välja antud 10. novembril 2005 ning kehtiv kuni 9. novembrini 2008), (b) AE/088 DH 12 (diplomaatiline pass Côte d'Ivoire, välja antud 20. detsembril 2002 ning kehtiv kuni 11. detsembrini 2005), (c) 98LC39292 (Côte d'Ivoire, välja antud 24. novembril 2000 ning kehtiv kuni 23. novembrini 2003). Reisidokument: C2310421 (Šveits, välja antud 15. novembril 2005 ning kehtiv kuni 31. detsembrini 2005).

Muu teave: (1) (a) aadress aastal 2001, (b) aadress reisidokumendis nr C2310421; (2) võimalik varjunimi või tiitel: „Général” või „Génie de kpo,” (3) COJEP („Noored patrioodid”) juht. Korduvalt esitanud avaldusi, mis õhutavad vägivaldsele ÜRO rajatiste ja personali ning välismaalaste vastu; relvarühmituste vägivaldaaktide juhendamine ja neis osalemine, sealhulgas peksmine, vägistamine ja kohtuvälised hukkamised; ÜRO, Rahvusvahelise Töörühma (IWG), poliitilise opositsiooni ja sõltumatu ajakirjanduse ähvardamine; rahvusvaheliste raadiojaamade sabotaaž; IWG, ÜRO Côte d'Ivoire'i operatsiooni (UNOCI), Prantsuse vägede ja ÜRO 2005. aasta resolutsioonis nr 1643 määratletud rahuprotsessi tegevuse tõkestamine.

- (2) Eugène N'goran Kouadio **Djué**. Sünniaeg: (a) 1.1.1966 või (b) 20.12.1969. Kodakondsus: Côte d'Ivoire. Pass: 04LE017521 (välja antud 10. veebruaril 2005 ning kehtiv kuni 10. veebruarini 2008).

Muu teave: Liidu „Union des Patriotes pour la Libération Totale de la Côte d'Ivoire (UPLTCI)” juht. Korduvalt esitanud avaldusi, mis õhutavad vägivaldsele ÜRO rajatiste ja personali ning välismaalaste vastu; relvarühmituste vägivaldaaktide juhendamine ja neis osalemine, sealhulgas peksmine, vägistamine ja kohtuvälised hukkamised; IWG, UNOCI, Prantsuse vägede ja ÜRO 2005. aasta resolutsioonis nr 1643 määratletud rahuprotsessi tegevuse tõkestamine.

- (3) Martin Kouakou **Fofié**. Sünniaeg: 1.1.1968. Sünnikoht: Bohi, Côte d'Ivoire. Kodakondsus: Côte d'Ivoire. Isikutunnistuse number: (a) 2096927 (Burkina Faso, välja antud 17. märtsil 2005), (b) 970860100249 (Côte d'Ivoire, välja antud 5. augustil 1997 ning kehtiv kuni 5. augustini 2007).

Muu teave: (a) Burkina Faso kodakondsust tõendav dokument: CNB N.076 (17. veebruar 2003), isa nimi: Yao Koffi **Fofié**, ema nimi: Ama Krouama **Kossonou**; (b) ülemkapral/uute vägede komandant Korhogo piirkonnas. Temale alluvad väed on seotud lapssõdurite värbamisega, inimröövidega, sunnitöö kasutamisega, naiste seksuaalse kuritarvitamisega, omavoliliste vahistamiste ja kohtuväliste hukkamistega, mis on vastuolus inimõiguste konventsiooni ja rahvusvahelise humanitaarõigusega; IWG, UNOCI, Prantsuse vägede ja ÜRO 2005. aasta resolutsioonis nr 1643 määratletud rahuprotsessi tegevuse tõkestamine.”

II

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik)

OTSUSED

KOMISJON

KOMISJONI OTSUS,

20. mai 2008,

**riigiabi kohta, mida Prantsusmaa andis kalapüügiriskide ennetamise fondile ja kalandusettevõtjatele
(riigiabi C 9/06)**

(teatavaks tehtud numbri K(2007) 5636 all)

(Ainult prantsuskeelne tekst on autentne)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2008/936/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

allapoole. Nii oleks saanud tasakaalustada süsteemi rahastamise ilma riigi vahendeid kasutamata.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 88 lõike 2 esimest lõiku,

olles kõnealuse artikli kohaselt kutsunud huvitatud isikuid üles esitama oma märkusi,

ning arvestades järgmist:

1. MENETLUS

- (1) Komisjonile on laekunud mitmesugust teavet selle kohta, et Prantsusmaal on alates 2004. aastast olemas fond, mille eesmärk on hüvitada Prantsuse kalandusettevõtjatele kütusehinna tõusu. Nende andmete põhjal loodi nn kalapüügiriskide ennetamise fond (Fonds de prévention des aléas pêche – FPAP), et leevendada kalapüügiks kasutatava kütuse hinna lühiajalisi kõikumisi, kuid tegelikult võimaldas fond kalandusettevõtjatel hankida kütust turuhinnast tunduvalt madalama hinnaga.
- (2) Algse kava kohaselt pidid seda fondi rahastama eeldatavasti ainult ettevõtjad. Põhimõte oli lihtne – fond pidi katma selle osa kütusehinnast, mis ületas liitri alusel kindlaksmääratud võrdlushinda, ja vastutasuks pidid ettevõtjad tegema kalapüügiriskide ennetamise fondi sisse makseid siis, kui kütusehind langes taas võrdlushinnast

- (3) Kuna kütuse turuhind jäi aga püsima võrdlushinnast tunduvalt kõrgemal tasemel, järeldas sellest komisjon, et kalapüügiriskide ennetamise fond sai toimida ainult riigi toetusel ja et selle rahalise toetuse näol oli tegu riigiabiga EÜ asutamislepingu artikli 87 tähenduses.

- (4) 25. augustil 2005 palus komisjon Prantsusmaal teatada talle 5. septembriks 2005, kas liikmesriik on võtnud vastu või kavandanud meetmeid kütusehinna tõusuga toimetulekuks. Komisjon tuletas liikmesriigile muu hulgas meelde, et kui kõnealuste meetmetega kaasnes riigiabi, oleks komisjoni sellest kooskõlas asutamislepingu artikli 88 lõikega 3 pidanud teavitama.

- (5) Kuna vastust ei laekunud, nõudis komisjon 21. septembril 2005 Prantsusmaalt kooskõlas nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999 (millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 [nüüd artikkel 88] kohaldamiseks) ⁽¹⁾ artikliga 10, et Prantsusmaa esitaks talle kolme nädala jooksul teavet kõnealuse fondi kohta, et komisjon saaks välja selgitada, kas tegu oli tõepoolest riigiabiga, ja kui see nii on, kas see riigiabi oli ühisturuga kokkusobiv või mitte.

⁽¹⁾ EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1.

- (6) Prantsusmaa vastas komisjoni 25. augusti 2005. aasta teabenõudele 7. oktoobril 2005, märkides, et „Prantsusmaa ei ole rakendanud ainsatki riigiabi kavade alla kuuluvat meetet, et tulla toime kütusehindade märkimisväärselt tõusust tingitud raskustega”. Prantsusmaa mõõnis sellegipoolest, et ta soodustas „üht ettevõtjate algatust”, mis seisnes kalapüügiriskide ennetamise fondi loomises. See kiri ei sisalda ühtegi viidet riigi vahenditest tehtud ettemaksetele. Vastupidi, Prantsuse ametiasutuste vastusest võis välja lugeda, et ettevõtjate hallatavat fondi rahastati üksnes selle liikmete rahalistest vahenditest vastastikuse abi põhimõttel.
- (7) 21. oktoobril 2005 tuletas komisjon Prantsuse ametiasutustele meelde, et ta oli saatnud neile 21. septembril 2005 kalapüügiriskide ennetamise fondi käsitleva ametliku teabenõude, ja andis vastamiseks uue kahenädalase tähtaja.
- (8) Kuna Prantsusmaa ei olnud õigeaks ajaks vastanud, otsustas komisjon kooskõlas eelnimetatud artikli 10 lõikega 3 esitada Prantsusmaale seoses teabenõude täitmatajätmisega ettekirjutuse. Sellest 5. detsembri 2005. aasta ettekirjutusest teavitati liikmesriiki 6. detsembril 2005 ning see nägi vastamiseks ette kolme nädala pikkuse tähtaja.
- (9) Prantsusmaa vastas 21. detsembri 2005. aasta kirjaga, mille komisjon sai kätte 27. detsembril 2005. Selles kirjas osutati varasemale, 6. detsembri kirjale, mille komisjon oli saanud kätte 8. detsembril ja mis kujutas endast vastust komisjoni 21. septembri 2005. aasta kirjale (vt käesoleva otsuse põhjendus 5). Nendes kahes kirjas teavitas Prantsusmaa komisjoni kalapüügiriskide ennetamise fondi põhikirjast ja kolmest konventsioonist, millega kehtestati riigipoolne tagasimakstav ettemakse kalapüügiriskide ennetamise fondi.
- (10) Pärast nende vastuste ja lisatud dokumentide läbivaatamist teavitas komisjon 8. märtsil 2006 Prantsusmaad oma otsusest algatada EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikega 2 ja määruse (EÜ) nr 659/1999 artikliga 6 ettenähtud ametlik uurimismenetlus.
- (11) Komisjoni otsus algatada ametlik uurimismenetlus avaldati *Euroopa Liidu Teataja* 19. aprilli 2006. aasta väljaandes.⁽²⁾ Komisjon kutsus huvitatud isikuid üles avaldama kõnealuste meetmete kohta arvamust ühe kuu jooksul.
- (12) Prantsusmaa esitas oma märkused 21. aprilli 2006. aasta kirjas oma ametiasutuste märgukirjana. See märgukiri sisaldab tõenäoliselt algselt sisekasutuseks määratud argumente, mis selgitavad komisjoni väidete suhtes võetud seisukohta.
- (13) 17. mail 2006 teatas Nantes'is asuv advokaadibüroo Ménard, Quimbert et associés (edaspidi „MQA”) faksi teel oma kavatsusest esitada lisamärkusi kalapüügiriskide ennetamise fondi nimel ja taotles tähtaega nende märkuste esitamiseks. Komisjon nõustus pikendama tähtaega kahe nädala võrra. MQA esitas seejärel lihtkirjaga, mis kandis 17. mai kuupäeva ja mille komisjon sai kätte 23. mail, Coopération Maritime'i päismiku all märgukirja, mille oli allkirjastanud kalapüügiriskide ennetamise fondi peasekretär hr de Feuardent ja mis pärines 18. maist. Komisjonile laekus 14. juunil MQA kolmaski kiri, mis kandis samuti 17. mai kuupäeva ja kujutas endast „[tema] märkuste uut versiooni pärast mõningate hooletusvigade parandamist”; tegu oli komisjonile seni edastamata dokumentidega, mis sisaldasid täiendavaid märkusi eespool nimetatud hr de Feuardent' märgukirjale ja millele oli lisatud veel hulk dokumente, mis kajastasid kalapüügiriskide ennetamise fondi tööd (põhikiri, tegevusjuhend, märgukirjad, sissemaksete maksustamine, rahanduse peainspeksiooni ning põllumajanduse ja kalanduse peainspeksiooni ühiskontrolli kiri). MQA viimane, 12. juuni 2006. aasta kiri, mis saadeti samal päeval faksiga komisjonile ja mis kujutas endast järege MQA 19. mai kirjale – „mis kandis ekslikult 17. mai kuupäeva ja milles edastati [teile] Confédération de la Coopération, de la Mutualité et du Crédit Maritime'i [kalandusettevõtjate koostöö, kindlustuse ja krediidiühistu] peasekretäri hr de Feuardent' märkused, mis pärinevad 18. maist 2006” –, sisaldas samu täiendavaid märkusi, mis edastati juba varem 17. mai kuupäeva kandvas kolmandas kirjas, kuid ilma lisadeta.

⁽²⁾ ELT C 91, 19.4.2006, lk 30.

- (14) 14. juunil 2006 teavitas komisjon Prantsusmaad MQA 17. mai 2006. aasta kolmandast kirjast (hooletusvigade parandamise järgne versioon) ja MQA viimasest, 12. juuni 2006. aasta kirjast, nõudes, et Prantsusmaa saadaks oma märkused kuu aja jooksul. 12. juulil 2006 taotles Prantsusmaa tähtaja pikendamist 1. septembrini. Komisjon nõustus 18. juulil 2006 pikendama tähtaega ühe kuu võrra. Prantsusmaa vastas 26. septembril 2006, et ta ei soovi esitada ühtegi konkreetset märkust, kuid nentis, et MQA 17./19. mai 2006. aasta kiri ei olnud hr de Feuarent' märkustega vastavuses. Komisjon edastas Prantsusmaale 9. oktoobril 2006 MQA kirjade üksikasjaliku sisu, paludes liikmesriigil kümne päeva jooksul kinnitada, et Prantsuse ametiasutused olid tutvunud hr de Feuarent' märgukirjaga. Prantsusmaa vastas 23. oktoobril 2006, et kõnealust märgukirja ei olnud tema käsutuses ja et ta oli seda varem maininud ainult seetõttu, et [MQA] 12. juuni kiri viitas sellele. Kuna Prantsusmaa kinnitas, et ta ei olnud kõnealust kirja saanud, edastas komisjon selle liikmesriigile ametlikult 27. oktoobril 2006, nõudes, et liikmesriik esitaks talle oma võimalikud märkused hiljemalt 15. novembril.
- (15) 27. novembril 2006 teatas Prantsusmaa komisjonile, et ta ei soovi selle dokumendi kohta esitada mingeid erilisi märkusi.
- 2. KIRJELDUS**
- 2.1. Kalapüügiriskide ennetamise fondi ja selle töö tutvustus**
- (16) Kooskõlas Prantsuse 21. märtsi 1884. aasta seadusega, mida muudeti 12. märtsil 1920, on kalapüügiriskide ennetamise fond korraldatud ettevõtjate ametiühinguna. Põhikirja projekti kiitis heaks 10. veebruaril 2004 kokkutulnud asutav kogu, põhikiri võeti vastu 9. aprillil 2004.
- (17) Põhikirja artikli 4 kohaselt loodi kõnealune ametiühing 99 aastaks. Ametiühing asub Pariisis (24, rue du Rocher) samal aadressil mis Confédération de la coopération, de la mutualité et du crédit maritimes (edaspidi „Coopération Maritime“).
- (18) Põhikirja artikli 7 järgi on fondi asutajaliikmed Coopération Maritime, keskne ostu- ja arendusorganisatsioon CECOMER (jaemüüjate ühistu, mis kujutab endast kalandusettevõtjatele töövahendeid ja tarbeid tarnivate kalandusühistute keskset ostuorganisatsiooni), väikesemahulise kalapüügi juhtimiskeskus ning kaks ametiisikut kalandussektorist. 10. veebruaril 2004 toimunud asutaval kogul nimetasid need viis asutajaliiget kalapüügiriskide ennetamise fondi juhatajad, kes jäid ametisse kuni 2007. aastal toimuva korralise üldkoguni. Selle põhjal võib öelda, et kalapüügiriskide ennetamise fond kujutab endast algatust, mis pärineb kalandussektorist ja sellega seotud organisatsioonidelt (kalandusühistud, keskne ostuorganisatsioon, kalandusettevõtjate halduskeskused).
- (19) Liikmekandidaadid peavad tõendama, et nad tegutsevad kalandussektoris; sellegipoolest võib ametiühing võtta liikmeks ka „kõiki teisi isikuid, kes on valmis osutama ametiühingule moraalselt tuge“, tingimusel et selle kategooria liikmete arv ei ületa 5 % ametiühingu liikmete koguarvust. Prantsusmaa täpsustas oma 6. detsembri 2005. aasta kirjas, et kalapüügiriskide ennetamise fondi kuulub 2 013 liiget ja 2 385 laeva, mis moodustavad 30 % Prantsuse laevastikust.
- (20) Põhikirja artiklis 2 on märgitud: „Ametiühingu eesmärk on arendada tooteid, mis võimaldavad kalandusettevõtjatel katta järgmisi riske: diislihindade kõikumine, merekeskkonna saaste või saastega seotud terviseriskid, püügi kvootide sulgemine või püügivõimaluste oluline vähenemine, turuga seotud riskid. Ühingu nimeks saab kalapüügiriskide ennetamise fond“. Seega on kalapüügiriskide ennetamise fond korraldatud vastastikuse kindlustuse andjana, mis pakub oma liikmetele sissemaksete eest teatavaid teenuseid.
- (21) Prantsusmaa on esitanud koopiad kalapüügiriskide ennetamise fondi ja Prantsuse riigi vahel sõlmitud kolmest konventsioonist, mis käsitlevad riigi sellesse fondi tehtavaid tagasimakstavaid ettemakseid. Need ettemaksed tehakse kalandus- ja vesiviljelussektori ettevõtjaid ühendava riikliku ameti (Office national interprofessionnel des produits de la mer et de l'aquaculture – OFIMER) vahendusel. 12. novembril 2004 sõlmitud esimene konventsioon käsitleb 15 miljoni euro suurust summat, 27. mail 2005 sõlmitud teine konventsioon 10 miljoni euro suurust summat ning kolmas, 11. oktoobri 2005. aasta konventsioon 40 miljoni euro suurust summat. Seega kanti nende kolme konventsiooni alusel kalapüügiriskide ennetamise fondi ettemaksena 65 miljonit eurot.
- (22) Kui võtta arvesse Prantsusmaa 21. aprilli 2006. aasta märgukirjale lisatud argumente (vt käesoleva otsuse põhjendus 12), on võimalik, et fondi tehti veel üks, 12 miljoni euro suurune ettemakse (vt käesoleva otsuse põhjendus 40).

- (23) Nende konventsioonide artikli 1 kohaselt „toimib kalapüügiriskide ennetamise fond oma liikmete sissemaksete alusel, pakkudes finantskaitset riskide vastu, mis on tingitud naftahinna ja sellest tulenevate halduskulude kõikumisest”. Need konventsioonid tõendavad, et kalapüügiriskide ennetamise fond, mis peaks küll põhikirjast lähtuvalt hõlmama ametlikult küllaltki laia teenustegammat (vt käesoleva otsuse põhjendus 20), piirdub tegelikult kalandusettevõtjatele finantskaitse pakkumisega kütuse hinnatõusu vastu.
- (24) 12. novembri 2004. aasta konventsiooni artikli 2 põhjal „on riigipoolsete ettemaksete tegemise eesmärk luua rahvusvaheliste naftahindade kõikumise vastane kaitsemehhanism alates 1. novembrist 2004; need ettemaksed võimaldavad osta futuuriturudel finantsoptsioone. Fondi liikmetele makstavad hüvitised peavad vastama hinnaerinevusele kaitstud maksimumhinna ja võrdlusindeksi keskmise kuuhinna vahel asjaomasel kuul”. 27. mai 2005. aasta konventsiooni artikkel 2 on sõnastatud peaaegu samamoodi – selles nähakse kaitsemehhanismi „loomise” asemel ette selle „jätkamist” ning esitatakse 1. märtsi 2005 kui kuupäeva, millest alates hakkab selle konventsiooni raames tehtud ettemakse osas kaitse toimima. Sama kehtib 11. oktoobri 2005. aasta konventsiooni kohta, mille artikliga 2 nähakse ette, et fond jätkab tehtud ettemakse osas kaitse tagamist „... alates 1. juulist 2005 vähemalt kuni 31. detsembrini 2005, ostes futuuriturudel finantsoptsioone hinnaga 17 eurosentiliiter”. Sealsamas täpsustatakse, et „fondi liikmetele makstavad hüvitised ei tohi olla suuremad kui hinnaerinevus hinna 30 eurosentiliiter ja kuu keskmise võrdlushinna vahel asjaomasel kuul, kui viimane on kõrgem kui 30 eurosentiliiter”.
- (25) Kalapüügiriskide ennetamise fondi üksikasjalikust tegevusjuhendist nähtub, et see kaitsemehhanism toimib tänu tagatiskonventsioonidele, mis on sõlmitud fondi ja selle liikmeks olevate ettevõtjate vahel. Liikmed tasuvad 150 euro suuruse registreerimismaksu, samuti tagatisena sissemakse, mis arvutatakse hinnangulise kütusekoguse (liitrites) alusel lähtuvalt hinnast 0,035 senti kütuseliitri kohta. Vastutasuks saavad kalandusettevõtted hüvitist, mille suurus määratakse kindlaks kulutatud kütusekoguse alusel, kuid kindlustatud koguse piirides, järgides tegevusjuhendis esitatud arvutuskäiku.
- (26) Põhjenduses 21 osutatud konventsioonide artiklis 3 on märgitud, et OFIMER saab teha ettemakseid alles pärast teatavate tõendavate dokumentide esitamist. Nende dokumentide seas tuleb esitada kalapüügiriskide ennetamise fondi otsustusorgani protokoll, millega antakse luba riigi ettemakse haldamiseks, ning kahe esimese konventsiooni puhul ka täpsustus selle kohta, milleks ettemakset kasutatakse, samuti esialgne eelarve. Prantsusmaa kinnitas oma 6. detsembri 2005. aasta märgukirjas, et kalapüügiriskide ennetamise fondile eraldati tõepoolest osutatud summad kogusummas 65 miljonit eurot. Selles märgukirjas on täpsustatud, et need ettemaksed tehti selleks, „et tagada kalapüügiriskide ennetamise fondi võimalikult kiire käivitamine ajavahemikul novembrist 2004 kuni detsembri lõpuni 2005”.
- (27) Muu hulgas kohustub kalapüügiriskide ennetamise fond pidama raamatupidamisarvestust, mis võimaldab taotluse alusel saada teavet selle kohta, kuidas ettemakseid kasutatakse, samuti fondi vahendite kasutamise ja kulutuste kohta. Raamatupidamisdokumente tuleb säilitada kümme aastat ja eri riigiasutused saavad nendega tutvuda tavalise taotluse alusel.
- (28) Artikli 4 kohaselt peab kalapüügiriskide ennetamise fond tasuma nende ettemaksete tagastamisel OFIMERile intressi määraga 4,45 %. 12. novembri 2004. aasta konventsiooni reguleeritav summa 15 miljonit eurot tuleb tagastada hiljemalt 1. novembriks 2006; 27. mai 2005. aasta konventsiooni reguleeritav summa 10 miljonit eurot tuleb tagastada hiljemalt 1. maiks 2007 ning 11. oktoobri 2005. aasta konventsiooni esemeks olev summa 40 miljonit eurot tuleb tagasi maksta hiljemalt 1. juuliks 2007.
- (29) Arvestades neid kolme (tõenäoliselt nelja) konventsiooni, mis sõlmiti Prantsuse riigi ja fondi vahel, on kalapüügiriskide ennetamise fondil seega kaks tegevussuunda seoses fondi põhikirja artiklis 2 sõnastatud eesmärkidest esimesega (võimaldada kalandusettevõtjatel kindlustada diislihinna kõikumisega seotud riske):
- a) leevendada naftahindade kõikumist, ostes naftatoodete futuuriturudel optsioone, ning

- b) hüvitada fondi liikmeks olevatele laevadele kõrgest naftahinnast tingitud hinnavahe osaliselt, kui kütusehind ületab teatud läve.

- (30) Riigiabi seisukohast tulebki vaadelda fondi neist kahest aspektist: esiteks olukorras, kus fond tegutseb ettevõtjana futuuriturgudel, ja teiseks olukorras, kus ta hüvitab kalandusettevõtjatele nende tegevuskuludest kütuseostuga seotud osa, et vähendada nende tootmiskulusid.

2.2. Ametliku uurimismenetluse algatamise põhjused

- (31) Ametliku uurimismenetluse algatamise põhjused olid järgmised.

2.2.1. Optsioonide ostmine futuuriturgudel

- (32) Kalapüügiriskide ennetamise fondile tehtud ettemakseid võib käsitada lühiajalise laenuna intressimääraga 4,45 %. Komisjon märgib aga, et fondil ei ole mingit kinnisvara ja et tema omakapital on äärmiselt väike, sest selle moodustavad ainult liikmete sissemaksed. Seepärast ei oleks ükski pank fondile niisugust laenu andnud.

- (33) Järelikult saab fond kasutada finantssoodustust võrreldes teiste ettevõtjatega, kes tegutsevad samadel futuuriturgudel. See soodustus kujutab endast fondile antud riigiabi. Ükski säte EÜ asutamislepingu artiklis 87 ega suunistes, mis komisjon on riigiabikavade analüüsiks vastu võtnud, ei luba seda abi tõlgendada ühisturuga kooskõlas olevana.

- (34) Teisalt saavad kalapüügiriskide ennetamise fondi kuuluvad kalandusettevõtjad osta tänu fondile kütust madalama hinnaga. Tegemist on abiga, mis aitab vähendada fondist abisaavate ettevõtjate tootmiskulusid. Ent kalandus- ja vesiviljelussektoris ⁽³⁾ antava riigiabi kontrollimise suuniste punkti 3.7 kohaselt tuleb seda liiki tegevusabi, millega ei kaasne ühtegi kohustust, käsitada tavaliselt ühisturuga kokkusobimatuks.

2.2.2. Kalandusettevõtjatele kütuseostuga seotud kulude osaline hüvitamine

- (35) Siingi on tegemist abiga, mis aitab vähendada kalapüügiriskide ennetamise fondi kuuluvate ettevõtjate tootmiskulusid. Ka käesoleval juhul ei võimalda ükski EÜ asutamislepingu artiklis 87 ega riigiabikavade analüüsiks vastu võetud komisjoni suunistes sisalduv säte lugeda seda abi ühisturuga kokkusobivaks. Kalandus- ja vesiviljelus-

sektoris antava riigiabi kontrollimise suuniste punkti 3.7 kohaselt tuleb seda liiki tegevusabi, millega ei kaasne ühtegi kohustust, käsitada samamoodi ühisturuga kokkusobimatuks.

2.2.3. Kokkuvõte

- (36) Tuginedes kogu oma valduses olevale teabele, leidis komisjon seoses kõnealuse abimeetmega, mida saavad kasutada nii kalapüügiriskide ennetamise fond kui ka sinna kuuluvad kalandusettevõtjad, et selle meetme ühisturuga kokkusobivuse osas esineb tõsiseid kahtlusi.

3. PRANTSUSMAA JA HUVITATUD ISIKUTE MÄRKUSED

3.1. Prantsusmaa märkused

- (37) Prantsusmaa esitas oma märkused 21. aprilli 2006. aasta vastuses. Kalapüügiriskide ennetamise fondi ja MQA hili-
semate väidete peale ei esitatud ühtegi lisamärkust.

- (38) Prantsusmaa väidab, et komisjoni uurimine peaks keskenduma riigi ettemakse olemusele ja selle eraldamise tingimustele, mitte kalapüügiriskide ennetamise fondi tegevusele.

- (39) Sellega seoses märgib Prantsusmaa järgmist:

— kohaldatavad intressimäärad on kõrgemad kui võrdlusemäärad, mis komisjon on kehtestanud selleks, et tuvastada, kas subsideeritud laenul on riigiabi tunnuseid;

— kõnealust sekkumist ei saa käsitada riigiabina, kui võla tagasimaksmise tähtaeg ei ole veel lõppenud. Siinkohal meenutab Prantsusmaa, et tähtpäevadeks määrati vastavalt 1. november 2006, 1. mai 2007 ja 1. juuli 2007;

— komisjoni argument, mille kohaselt ei oleks ükski pank võimaldanud kalapüügiriskide ennetamise fondile niisugust ettemakset, ei ole põhjendatud, kuna kasutada oleks saanud tagatismehhanisme. Samuti rõhutab Prantsusmaa, et kalapüügiriskide ennetamise fond on Prantsusmaal ainus kalandusettevõtjaid ühendav organisatsioon, mille eesmärk on tegutseda naftatoodete futuuriturgudel, ja et selle fondiga liitumine on vabatahtlik.

⁽³⁾ ELT C 229, 14.9.2004, lk 5.

- (40) Komisjon märgib lõpetuseks, et Prantsusmaa osutab oma vastusele lisatud argumentides asjaolule (vt käesoleva otsuse põhjendus 12), et „ei saa märkida, et 12 miljoni euro suuruse ettemakse tegemine on otsustatud, kuna praeguse seisuga ei ole konventsiooni allkirjastatud, sellegipoolest ei ole vaja seada end ummikseisu. Sobiv oleks öelda, et otsus on kaalumisel”.

3.2. Kalapüügiriskide ennetamise fondi märkused

- (41) Komisjon sai MQA-lt mitu eri sisuga ja korratult saadetud kirja (vt üksikasjade kohta käesoleva otsuse põhjendus 13), mille võib kokku võtta järgmiselt: Coopération Maritime'i päismiku all esitatud 18. mai 2006. aasta märgukiri, mis kannab kalapüügiriskide ennetamise fondi peasekretäri allkirja, ning MQA kalapüügiriskide ennetamise fondi nimel saadetud täiendavad märkused, millele oli lisatud mitmed kalapüügiriskide ennetamise fondi tegevust käsitlevad dokumendid (põhikiri, tegevusjuhend, märgukirjad, sissemaksete maksustamine, rahanduse peainspektsiooni ning põllumajanduse ja kalanduse peainspektsiooni ühiskontrolli kiri).

- (42) MQA-lt laekunud dokumentide analüüsist ilmneb, et kalapüügiriskide ennetamise fond toetab Prantsusmaad väidet, märkides, et ei saa eeldada „võla tavalist ja lihtsat tühistamist maksetähtaja saabumisel”, kui võla tagasimaksmine on toimunud hälveteta. Mis puutub ülejäänusse, siis erinevalt Prantsusmaast ei keskendu kalapüügiriskide ennetamise fondi argumentid mitte abi olemusele ja selle andmise tingimustele, vaid fondi põhikirjale ja tegevusele.

- (43) Kalapüügiriskide ennetamise fondi peamised argumentid, millega vaidlustatakse Prantsuse riigi tehtud ettemaksete riigiabile sarnanev olemus ja selle abi kokkusobimatus ühisturuga, võib kokku võtta järgmiselt:

— kalapüügiriskide ennetamise fond ei ole tavaline ettevõtja, vaid tegemist on ettevõtjate ametiühinguga, kes tegutseb üksnes oma liikmete huvides tulu teenimata ja kujutab endast nn riske ennetavat rühmitust. Seetõttu ei tegutse fond juhul, kui ta korraldab riskide jagamist süsteemi kaudu, mis hüvitab erinevuse võrdlushinnast, mitte tavalise ettevõtjana, „vaid ta ühendab naftatoodete tarbijaid, kes üritavad end turu eest pigem kaitsta kui turgu sekkuda”. Fond kavandati algselt teoreetiliselt isemajandavana, sest tasutud ja kasutamata jäänud liikmemaksud plaaniti tagastada.

Samuti rõhutatakse fondi halduse täielikku läbipaistvust ja seda, et ta ei saa kuidagi mõjutada asjaomast futuuriturgu, kuna fond ei arenda iseseisvat majandustegevust. Kalapüügiriskide ennetamise fond mainib ka ühisauditit, mille teostasid rahanduse peainspektsioon ning põllumajanduse ja kalanduse peainspektsioon;

— kalapüügiriskide ennetamise fond ei tegutse ühtsel asjaomasel turul, sest kalandustoodete turgu mõjutavad paljud muud konkurentsimoonutused, mida põhjustavad ühise kalanduspoliitika erinevad riiklikud rakendusstrateegiad. Seepärast peaks seda turgu pigem analüüsima kui „piirkondlike mikroturgude mosaiiki”. Kõnealune sekkumine ei saa seega mõjutada kaubandustingimusi. Kalapüügiriskide ennetamise fond osutab samuti, et konkurentsianalüüs peab lähtuma konkreetsetest asjaoludest, kuna kalandussektori kulude kasv ja moonutused tulenevad suures osas just ühenduse meetmetega seotud „maksudest” või „trahvidest”, mis ei sobi kokku nägemusega suurest avatud turust.

- (44) Kalapüügiriskide ennetamise fondi sekkumise eesmärk on tegelikult aidata kaasa kalapüügi säilimisele teatavates piirkondades ning takistada süvamerelaevadel kalastada hõlpsamini juurdepääsetavates lähivetes või traaleritel vähem energianõudlikes püügikohtades. Fondi eesmärk on kaitsta kalavarusid, süsteemi tasakaalu ja mitmekesisust kohanemisfaasi abil. Nõnda toimides hoiab see fond ära vajadust päästmis- ja ümberkorraldamiskavade järele ning vähese tähtsusega abi määra kavandatavat tõstmist. Nendel põhjustel väidab kalapüügi ennetamise fond järgmist:

— ei ole õige öelda, et riigi ettemaksed tehti tingimusteta, kuna nendega kaasnes vastupidi „kohustus hallata fondi kohe läbipaistvalt [ja] eelkõige töötada välja jätkusuutlik strateegia, mille väljatöötamise üle teostatakse üldist järelevalvet”;

— veidi rohkem kui kolmandik fondi sekkumisest (25 miljonit eurot 65 miljonist) on seotud otseselt töötajatele tehtud ettemaksetega, mida võib käsitada otsese sotsiaalabina;

— abi anti erakorralise olukorra tõttu, kusjuures ka komisjon tunnustab, et kõnealuses sektoris esineb erakorralisi majanduslikke ja sotsiaalseid raskusi;

— kalapüügiriskide ennetamise fond märgib, et tal lasub Prantsuse õiguse kohaselt tsiviilvastutus ja et see vastutus on piiramatu. Kuna tagasimaksmine toimub hálveteta, tuleb komisjoni kasutatud kriteeriumi, mille alusel komisjon kvalifitseeris kõnealuse sekkumise riigiabina, lugeda ebapiisavaks.

- (45) Lõpuks esitas MQA oma märkuste toetuseks kahe kirja koopiad, mille riigieelarve eest vastutav minister oli saatnud kalapüügiriskide ennetamise fondile ja millest selgub, et nii fond ise kui ka kõik selle liikmed saavad kasutada maksusoodustusi. Need soodustused seisnevad fondi puhul vabastuses ettevõtete tulumaksust ja tõenäoliselt ka ettevõtlusmaksust ning kalastajatest ettevõtjate puhul võimaluses arvata ametiühingusse tehtud sissemaksed oma maksustatavast tulust maha.

4. HINDAMINE

- (46) Käesolev otsus ei käsitle põhjenduses 45 nimetatud maksusoodustusi. Komisjon ei olnud neist soodustustest üldse teadlik, kui ta otsustas avada ametliku uurimismenetluse. Neid maksusoodustusi analüüsitakse eraldi toimiku NN 38/2007 raames, et teha kindlaks, kas tegu on riigiabiga, ja kui see on nii, siis kas see abi on ühistruga kooskõlas.

- (47) Kalapüügiriskide ennetamise fondi tegevuseesmärki tuleb uurida riigiabi seisukohast kahest aspektist:

— esiteks on fondi eesmärk osta futuuriturgudel finants-optsioone. Kuigi seda ei ole täpsustatud, on kõnealused futuuriturud ilmselt naftatoodete või nende derivaatide turud. Siit nähtub, et ehkki kalapüügiriskide ennetamise fond on loodud ametiühinguna, toimib ta neil futuuriturgudel optsioone ostes nagu tavaline eraettevõtja, kes tegutseb niisugustel turgudel turumajanduse reeglite alusel. Futuuriturgudel optsioonide ostmiseks antavat abi analüüsitakse allpool käesoleva otsuse punktis 4.1;

— teiseks on kalapüügiriskide ennetamise fondi eesmärk hüvitada oma liikmetest kalandusettevõtjatele hinnaerinevus kuu keskmise võrdlushinna ja „kaitstud maksimumhinna” vahel (12. novembri 2004. aasta ja 27. mai 2005. aasta konventsioonid) või kuu kesk-

mise võrdlushinna ja hinna 30 eurosent/liiter vahel, kui võrdlusindeksi keskmine kuuhind on sellest hinnast kõrgem (11. oktoobri 2005. aasta konventsioon). Kuu keskmise võrdlushinna kehtestab kalapüügiriskide ennetamise fond. Hüvitisi, mis fond maksab kalandusettevõtjatele kütuseostu eest, analüüsitakse allpool käesoleva otsuse punktis 4.2.

4.1. Kalapüügiriskide ennetamise fondile antud abi optsioonide ostmiseks futuuriturgudel

4.1.1. Riigiabi olemasolu

4.1.1.1. Kalapüügiriskide ennetamise fond on ettevõtja EÜ asutamislepingu artikli 87 tähenduses.

- (48) Kõigepealt tuleb kindlaks teha, kas kalapüügiriskide ennetamise fondi saab liigitada ettevõtjaks. Kui fondi ettevõtjaks liigitada ei saa, ei kohaldu talle kõnealuse artikli 87 lõige 1. Seoses selle küsimusega tuleb komisjon meelde, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt hõlmab mõiste „ettevõtja” konkurentsipoliitika kontekstis majandustegevusega tegelevat mis tahes üksust, sõltumata selle üksuse õiguslikust vormist ja rahastamisviisist. ⁽⁴⁾ Majandustegevus on mis tahes tegevus, mis seisneb kaupade või teenuste pakkumises teataval turul. ⁽⁵⁾

- (49) Toorainesaaduste futuuriturgudel tegutsevad tavaliselt turumajanduse reegleid järgivad eraettevõtjad. Ettevõtja, kes teeb tehinguid nendel futuuriturgudel, panustab asjaolule, et toote ostuhind – kui ta ostab toodet tulevikus tavalise turuhinnaga – erineb hinnast, mille peale ta optsiooni sõlmis. Seda tehes võtab futuuriturul tegutsev ettevõtja hindade arengu määramatusest tuleneva riski. Käesoleval juhul tegutses kalapüügiriskide ennetamise fond naftatoodete futuuriturgudel ettevõtjana. Ometi on see fond ka kalandussektori ettevõtja, sest ta aitab äriühingul CECOMER, kes on kalapüügiriskide ennetamise fondi asutaja ja juhataja ning kalandusühistute keskne ostuorganisatsioon, hankida kütust tavalisest turuhinnast erineva hinnaga. Kui spekulatiivse iseloomuga optsioonistutehing õnnestub, loovutatakse kütus ühistutele turuhinnast madalama hinnaga. Nii võtab kalapüügiriskide ennetamise fond riski lootuses, et see toob talle rahalist kasu. Kalandusühistud müüvad selle kütuse omakorda kalandusettevõtjatele hinna alusel, millega neil õnnestus see kütus CECOMERi käest hankida. Millistel tingimustel läheb kalapüügiriskide

⁽⁴⁾ Euroopa Kohtu 17. veebruari 1993. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-159/91 ja C-160/91: AGF-Cancava (EKL 1993, lk I-637).

⁽⁵⁾ Euroopa Kohtu 10. jaanuari 2006. aasta otsus kohtuasjas C-222/04: Cassa di Risparmio (EKL 2006, lk I-289).

ennetamise fondi omandatud kütus jaemüüjate ühistu CECOMERi omandusse, ei ole täpselt teada; küll on aga selge, et tegu on kahe iseseisva üksuse vaheliste tehingutega, ehkki CECOMER on kalapüügiriskide ennetamise fondi asutajaliige. Neid kütuseomandi ülemineku tehinguid võib analüüsida kui lepingulisi tehinguid ja kuigi neil on suure tõenäosusega oma eripära, on nende tehingute aluseks olevad konventsioonid sellegipoolest eraõiguslikud konventsioonid ja seetõttu ka eraõiguslikud lepingud. Kalapüügiriskide ennetamise fondi tegevus, mis seisneb sekkumises naftatoodete futuuriturgudel, et osta naftatoodeteid kaubandusettevõtja CECOMERile loovutamiseks, on ilmselgelt majanduslik tegevus. Menetluse avamise otsuses märkis komisjon muu hulgas: „Kalapüügiriskide ennetamise fondi eesmärk on võimaldada finantsoptsoonide ostmist futuuriturgudel. Kuigi seda ei ole täpsustatud, on kõnealused futuuriturud ilmselgelt naftatoodete või nende derivaatide turud. Siit nähtub, et ehkki kalapüügiriskide ennetamise fond on loodud ametiühinguna, toimib ta neil futuuriturgudel optsoone ostes ja müües nagu tavaline eraettevõtja, kes tegutseb niisugustel turgudel turumajanduse reeglite alusel.” Prantsusmaa ja kalapüügiriskide ennetamise fond ei eitanud oma vastustes tõsiasi, et kalapüügiriskide ennetamise fond teostas niisuguseid optsoonide müügi- ja ostutehinguid. Prantsusmaa ei kommenteeri seda teemat; kalapüügiriskide ennetamise fond piirdub märkusega, et „kalapüügiriskide ennetamise fondi sekkumine leidis aset rahvusvahelisel väärtpaberiturul koostöös spetsialiseerunud maaklerite ja finantsasutustega. Keeruline on ette kujutada suuremat, volatilisemat ja konkurentsivõimelisemat turgu. Seetõttu ei saanud fond kasutada mingeid soodustariife ega eritingimusi teiste turuosalistega võrreldes ... Küsimus on järelikult eraldatud vahendite päritolus ...”; fond ei vaidlusta seega komisjoni väidet, mille kohaselt ta tegutseb neil futuuriturgudel tavalise ettevõtjana. Peale selle tuleb märkida, et kalapüügiriskide ennetamise fondi ülesanne ei ole riigi vahendite haldamine avalikes huvides. Samuti ei tohi arvata, nagu teotaks riik või mõni selle asutus fondi vahendusel avalikku võimu.

- (50) Seepärast tuleb kalapüügiriskide ennetamise fondi igal juhul pidada ettevõtjaks ühenduse konkurentsioiguse tähenduses. Seejuures ei ole vaja uurida fondi olemust ega tema põhikirja. Asjakohane ei ole isegi tõsiasi, et fond ei teeni tulu. Isegi kui võtta muu hulgas arvesse – nagu märgib kalapüügiriskide ennetamise fond ise –, et „ta ühendab naftatoodete tarbijaid, kes üritavad end turu eest pigem kaitsta kui turgu sekkuda”, on nendeks tarbijateks tegelikult ettevõtjad (kalandusühistud ja kalandusettevõtjad), kes üritavad kahandada oma tootmiskulusid. See ettevõtjatepoolne igati loogiline reaktsioon takistab neid sellegipoolest lugemast üksiktarbijateks asutamislepingu artikli 87 lõike 2 punkti a mõttes, millega lubatakse eraldada neile üksiktarbijatele sotsiaalabi. Seega tuleb tagasi lükata Prantsusmaa ja kalapüügiriskide enne-

tamise fondi enda väited, mis käsitlevad nii fondi põhikirja, toimimisviisi, eesmärke kui ka tema eriolukorda naftatoodete turul.

4.1.1.2. Eraõigusliku võlausaldaja põhimõte ⁽⁶⁾

- (51) Komisjon on seisukohal, et käesolevas asjas tuleb hinnata riigiabi olemasolu eraõigusliku võlausaldaja põhimõtet kohaldades.
- (52) Vahendid, mis tehti kättesaadavaks kolme teadaolevatel tingimustel tehtud ettemaksega, tuli tagastada intressimääraga 4,45 %. Mis puutub võimalikku neljandasse ettemaksesse summas 12 miljonit eurot, siis võib oletada, et see tehti samadel või väga sarnastel tingimustel. Kõnealune riigieraldis vastab seega nimetatud intressimääraga antud laenule. See intressimäär on küll kõrgem kui võrdlusemäär, mida komisjon kasutab selle tuvastamiseks, kas subsideeritud laenul on abi tunnused: kõnealune võrdlusemäär oli 2004. aastal 4,43 % ⁽⁷⁾ ja on alates 1. jaanuarist 2005 4,08 % ⁽⁸⁾. Nii et teoreetiliselt ei oleks ettemaksete näol tegemist riigiabiga, kui need oleks tehtud tavalistes turumajanduse tingimustes.
- (53) Komisjon leiab sellegipoolest, et neid ettemakseid ei tehtud tavalistes turutingimustes, kuivõrd ükski eraõiguslik võlausaldaja ei oleks nõustunud eraldama kõnealuseid summasid, sest kalapüügiriskide ennetamise fondi elujõulisuse ja võla tähtajalise tagastamise tõenäosuse osas puudus tagatis.
- (54) Kalapüügiriskide ennetamise fondi algkapital koosnes fondi liikmete sissemaksetest (vt põhjendused 23 ja 25). Prantsusmaa ega ka fond ei ole esitanud arvandmeid neist sissemaksetest laekunud vahendite kohta. 21. aprilli 2006. aasta vastusele lisatud argumentidest selgub, et Prantsuse ametiasutused märkisid, et: „6. detsembri 2005. aasta vastuse koostamise ajal lisati need andmed vastuse kavandisse, kuid ministeeriumis toimunud läbi-vaatusel jäeti need välja”, lisades, et „vastuse esitamiseks ei ole praegu vajadust”.

⁽⁶⁾ Euroopa Kohtu 29. aprilli 1999. aasta otsus kohtuasjas C-342/96: Hispaania vs. komisjon (EKL 1999, lk I-2459); Euroopa Kohtu 29. juuni 1999. aasta otsus kohtuasjas C-256/97: DMTransports (EKL 1999, lk I-3913); Esimese Astme Kohtu 11. juuli 2002. aasta otsus kohtuasjas T-152/99: Andrès Molina (EKL 2002, lk II-3049).

⁽⁷⁾ ELT C 307, 17.12.2003, lk 11.

⁽⁸⁾ ELT C 220, 8.9.2005, lk 2.

- (55) Komisjoni hinnangul on tegemist suhteliselt tagasihoidlike summadega tõenäoliselt suurte kulutuste taustal. Kalapüügiriskide ennetamise fondi peasekretäri allkirja kandvas märgukirjas, 2004. aasta novembri kalapüügiriskide ennetamise fondi üksikasjalikus tegevusjuhendis ja kalapüügiriskide ennetamise fondi 2006. aasta jaanuari märgukirjas esitatud andmete põhjal saab aga teha ligikaudse arvutuse: kui 2 500 liiget (kalapüügiriskide ennetamise fondi liikmete arv Prantsuse ametiasutuste andmete põhjal) maksavad 150 euro suuruse liikmetasu, teeb see kokku 375 000 eurot, millele lisanduvad otseselt riskitagetist katvad sissemaksed (vt põhjendus 25). Oletades, et kogu tarbitav kütus kindlustatakse, ja võttes aluseks 24 meetri pikkuse traaleri ligikaudse kütusekulu (mis on kalapüügiriskide ennetamise fondi andmetel ligikaudu 10 tonni nädalas), saame maksimumhüpoteesi korral – 48 töönädalat aastas ehk kütusekulu 480 tonni (kuigi töönädalaid on tõenäoliselt pigem 38–40 kui 48) ning fondile makstav ühtne kindlustusmäär ehk 0,0035 eurot/liiter – 2 500 laeva kohta kogutulemuseks 4 200 000 eurot aastas. Fondi kolmas tuluallikas on seotud selle põhikirjas ettenähtud võimalusega, et fond võib võtta liikmeks ka „kõiki teisi isikuid, kes on valmis osutama ametiühingule moraalset tuge” 5 % ulatuses oma liikmete koguarvust. Siin on ilmselt tegu tühise summaga. Kuna sellist moraalset tuge pakkuda võivate liikmete arv ja nende liikmetasu ei ole teada, lähtugem väga julgest oletusest, et neilt liikmetelt laekub veel summa, mis jääb suurusjärku 125 000 eurot (125 kalandussektorist välja jäävat liiget ehk fondi põhikirjas lubatud piirarv [2 500 liikmest 5 %] × 1 000 eurot).
- (56) Selle põhjal on eri sissemaksetest laekuv tulu 4 200 000 + 375 000 + 125 000 ehk 4 700 000 eurot aastas. Tegu on väga julge hüpoteesiga, mis lähtub kütusekogusest, mille kulutab aastas 48 nädalat töötav 24 meetri pikkune traaler, ja oletusest, et kogu kütusekulu on kindlustatud. Komisjon kasutab seda arvestust vaid selleks, et teha kindlaks kalapüügiriskide ennetamise fondi maksimaalne teoreetiline tulu. Võttes arvesse aga seda, et Prantsusmaa andmetel on fondiga liitunud 2 385 laeva, millest suur hulk on alla 12 meetri pikkused rannikulaevad, mis tarbivad aastas pigem 200 tonni kütust kui arvutuses kasutatud 480 tonni, on tegelik summa oluliselt väiksem. Kuna Prantsuse laevastikku kuulub ligikaudu 1 500 üle 12 meetri pikkust laeva ja kuna sellistest laevadest on kalapüügiriskide ennetamise fondis kindlustatud 95,3 %⁽⁹⁾ ehk ligikaudu 1 400 laeva, järeldub sellest, et fondis on kindlustatud ka umbes 1 000 alla 12 meetri pikkust laeva. Fondi aastatulu jääb seetõttu väga tõenäoliselt alla hinnangulise 4,7 miljoni euro.
- (57) Peale nende hüpoteetiliste arvutuste märgib komisjon, et kalapüügiriskide ennetamise fondil ei ole esiteks näiliselt mingit kinnisvara ja teiseks on fondi vallasvara, mis koosneb üksnes liikmete sissemaksetest, äärmiselt kesine. Selle põhjal arvab komisjon, et tavalistes turumajanduse tingimustes ei oleks ükski krediidasutus – nagu näiteks Crédit Maritime, kes on oma sõnade kohaselt „kalandusettevõtjate loomulik partner” – kalapüügiriskide ennetamise fondile iialgi laenanud (või „ette maksnud”, kui kasutada Prantsuse riigi ja kalapüügiriskide ennetamise fondi vahel sõlmitud konventsioonide sõnavara) kõnealuseid summasid (isegi mitte osa neist summadest) futuuri-turgudel tegutsemiseks, ilma et see asutus oleks saanud eelnevalt mõistliku kinnituse fondi oletatava maksevõime kohta laenu tähtaja lõppedes.
- (58) Prantsusmaa vaidleb vastu, et selle järelduse näol on tegemist „väitega, mis on esitatud pankadega konsulteerimata, ja et kasutada oleks saanud tagatismehhanisme”. Kuid riiklike finantsnõunike ja -ekspertide koja⁽¹⁰⁾ 35 pangas korraldatud uurimine annab üsna selge pildi eeskirjadest, mida Prantsuse krediidasutused kohaldavad oma klientidele laenu andes. Püüdes vähendada riske klientidele krediidi andmisel, nõuab pankade juhtkond, et nende kliendid peaksid kinni teatavatest piirmääradest, mis põhinevad riskinäitajatel, mis võimaldavad analüüsida ettevõtte finantsolukorda ja tema suutlikkust võlga tagastada lähtuvalt sellistest kriteeriumidest nagu omavahendid, bilanss, tähtajaliste võlgnevuste tase, käive ja finantskulud. Sellest analüüsist selgub, et kui riskinäitaja „võlgnevuse suhe omavahenditesse” on kõrgem kui 2,50, mis ei välista muidugi täielikult laenu andmist, on pank sunnitud nõudma lisatagatisi. Kui seada kalapüügiriskide

⁽⁹⁾ Erinevalt ametliku uurimismenetluse avamise otsuses mainitud ei moodusta selle kategooria laevad (mille pikkus on üle 12 meetri) 95,3 % kalapüügiriskide ennetamise fondiga liitunud laevadest. Tegelikult on 95,3 % selle kategooria laevadest selles fondis kindlustatud.

⁽¹⁰⁾ Coulon, N., „Les nouveaux ratios bancaires d'endettement des entreprises”, BANQUE nr 511, detsember 1990, mida tsiteerib Alain Galesnes väljaandes „Le diagnostic bancaire de l'entreprise”, Editions du Centre d'Etudes et de Recherches Financières appliquées (CEREFIA), Rennes, 1994/2004.

ennetamise fondi puhul 65 miljoni suurusel ettemakset vastavusse eespool esitatud julge hinnanguga fondi omavahendite kohta (4,7 miljonit eurot, vt põhjendus 56), on kõnealune riskinäitaja 13,82 ehk kuus korda kõrgem riski ülemmäärast. Kui ettemakseid tehti veel suuremas summas (77 miljonit, arvestades põhjenduses 22 esitatud võimalikku täiendavat ettemakset summas 12 miljonit) või kui omavahendeid oli tegelikult veel vähem, tõuseb see hüpoteetiline riskinäitaja veelgi. Niisuguse riskitaseme juures ei oleks ükski krediitiasutus laenu andmist isegi mitte kaalunud, kuigi pangad kasutavad maksevõimetuse riski minimeerimiseks mitmesuguseid meetodeid, nagu füüsilised tagatised (nagu ostuoptsioonide või fondi ostetud kütusevarude pantimine) või isiklikud tagatised (hüpoteekide seadmine liikmete isiklikele varale või nende laevade pantimine). Sellegipoolest tuleb märkida, et liikmete isiklike tagatiste kasutamise korral ei oleks kalandusettevõtjad kalapüügiriskide ennetamise fondiga tõenäoliselt nii kergekäeliselt liitunud. On veel teisi meetodeid, mis võimaldavad kliendiriski üle kanda või jagada, nagu laenu kaasfinantseerimine mitme krediitiasutuse poolt, garantiühingute kasutamine või pöördumine maakondlike ja piirkondlike garantiifondide poole (viimaseid tagavad omakorda garantiühingud), kuid ka siis antakse garantii üldjuhul vaid põhimõtteliselt usaldusväärsetele ja potentsiaalselt kasumlikele ettevõtjatele, kusjuures tagatav summa ei ületa kunagi 50 % võlast (kalapüügiriskide ennetamise fondi puhul oleks see summa veidi üle 30 miljoni euro, mis jätab püsima riski piirmäära kolm korda ületava jääkriski).

(59) Kui Prantsusmaa märgib nende meetodite kohta, et tagatismehhanisme „oleks saanud” kasutada, tunnistab ta kaudselt, et käesoleval juhul seda ei tehtud ja et riik tegi ettemaksed ilma, et oleks kohaldatud krediitiasutustes kasutatavatega võrdväärseid tagatisi. Neil asjaoludel järeldab komisjon, et Prantsusmaa ei käitunud eraõigusliku võlausaldajana ja et riigil puudub garantii selle kohta, et kalapüügiriskide ennetamise fond on suuteline tagastama tema käsutusse antud vahendid.

(60) Muu hulgas annab kalapüügiriskide ennetamise fond oma nõukogu vahendusel teada, et fondil lasub Prantsuse õiguse kohaselt piiramatu tsiviilvastutus, märkides samas, et ametiühingu tegevus võib kaasa tuua vastutuse tekkimise märkimisväärsete summade osas. Ka komisjon on teadlik sellest, et kalapüügiriskide ennetamise fondi

taolise organisatsiooni puhul võivad olla mängus väga suured summad, kuna futuuriturgudel tehtavate tehingutega kaasnevad selged riskid ja need võivad põhjustada olulisi kaotusi. Miski ei osuta sellele, et suurte kaotuste korral võtavad fondi liikmed selle vastutuse enda kanda. Ükski esitatud dokumentidest (põhikiri, tegevusjuhend, märgukirjad) ei maini sellise mehhanismi olemasolu. Ainus neis dokumentides sisalduv finantsteemaline märkus puudutab liikmete sissemakseid, mille puhul nenditakse, et sissemakse jääb liikme lahkumise korral ametiühingule (artikkel 10). Teisalt märgib komisjon, et 21. märtsi 1884. aasta seadus, mille alusel loodi kalapüügiriskide ennetamise fond, pani Prantsusmaal aluse ettevõtjate ametiühingute loomisele. Selle seaduse mõttega ei ole kindlasti mitte kooskõlas seada asjaomase ametiühingu liikmetele majanduslik ja seeläbi ka rahaline vastutus. Seetõttu ei mõista komisjon, kuidas saaksid fondi liikmed oluliste finantskaotuste puhul need kahjud hüvitada.

(61) Kõike eelnevat arvestades leiab komisjon, et eraõigusliku võlausaldaja põhimõtet ei ole järgitud.

4.1.1.3. Riigi vahendite arvelt antud finantssoodustuse olemasolu

(62) Komisjoni arvates ei oleks kalapüügiriskide ennetamise fondi liikmete eri sissemaksetest saadud tulu võimaldanud fondil ka kõige julgemate hinnangute kohaselt tegutseda futuuriturgudel ilma täiendavate väliste vahenditeta. Need välised vahendid andis riik OFIMERi vahendusel ja need kanti üle vähemalt kolme ettemaksena ajavahemikus novembrist 2004 oktoobrini 2005, kusjuures maksete kogusumma ulatus Prantsusmaa esitatud andmete kohaselt 65 miljoni euron. Ilmselt tehti ka neljas ettemakse summas 12 miljonit eurot; põhjenduses 22 toodud väidetest nähtub, et sel ajahetkel ei olnud konventsioon veel lõplikult allkirjastatud.

(63) Prantsusmaa esitatud teave ei lükka seda analüüsi ümber. Ta väidab muu hulgas: „Kalapüügiriskide ennetamise fond ei ole [komisjoni arvates] suuteline tegutsema oma vahendite arvel ilma riigipoolsete tagastamisele kuuluvate ettemakseteta. Seda väidet ei saa kuidagi ümber lükata.” Sellest järeldab komisjon, et need ettemaksed tehti tavalistest turutingimustest erinevates tingimustes (vt käesoleva otsuse põhjendused 51 kuni 61).

- (64) Samuti märgib komisjon, et ta ei saanud Prantsusmaalt ega kalapüügiriskide ennetamise fondilt teavet selle kohta, milliste summadega see fond futuuriurgudel opereeris või millised olid kõnealuste tehingute tulemused. Prantsuse ametiasutuste väidetest ilmneb jällegi, et nad otsustasid seda teavet varjata; nad väidavad, et „... komisjonile võiks need andmed küll esitada, kuid kaaluda tuleb, kas praegu on veel mõtet seda teha”. Komisjon nendib, et ta ei saanud niisugust teavet ei kõnealuse kirjaga ega ka hiljem.
- (65) Lõpuks on nii Prantsusmaa kui ka kalapüügiriskide ennetamise fond ühes nõukoguga seisukohal, et komisjon ei saa eeldada riigiabi olemasolu, kui võla tagasimaksmine on toimunud hälveteta (Prantsusmaa: „tagasimakstavat ettemakset ei saa käsitada riigiabina, kui võla tagasimaksmise tähtaeg ei ole veel lõppenud”. Kalapüügiriskide ennetamise fond: „Kas need summad makstakse tagasi või mitte? See on komisjoni põhiküsimus.” MQA: „Ühegi Prantsusmaa poolt kalapüügiriskide ennetamise fondile antud laenu tähtaeg ei ole veel lõppenud. Praegu ei ole mingit märki sellest, et tagasimaksmisel esineks hälbeid või et Prantsuse riik lihtsalt tühistaks võla selle tähtaja lõppedes”). Komisjon meenutab selles osas, et kalapüügiriskide ennetamise fondile antud vahendite liigitamine riigiabiks tuleneb sellest, et Prantsusmaa otsustas anda fondile laenu, mida see ei oleks mujalt saanud isegi siis, kui ta oleks tagasimaksetähtsust kinni pidanud. Komisjoni huvitab kalapüügiriskide ennetamise fondi maksevõime eelkõige seetõttu, et fondi maksevõime on keskne küsimus, kui võrrelda tema olukorda nende tavaliste tingimustega, mille alusel eraõiguslikud krediidiastutused laenu annavad, ja mitte sellepärast, et komisjon kahtlustaks, et laenust sai lihtsalt finantsabi.
- (66) Kui peaks selguma, et ettemakseid ei tagastatud tähtajaliselt või ei tagastatud üldse, siis tõendaks see asjaolu, et kalapüügiriskide ennetamise fond ei olnud suuteline tegutsema oma põhikirja kohaselt välislaenuvõetajate ja et ükski pank ei oleks andnud talle neid laene tavalistel turutingimustel. Selles küsimuses märgib komisjon, et Prantsusmaa ei ole teda teavitanud kalapüügiriskide ennetamise fondile tehtud ettemaksete võimalikust tagastamisest. Need ettemaksed tuleb tagastada järgmise ajakava alusel: 12. novembri 2004. aasta konventsiooni esimeks olnud 15 miljoni euro suurune ettemakse 1. novembriks 2006; 27. mai 2005. aasta konventsiooni esimeks olnud 10 miljoni euro suurune ettemakse 1. maiks 2007 ning 11. oktoobri 2005. aasta konventsiooni esimeks olnud 40 miljoni euro suurune ettemakse 1. juuliks 2007 (vt põhjendus 21). Mis puutub sellele fondile tehtud neljandasse võimalikku ettemaksetesse (vt põhjendus 22), siis ei ole teada konventsiooni kuupäev ega laenu tagastamise tähtaeg.
- (67) Need kolm teadaolevat laenutähtaega on juba lõppenud. Esimene laenutähtaeg oli lõppenud juba siis, kui Prantsusmaa saatis pärast ametliku uurimismenetluse avamise otsust komisjonile 27. novembril 2006 oma viimase kirja. Komisjon leiab, et kui see ettemakse oleks tõepoolest tagastatud, oleksid kas Prantsusmaa või kalapüügiriskide ennetamise fond teda sellest viivitamata teavitanud, kuna üks komisjoni analüüsile esitatud vastuargumente oli, et kõnealuseid ettemakseid ei saa käsitada riigiabina, kui tagastamise tähtaeg ei ole lõppenud. Igatahes, kui esimene ettemakse oleks tõepoolest tagasi makstud, oleks Prantsusmaa kahtlemata teavitanud sellest komisjoni oma 27. novembri 2006. aasta kirjas; ta oleks teavitanud komisjoni ka teise ja kolmanda ettemakset tagastamisest, mille tähtajad lõppesid vastavalt 1. mail ja 1. juulil 2007, samuti võimaliku neljanda ettemakset tagastamisest. Kalandussektori ajakirjanduses on avaldatud arvamust, et seni ei ole laenude tagastamist toimunud. Komisjon järeldeb sellest, et esialgu ettemaksena antud abist sai hiljem otsetoetusena antud abi.
- (68) Eespool esitatud põhjustest lähtudes leiab komisjon, et riigi ettemaksed kujutavad endast riigi vahendite arvelt antud finantssoodustust.
- #### 4.1.1.4. Riikliku finantssoodustuse olemasolu
- (69) Komisjon märgib, et riigi ja kalapüügiriskide ennetamise fondi vahel sõlmitud konventsioonid näevad selgelt ette, et riigi vahendid eraldati eesmärgiga luua rahvusvaheliste naftahindade kõikumise vastane kaitsemehhanism, mis võimaldab osta futuuriurgudel finantsoptsioone. Siiski on ilmne, et kalapüügiriskide ennetamise fondi esialgne eelarve, mis kasvas ainult liikmete sissemaksetest, ei oleks võimaldanud fondil teha selliseid tehinguid, vähemalt mitte niisuguses mastaabis, nagu need tehingud tehti.

Esimeses konventsioonis, mis pärineb 12. novembrist 2004, ongi märgitud, et 15 miljoni euro suuruse ettemakse eesmärk on „võimaldada mehhanismi käivitamist”. Just tänu neile ettemaksetele sai fond teostada futuuriurgudel niivõrd suuremastaabilisi ostutehinguid.

- (70) Teisisõnu, tuleb välja, et riik toetas otseselt kalapüügiriskide ennetamise fondi loomist ametiühinguna ning fondi tegutsemist naftatoodete futuuriurgudel, ehkki see tegevus ei sobi kokku ametiühingute tavapärase tegevusega, ja seda eraettevõtjatega konkureerides, kuid tavalisest erinevates konkurentsitingimustes. Prantsusmaa tunnistas muu hulgas 7. oktoobril 2005, et „valitsus soodustas üht ettevõtjate algatust, mis seisnes kalapüügiriskide ennetamise fondi loomises. See asjatundjate hallatav fond võimaldab kaluritel (...) ühendada oma finantssuutlikkust, selleks et omandada finantsoptsioone futuuriurgudel, et kaitsta end kütusehinna kõikumisest tingitud riski eest”, jättes seejuures täpsustamata, et kõnealune kalurite „finantssuutlikkus” tulenes riigi vahenditest, sest selleks kuupäevaks oli üle kantud juba kaks ettemakset. Kahtlust ei ole aga selles, et kalapüügiriskide ennetamise fond pidi oma käsutusse antud vahendite kasutamise üle otsustamisel arvestama riigiasutuste nõudmistega. Ka asjaolu, et loodi ministriumidevaheline järelevalveorgan, kelle ülesandeks oli „auditeerida kalapüügiriskide ennetamise fondi mehhanismi igapäevast toimimist ja kontrollida, et kulutuste tegemise tingimused vastavad seadusele ning avalike kulutuste eeskirjadele, olles samal ajal kooskõlas selle fondi haldurite võetud kohustustega”, tõendab riigi huvi tagada, et kalapüügiriskide ennetamise fondi vahendeid kasutati konventsioonides ettenähtud eesmärgil.

- (71) Nende asjaolude kogumit arvestades leiab komisjon, et kõnealune finantssoodustus, s.o kalapüügiriskide ennetamise fondile naftatoodete futuuriurgudel finantsoptsioonide ostmiseks tehtud ettemaksed, kujutab endast riiklikku soodustust.⁽¹¹⁾

4.1.1.5. Konkurentsi kahjustava või kahjustada ähvardava finantssoodustuse olemasolu

- (72) Kalapüügiriskide ennetamise fond kasutab finantssoodustust võrreldes teiste futuuriurgudel tegutsevate äriühingutega, olgu tegu siis harjumuspäraselt nendel turgudel tegutsevate ettevõtjate või selliste äriühingutega, kes samamoodi nagu kalapüügiriskide ennetamise fondid on või võivad olla loodud ametiühinguna teistes liikmesriikides või koguni sealsamas Prantsusmaal.
- (73) Prantsusmaa rõhutab, et „kalapüügiriskide ennetamise fondile ei saa osaks mingit sooduskohtlemist võrreldes teiste samal alal tegutsevate eraõiguslike äriühingutega, sest fondi näol on tegemist Prantsusmaa ainsa ettevõtjate ühendusega, mille eesmärk on ühendada kalandusettevõtjaid optsoonide ostmiseks futuuriurgudel”. Komisjon toob oma vastuses esile, et kalapüügiriskide ennetamise fondi olukorra hindamisel konkurentsieskirjade järgimise seisukohast ei saa võtta arvesse üksnes teisi Prantsusmaa kalandusettevõtjate ühingu, kes etendavad sama rolli mis fondki, vaid arvesse tuleb võtta kõiki Prantsuse ja Euroopa ettevõtjaid, kes võivad tegutseda naftatoodete futuuriurgudel.
- (74) Kalapüügiriskide ennetamise fond vaidlustab samuti seisukoha, nagu oleks ta saanud futuuriurgudel investeerida erilistel soodustingimustel, väites, et „fondi sekumine leidis aset rahvusvahelisel väärtapaberiturul koostöös spetsialiseerunud maaklerite ja finantsasutustega (...) [Fond] ei saanud kasutada mingeid soodustariife ega eritingimusi teiste turuosalistega võrreldes”. Komisjon ei väidagi, et kalapüügiriskide ennetamise fondi finantssoodustus tuleneks selle fondi soodsamast kohtlemisest teiste turuosalistega võrreldes, vaid et see fond sai futuuriurgudel tegutseda ainult seetõttu, et tema käsutuses olid riigilt saadud vahendid finantssekkumiseks; seejuures ei eraldanud riik neid vahendeid samadel tingimustel teistele ettevõtjatele, kel võis olla kalapüügiriskide ennetamise fondiga sarnane huvi sellel turul tegutsemiseks (nt teiste tegevusalade ettevõtjad, keda mõjutab kõrge naftahind) või kes tegutsevad sellel turul oma majandus- ja kaubandusstrateegiast tulenevatel põhjustel (nt naftaettevõtted).

⁽¹¹⁾ Euroopa Kohtu 16. mai 2002. aasta otsus kohtuasjas C-482/99: Prantsusmaa vs. komisjon (EKL 2002, lk I-4397, eriti punktid 53–56).

- (75) Kalapüügiriskide ennetamise fond tunnistab muu hulgas selle soodustuse olemasolu. Ühes dokumendis, mis pärineb Confédération de la Coopération Maritime'ilt ning mida ei ole komisjonile edastatud, vaid mis on avaldatud Bretagne'i piirkonna kalandus- ja vesiviljelus-konverentsi (Assises de la pêche et de l'aquaculture de la Région Bretagne) ⁽¹²⁾ veebilehel, osutab hr de Feuardent, tehes kokkuvõtte Bretagne'i piirkonna esindajatega 24. mail 2006 toimunud kohtumisel arutatud teemadest: „Riik oli andnud selleks kuupäevaks 65 miljoni euro suuruse panuse. Kalapüügiriskide ennetamise fond teenis väärtpaberiturul muu hulgas mitme miljoni euro suuruse optsioonitulu, mis kujutab endast vaieldamatut lisandväärtust.” Komisjon järeldeb sellest, et kalapüügiriskide ennetamise fond sai teostada naftatoodete turul finants-optsioonide ostutehinguid vaid tänu tema käsutusse antud riiklikele vahenditele, mida ei saanud aga kasutada teised organisatsioonid või ettevõtted, ja et see fond sai neist tehingutest otsest kasumit. Seetõttu kahjustab talle osaks saanud soodustus konkurentsi (või ähvardab seda kahjustada).

4.1.1.6. Liikmesriikidevahelist kaubavahetust mõjutava finantssoodustuse olemasolu

- (76) Tegutsedes väärtpaberiturul – nagu osutab hr de Feuardent –, tegutses kalapüügiriskide ennetamise fond rahvusvahelisel naftaturul.
- (77) Seega ületas tema tegevus Prantsusmaa piire, mistõttu tuleb nentida, et fondile tehtud ettemaksed mõjutavad liikmesriikidevahelist kaubavahetust.

4.1.1.7. Järeldus

- (78) Seega esinevad kõik neli tingimust, mis on riigiabi olemasolu tuvastamiseks nõutavad: ettemaksed kalapüügiriskide ennetamise fondile tehti riigi vahenditest; tegu on riiklike ettemaksetega; need ettemaksed kahjustavad või ähvardavad kahjustada konkurentsi ning need mõjutavad ka liikmesriikidevahelist kaubandust. Seega kujutab kalapüügiriskide ennetamise fondile antud abi endast tõepoolest riigiabi EÜ asutamislepingu artikli 87 tähenduses nende fondi vahendite osas, mis tulenevad riigi vahenditest ja mida kasutati optsioonide ostmiseks naftatoodete futuuriurgudel.

4.1.2. Kokkusobivus ühisturuga

- (79) Riigi ja kalapüügiriskide ennetamise fondi vahel sõlmitud konventsioonide kohaselt oli ettemaksete kujul antud riigiabi eesmärk aidata sel fondil siseneda naftatoodete ja nende derivaatide futuuriurgudele ja seal tegutsemist jätkata. Seega on tegemist kalapüügiriskide ennetamise fondile antud tegevusabiga. Lisaks tunnistab Prantsusmaa oma 6. detsembri 2005. aasta kirjas, et kõnealused summad eraldati selleks, et „kalapüügiriskide ennetamise fond saaks tegutseda”.
- (80) Asutamislepingu artikli 87 lõigete 2 ja 3 kohaselt on teatavad abiliigid ühisturuga kokkusobivad või neid võib pidada sellega kokkusobivaks. Nüüd tuleb uurida, kas kõnealust kalapüügiriskide ennetamise fondile antud tegevusabi saab lugeda niisuguseks abiliigiks.
- (81) Komisjon väidab, et see abi ei vasta artikli 87 lõikes 2 loetletud juhtumitele.
- (82) Tõepoolest tuleb märkida, et selle abi eesmärk ei ole korvata loodusõnnetuste ega teiste erakorraliste sündmustega tekitatud kahju. Komisjon tuletab siinkohal meelde, et naftahinna kõikumine on majandustegevuse loomulik osa. See kõikumine puudutab ka teisi naftatooted tarbivaid sektoreid kõikides ELi liikmesriikides ning seda ei saa käsitada loodusõnnetuse ega erakorralise sündmusena asutamislepingu artikli 87 tähenduses. Seetõttu ei ole kõnealune abi asutamislepingu artikli 87 lõike 2 punkti b alusel ühisturuga kokkusobiv.
- (83) Kõnealust abi ei saa käsitada ühisturuga kokkusobivana ka siis, kui kohaldada vahetult asutamislepingu artikli 87 lõiget 3, arvestades selles toodud eri juhtumeid.
- a) Tegemist ei ole abiga, mis on suunatud majandusarengu edendamisele piirkondades, kus elatustase on erakordselt madal või kus valitseb tõsine tööpuudus (artikli 87 lõike 3 punktis a osutatud juhtum). Kõnealuse abi eesmärk on võimaldada kalapüügiriskide ennetamise fondil tegutseda asjaomastel futuuriurgudel ja see ei ole seega seotud punktis 2 osutatud abiliigiga.

⁽¹²⁾ <http://pecheaquaculture.region-bretagne.fr>

b) Kalapüügiriskide ennetamise fondi ei saa lugeda üleeuroopalist huvi pakkuvaks tähtsaks projektiks ega abiks, mis on antud tõsise häire kõrvaldamiseks mõne liikmesriigi majanduses (artikli 87 lõike 3 punktis b osutatud juhtum). Kalapüügiriskide ennetamise fond loodi konkreetselt Prantsusmaal ning teised liikmesriigid ei ole väljendanud kavatsust luua samsuguseid fonde – seega ei saa mingil juhul väita, et see fond pakub üleeuroopalist huvi. Mis puutub hüpoteesi, et tegu on abiga, mis on antud tõsise häire kõrvaldamiseks liikmesriigi majanduses, toonitab komisjon, et käesoleval juhul ei osuta miski sellele, et niisuguse fondi rahaline toetamine võimaldaks kõrvaldada sedasorti häiret. Oletades, et seda abi antakse konkreetselt fondile, tuleb kõnealune abi kasuks ainult ühele majandusüksusele ja isegi kui arvestada, et sellest toetatakse kalandusettevõtjaid, ei tõuse siit kasu liikmesriigi majandusele tervikuna. Komisjon meenutab muu hulgas, et ta on alati olnud arvamusel, et riigiasutused ei pea rahaliselt sekkuma, et leevendada naftahinna tõusu, vaid et nende kohus on viia ellu ergutavaid strateegiaid, millega kutsutakse ettevõtteid üles kohanduma sellest tõusust tingitud turutingimustega. Abi andmine konkreetsele majandusüksusele, et ta saaks tegutseda asjakohastel futuuriturgudel, ei ole soovitud eesmärgiga vastavuses.

c) Kalapüügiriskide ennetamise fondi olemasolu iseenest ei vasta ka artikli 87 lõike 3 punktis c esitatud tingimusele, mille kohaselt võib pidada ühisturuga kokkusobivaks abi teatud majandustegevuse või teatud majanduspiirkondade arengu soodustamiseks, kui niisugune abi ei mõjuta ebasoovitavalt kaubandustingimusi ühiste huvidega vastuolus oleval määral. Miski ei viita sellele, et soovitav oleks edendada või suurendada tegutsemist naftatoodete futuuriturgudel. Pealegi ei seostu see tegutsemine kindla majanduspiirkonnaga. Seetõttu ei saa kõnealust abi pidada kokkusobivaks ühisturuga nimetatud punkti c alusel.

d) Lõpuks ei kuulu see abi ka muud liiki abi alla, mida nõukogu võib käsitada ühisturuga kokkusobivana kooskõlas artikli 87 lõike 3 punktiga e.

(84) Komisjon märgib muu hulgas, et mitte ühtegi tema poolt riigiabi kavade analüüsiks vastuvõetud suunist ei kohaldata kõnealuse kalapüügiriskide ennetamise fondile antud tegevusabi suhtes.

(85) Kokkuvõttes võib eelnevast järeldada, et abi, mida anti kalapüügiriskide ennetamise fondile optioonide ostmiseks futuuriturgudel, ei saa käsitada ühisturuga kokkusobivana ühegi asutamislepinguga ettenähtud erandi alusel.

4.2. Kalandusettevõtjatele kütusekulude vähendamiseks antud abi

(86) Enne kui komisjon asub analüüsima abi, mille jaoks algatati ametlik uurimismenetlus, peab ta võtma seisukoha kalapüügiriskide ennetamise argumendi suhtes, mille kohaselt tuleb talle ja kalandusettevõtjatele antud abi uurimisel pidada silmas vähesel tähtsusega abi määra kavandatavat tõstmist kalandussektoris. Kalapüügiriskide ennetamise fondi sõnul on kõnealused summad (keskmiselt ligikaudu 16 000 eurot ettevõtja kohta, kui arvata välja abi, mida ta nimetab kaluritele otse antud sotsiaalabiks) tunduvalt väiksemad nendest, mille vastuvõtmist kavandati ajal, kui kalapüügiriskide ennetamise fond hüvitsi maksis (30 000 eurot ettevõtja kohta).⁽¹³⁾ Ka Prantsuse ametiasutused osutavad oma vastuses vähesel tähtsusega abi määra tõstmisele, kuid ei maini selle kohaldamist käesoleva abi raames.

(87) Esiteks tuleb komisjon meelde, et komisjoni 6. oktoobri 2004. aasta määruse (EÜ) nr 1860/2004 (mis käsitleb EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist vähesel tähtsusega abi suhtes põllumajandus- ja kalandussektoris)⁽¹⁴⁾ artikli 3 kohaselt – mis kehtis ajal, kui kalandusettevõtjatele anti kõnealust abi – ei ületa ühele ettevõttele antava vähesel tähtsusega abi kogusumma kolme aasta jooksul 3 000 eurot; käesolevas otsuses käsitletud abi ületab kaugelt need summad ja ka Prantsusmaa ei maini oma märkustes, et ettevõtjate suhtes, kel oluiks õigus seda abi saada, oleks seda abimäära kohaldatud. Teisalt on ka summa 30 000 eurot, mida nimetatakse komisjoni hiljuti vastuvõetud määru (EÜ) nr 875/2007⁽¹⁵⁾ – kuigi see on suurem kui kalapüügiriskide ennetamise fondi eespool nimetatud 16 000 eurot –, vaid keskmine näitaja. Pealegi jõudis Prantsusmaa viimati nimetatud summani valearvestuse tagajärjel, sest ta jättis välja osa abist, mida ta nimetab sotsiaalabiks ja mis tuleks analüüsida arvesse võtta (vt põhjendused 122 ja 123). Kuna kalapüügiriskide ennetamise fondi kuuluvad väga erineva suurusega kalandusettevõtjad, võib seetõttu olla kindel, et teatavatele ettevõtjatele makstud abi ületas 30 000 eurot. Näiteks küünib 20–25 meetri pikkustele

⁽¹³⁾ See lävi määrati viimaks kindlaks komisjoni määru (EÜ) nr 875/2007 (vt joonealune märkus 14).

⁽¹⁴⁾ ELT L 325, 28.10.2004, lk 4.

⁽¹⁵⁾ Vt joonealune märkus 14.

traaleritele makstud aastahüvitiste kogusumma 35 000 euron, mis teeb kahe aasta kohta (2005 ja 2006) kokku 70 000 eurot.⁽¹⁶⁾ Igatahes, nagu eespool öeldud, ei maininud Prantsusmaa kusagil vähese tähtsusega abi uue määra kohaldamist ega esitanud selle kohta ka mingeid tõendeid. Sellest tulenevalt on komisjon sunnitud kontrollima olemasolevate abikavade pideva kontrollimise raames kõnealuse abi vastavust asutamislepingu artiklile 87.

4.2.1. Riigiabi olemasolu

- (88) Prantsusmaa ei pea õigustatuks, et komisjon keskendub riigiabi olemasolu tuvastamise analüüsis ka fondi tegevusele. Prantsusmaa mõonab: „riigiabi kindlakstegemine peab tuginema üksnes riigi tagasimakstava ettemakse *ad hoc* analüüsile, mitte kalapüügiriskide ennetamise fondi tegevuse analüüsile. Seetõttu soovivad Prantsuse ametiasutused, et keskendutaks ainult hindamise esimese osa 3.1 analüüsile. Osas 3.2 mõistetakse hukka kalapüügiriskide ennetamise fondi tegevus ametiühinguna, kes ostab optsoone selleks, et kindlustada oma liikmeid kütusehinna kõikumise vastu.”⁽¹⁷⁾
- (89) Komisjon tuletab oma vastuses meelde, et kooskõlas väljakujunenud kohtupraktikaga ei määratleta abi selle põhjuste ega eesmärkide järgi, vaid sõltuvalt abi tagajärgedest.⁽¹⁸⁾ Peale finantsoptsoonide ostmise futuuriturgudel on kalapüügiriskide ennetamise fondi eesmärk riigiga sõlmitud konventsioonide kohaselt hüvitada kalandusettevõtjatele hinnaerinevus „kaitstud maksimumhinna” ja võrdlusindeksi keskmise kuu hinna vahel asjaomasel kuul. Komisjon järeldeb sellest, et kalandusettevõtjad said tänu kalapüügiriskide ennetamise fondi loodud mehhanismile kasutada erisoodustusi ja et seetõttu on igati põhjendatud analüüsida riigi ettemaksete tagajärgi mitte ainult sellele fondile, vaid ka kalandusettevõtjatele antud soodustuste seisukohast.

⁽¹⁶⁾ Allikas: *Observatoire économique régional des pêches de Bretagne* (Bretagne'i piirkonna kalanduse vaatluskeskus), „Résultats des flottilles artisanales 2005/2006” („Väiksemahulise kalapüügi tulemused 2005/2006”), kokkuvõte.

⁽¹⁷⁾ Siinkohal viidatakse punktis 11 nimetatud ametliku uurimismenetluse avamise otsuse osadele 3.1 ja 3.2. Osas 3.1 käsitleti futuuriturgudel finantsoptsoonide ostmiseks antud abi ja sellest tulenevaid finantssoodustusi kalapüügiriskide ennetamise fondile ja kalandusettevõtjatele. Osas 3.2 käsitleti kütuseostu hüvitamist samadele ettevõtjatele.

⁽¹⁸⁾ Vt eriti järgmised Euroopa Kohtu otsused: 2. juuli 1974. aasta otsus kohtuasjas 173/73: Itaalia vs. komisjon (EKL 1974, lk 709); 26. septembri 1996. aasta otsus kohtuasjas C-241/94: Prantsusmaa vs. komisjon, nn „Kimberly Clark” (EKL 1996, lk I-4551); 12. oktoobri 2000. aasta otsus kohtuasjas C-480/98: Hispaania vs. komisjon (EKL 2000, lk I-8717) ja 12. detsembri 2002. aasta otsus kohtuasjas C-5/01: Belgia vs. komisjon (EKL 2002, lk I-11991).

4.2.1.1. Riigi vahendite arvelt antud finantssoodustuse olemasolu

- (90) Kalandusettevõtjad said kalapüügiriskide ennetamise fondi tegevusest kahekordset kasu: ühelt poolt said nad hankida kütust soodsa hinnaga, teisalt hüvitas fond osaliselt nende kulutused kütuseostule.
- (91) Mis puutub esimesse punkti, võimaldas asjaolu, et kalapüügiriskide ennetamise fond ostis optsoone futuuriturgudel ja loovutas optsooniga ostetud kütuse äriühingule CECOMER, fondi liikmetest ettevõtjatel osta nende ühistute omandatud kütust tavalisest turuhinnast odavamalt hinnaga. Nagu osutatud eespool (vt käesoleva otsuse põhjendus 75), sai see võimalikuks ainult põhjusel, et „riik oli andnud selleks kuupäevaks 65 miljoni euro suuruse panuse. Kalapüügiriskide ennetamise fond teenis väärtpaberiturul muu hulgas mitme miljoni euro suuruse optsoonitulu, mis kujutab endast vaieldamatut lisandväärtust”. Komisjon nendib, et kalandusettevõtjatele sai kütust tavalisest turuhinnast madalama hinnaga hankida üksnes tänu riigi tehtud ettemaksetele ja kalapüügiriskide ennetamise fondi omavahenditele, mis moodustasid fondi liikmete sissemaksetest ja naftatoodete futuuriturgudel spekulatsiooniga teenitud tulust.
- (92) Ka kalandusettevõtjatele makstud hüvitised pärinesid samamoodi neist kahest allikast (riiklikud vahendid ja tulu, mis kalapüügiriskide ennetamise fond oli saanud oma tegevusest eraettevõtjana).
- (93) Nagu osutatud ka käesoleva otsuse põhjenduses 24, hüvitab kalapüügiriskide ennetamise fond hinnavahe „kaitstud maksimumhinna” ja võrdlusindeksi keskmise kuu hinna vahel (12. novembri 2004. aasta ja 27. mai 2005. aasta konventsioonid) ning vahe hinna 30 euro senti/liiter ja kuu keskmise võrdlushinna vahel, kui see viimane on hinnast 30 euro senti/liiter kõrgem (11. oktoobri 2005. aasta konventsioon).

- (94) Algselt kavandatud n-ö tasandamismehhanism rajanes hüpoteesil, et kõrgema kursi perioodil võrdlushinna suhtes tekkivad lisakulud hüvitatakse madalama kursiga perioodil laekuva liikmemaksu arvelt. Nii oleks süsteem ennast ise finantseerinud. Käesoleva otsuse põhjenduses 75 nimetatud dokumendis, mille autoriks on hr de Feuarden, on kirjas: „kalapüügiriskide ennetamise fond oli tehniliselt valmis sõlmima esimesed optsioonid aprillist 2004; sel ajal sai CECOMERi vajadused aastaks 2005 (ligikaudu 200 miljonit liitrit) katta umbes 4 miljoni euroga (hind 0,28 eurosent/liiter)”. 2004. aasta algul oleks kalapüügiriskide ennetamise fond seega võib-olla isegi saanud rahuldada n-ö diislikindlustuse suhteliselt tagasihoidlikud nõuded omavahendite arvelt. Siit nähtub selgelt, et see fond oleks oma algse põhimõtte poolest võinud olla isemajandav.
- (95) Kuna aga naftahinnad jäid püsima väga kõrgele tasemele ja kalapüügiriskide ennetamise fondiga otsustasid liituda paljud ettevõtjad, kasvas fondi liikmete arv kiiresti ja märkimisväärselt. Sellest tingitult suurenesid plahvatuslikult ka n-ö diislikindlustuse kulud ning neid sai rahastada ainult fondile tehtud riiklike ettemaksete arvelt.
- (96) Selleks et ligikaudu hinnata, kui suured krediidisummad pidid olema kalapüügiriskide ennetamise fondi käsituses, et katta 2005. aasta n-ö diislikindlustuse kulusid, võib lähtuda hüpoteesist, et kütusekogused, mille jaoks kalandusettevõtjad hüvitist soovisid, kasvasid ligikaudse arvestuse järgi tõenäoliselt 200 miljonit liitrit (vt põhjendus 94) 900 miljonile liitrile. Kui võtta aluseks tarbitava kütuse keskmised aastakogused, mida kasutati põhjendustes 55 ja 56 tehtud arvutustes, annaks see 1 000 alla 12 meetri pikkuse laeva kütusekuluks (1 000 laeva × 200 tonni/laev) 200 000 tonni ning üle 12 meetri pikkuste laevade kütusekulu oleks (1 400 laeva × 480 tonni/laev) 672 000 tonni, mis teeb kokku 872 000 tonni (ehk 872 miljonit liitrit). Tegelikult – nagu osutatud ka põhjenduses 55 – tuleb arvestada, et kalalaevad on aastas merel pigem 38 nädalat kui 48 nädalat, mistõttu kütusekulu on ilmselt ligilähedasem 700 000 tonnile (1 000 alla 12 meetri pikkust laeva × 158 tonni, mis teeb kokku 158 000 tonni, ning 1 400 üle 12 meetri pikkust laeva × 380 tonni, mis teeb kokku 532 000 tonni). Eeldusel et hüvituse ülemmäär on 12 eurosent/liiter – seda ülemmäära kasutati kolmanda ettemakse puhul –, ⁽¹⁹⁾ ulatuvad kalapüügiriskide ennetamise fondi aastased finantsvajadused suurusjärku 85 miljonit eurot. Kuna kalandusettevõtjad kindlustasid ilmselt vaid osa oma kütusekuludest, oli fondi kredidivajadus tõenäoliselt väiksem, kuid selle aastane suurusjärk jäi ikkagi kümnetesse miljonitesse eurodesse võrreldes esialgse arvestusega aastaks 2005, milleks oli 4 miljonit eurot. Selle põhjal on ilmselge, et kalapüügiriskide ennetamise fond ei olnud suuteline pakkuma oma liikmetele lubatud kaitset üksnes nende sissemaksete eest ilma väliste vahenditeta, milleks olid käesoleval juhul riigilt laekunud ettemaksed.
- (97) Selles kontekstis eraldas riik kalapüügiriskide ennetamise fondile vahendid, et ta saaks rahuldada n-ö diislikindlustuse vajadusi, kusjuures fond haldas neid summasid ise oma parema äranägemise järgi. Seega moodustuvad kalapüügiriskide ennetamise fondi rahavood liikmete sissemaksetest, riigi ettemaksetest ja naftatoodete futuuriturudel tehtud tehingutelt teenitud võimalikust tulust. Riigi ettemaksetest moodustuv osa fondi rahavoogudes pärineb vaieldamatult riigi vahenditest. Mis puutub futuuriturudel teenitud tulusse, mille arvelt said kalandusettevõtjad muretseda odavamalt kütust, siis teeniti see tulu üksnes tänu riigi vahenditele, mille olemasolu võimaldas fondil teha tehinguid futuuriturudel. Ehkki kalapüügiriskide ennetamise fondi ja CECOMERi vahel sõlmitud konventsioonide täpsed üksikasjad ei ole teada ja neid ei saa tuletada ka ühestki Prantsusmaa esitatud dokumendist, oletab komisjon, et liikmetest ettevõtjatele makstud hüvitised – mis vastasid hinnavahele – olid väiksemad võrreldes olukorraga, kui CECOMER ja kalandusühistud oleksid pidanud tarnima kaluritele kütust, mille nad oleksid olnud tavaliselt turult, st ilma kalapüügiriskide ennetamise fondi poolt futuuriturul tehtud tehinguteta. Nii kandus tulu, mis kalapüügiriskide ennetamise fond oli teeninud futuuriturudel, edasi CECOMERile, kes tarnis kütust kalandusühistutele, ja seejärel kalandusettevõtjatele, kes viimaste juurest kütust ostsid. Selle praktiliseks tagajärjeks oli see, et fond sai maksta hüvitisi pikema aja jooksul võrreldes olukorraga, kus kalapüügiriskide ennetamise fond oleks olnud lihtsalt vahendaja ja jaganud laiali riigi eraldatud 65 (või 77) miljonit eurot n-ö diislikindlustuse mehhanismi kaudu.

⁽¹⁹⁾ Vt põllumajandus- ja kalandusministri D. Bussereau 30. juunil 2005 kalapüügi ja vesiviljeluse riikliku komitee üldkogul peetud kõne, täpsemalt selle II osa. Dokument on kättesaadav veebilehel http://agriculture.gouv.fr/IMG/pdf/discours_300605_ag-cnpm.pdf

- (98) Sellest lähtudes leiab komisjon, et kalandusettevõtjad said tänu riigi vahenditele – olenemata sellest, kas need vahendid läksid otse kalapüügiriskide ennetamise fondi rahavoogudesse või neid kasutati lisatulu saamiseks, millest fondi vahendid veelgi kasvasid – kasutada finantssoodustust, mis seisnes esiteks selles, et nad said osta kütust soodsa hinnaga, ja teiseks selles, et neile maksti hüvitist, mis oli arvatud võrdlushinna põhjal.

4.2.1.2. Riikliku finantssoodustuse olemasolu

- (99) Riigi ja kalapüügiriskide ennetamise fondi vahel sõlmitud kolm (tõenäoliselt neli) konventsiooni näevad ette, et ettemaksetena eraldatud riigivahendite lõppeesmärk on kalandusettevõtjatele kütusekulud osaliselt hüvitada. Kalurile makstava hüvitisega, mis vastas hinnaerinevusele kütuse võrdlushinna ja pumbahinna vahel, kaasnes ka tarnija – kelleks on enamasti kalandusühistu – pumbahinna vähenemine.

- (100) Kalapüügiriskide ennetamise fondi rahalised vahendid, mis koosnesid algul liikmete sissemaksetest, aga kasvasid seejärel riigi esimese ettemaksega, võimaldasid fondil teha tehinguid futuuriturgudel ja teenida seal tulu, kuid see tulu ei olnud aga piisav, et fond oleks saanud maksta samal ajal kalandusettevõtjatele hüvitisi, mida neil oli oma liikmemaksu eest õigus saada. Kaks (ilmselt kolm) täiendavat ettemakset võimaldasid fondil aga jätkata tegutsemist futuuriturgudel, enne kui ta oli sunnitud oma positsioonid järk-järgult likvideerima, et omada piisavat likviidsust hüvitiste maksmiseks. Komisjon osutab, et futuuriturgudel tehtud tehingutega seotud otsused võttis vastu kalapüügiriskide ennetamise fondi esimees. Need otsused viisid ellu spetsialiseerunud maaklerid ja finantsasutused (vt põhjendus 74), kes said kalapüügiriskide ennetamise fondilt tasu, mille suurust komisjon ei tea. Siiski ei ole riik esindatud kalapüügiriskide ennetamise fondi juhatuses, ehkki selle fondi põhikirjas on sätestatud, et fondi esimees on kohustatud konsulteerima juhatusega „et otsustada elluviidavate riskikaitse projektide üle”. Nii et kuigi kalapüügiriskide ennetamise fondil oli üldine kohustus „pidada raamatupidamisarvestust, mis võimaldab taotluse alusel saada teavet selle kohta, kuidas ettemakseid kasutatakse,

samuti fondi vahendite kasutamise ja kulutuste kohta”, ei otsustanud riik strateegiate üle, mida fond järgis finantssoptsioonide ostmisel, ega ka ettevõtjatele makstud rahaliste hüvitiste taseme üle. Sellest järeldub, et kuigi kõnealused kolm (või isegi neli) ettemakset on kahtlemata käsitletavad riiklike ettemaksetena – nagu näidatud ka punktis 4.1.1.4 –, ei kehti sama lisasoodustuste kohta, mida kalandusettevõtjad said kasutada esiteks tänu oma sissemaksetele fondi ja teiseks tänu kalapüügiriskide ennetamise fondi rahaliste vahendite eksperthaldusele. Futuuriturgudel tehtud tehingute tulemusena ületasid kaluritele lõpuks makstud abisummad fondile küll algselt ülekantud riiklikud vahendid, kuid seda osa abist, mis ületab algselt riigilt laekunu, ei saa lugeda riigi otsustuse tulemuseks. Seetõttu on komisjon arvamusel, et – kuigi raamatupidamislikult on võimatu täpselt eristada, milline oli riiklike ja milline fondi omavahendite osakaal, kuna naftatoodete futuuriturgudel tegutsemiseks ja hüvitiste maksmiseks kasutati kõiki fondi vahendeid – ei saa lugeda riiklikuks soodustust, mis tuleneb erinevusest kalandusettevõtjatele antud abi kogusumma ja riigilt kalandusettevõtjatele tehtud ettemaksete kogusumma vahel.

4.2.1.3. Konkurentsi kahjustava või kahjustada ähvardava finantssoodustuse olemasolu

- (101) Komisjon on seisukohal, et kütusekulude hüvitamine kalapüügiriskide ennetamise fondiga liitunud ettevõtjatele soodustab neid ettevõtjaid, sest nad on ainsad, kes saavad nõnda oma kulusid vähendada. Nende positsioon tugevneb võrreldes teiste ettevõtjatega, kes nendega ühenduse turul konkureerivad, olgu tegu siis teiste kalurite või muude majandussektorite ettevõtjatega, kes on huvitatud kütusekulude vähendamisest oma tootmiskuludes. Pealegi, kuna kõnealune kaitsemehhanism hõlmab ainult kalandusettevõtjaid, võib neile ettevõtjatele seeläbi antud soodustust käsitleda kui sektoriaalset soodustust, mida ei saa kasutada teised majandussektorid. Mis tahes üht kindlat sektorit eelistav abiliik kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi (vt komisjoni 8. veebruari 2006. aasta otsus 2006/269/EÜ kutseliste kalurite maksusoodustuste kohta (Rootsi),⁽²⁰⁾ põhjendused 31 ja 35).

⁽²⁰⁾ ELT L 99, 7.4.2006, lk 21.

- (102) Prantsusmaa väidab vastu, et see abi ei soodustanud kalapüügiriskide ennetamise fondi liikmetest ettevõtjaid, kuivõrd „liitumine kalapüügiriskide ennetamise fondiga on vabatahtlik ja avatud kõikidele kalandusettevõtjatele, kes teevad fondi sisse makseid”. MQA lisab, et fondiga liitumine on avatud „ega arvesta abist huvitatute struktuuri ega kodakondsusega”. Kalapüügiriskide ennetamise fond täpsustab viimaks, et „kalapüügiriskide ennetamise fondiga liitunud ettevõtjad on Prantsuse päritolu, aga esineb ka Hispaania ja Madalmaade kapitali”.
- (103) Komisjon vastab selle peale, et kalapüügiriskide ennetamise fondiga saavad liituda ainult need kalandusettevõtjad, kellel on Prantsuse emamaal või ülemeredepartemangudes registreeritud laevu. Seega võivad kalapüügiriskide ennetamise fondiga liituda ka Madalmaade või Hispaania ettevõtjad, kes omavad Prantsuse laevu; kindlasti viitasid Prantsusmaa ja fond oma vastustes just niisugustele laevadele. Seevastu teised ühenduse laevad fondiga liituda ei saa.
- (104) Kalapüügiriskide ennetamise fondist hüvitist saavad ettevõtjad konkureerivad ühenduse turul ettevõtjatega, kelle laevad sõidavad teiste liikmesriikide lippude all ja kes on samuti huvitatud kütusekulude vähendamisest oma tootmiskuludes, aga kellel ei ole juurdepääsu sellisele hüvitus-süsteemile nagu kalapüügiriskide ennetamise fondi loodu. Sel põhjusel kujutab see soodustus, mida saavad kasutada fondiga liitunud kalandusettevõtjad või need, kes pole küll sellega veel liitunud, aga võiksid seda teha – st kõik ettevõtjad, kelle kalalaevad sõidavad Prantsuse lipu all –, endast selgelt konkurentsimoontonust.
- (105) Kalapüügiriskide ennetamise fond leiab muu hulgas, et konkurentsimoontonuse põhjusi tuleb otsida mujalt. Osutades olulistele lisakuludele, millel ei ole tema arvates majanduslikku põhjendust ja mis on seotud näiteks kalalaevade mitmeaastaste püügiplaanide – st nende laevade üldise püügivõimsuse – juhtimise või „tootmisõiguste” haldusega, rõhutab kalapüügiriskide ennetamise fond, et „riiklike „strateegiatega” seotud „õigused” kujutavad endast (...) Euroopa konkurentsimoontonuste tegelikku põhjust [ja] need põhjused väljuvad suuresti majandussfäärist”.
- (106) Komisjon märgib selles osas, et nimetatud kulud – olgu need Prantsusmaal siis kõrgemad või madalamad kui teistes liikmesriikides – on seotud piirangutega, mis tulenevad kalandussektoris praegu kehtivatest eeskirjadest. Oma 26. veebruari 2007. aasta teatises ⁽²¹⁾ kalanduse õigustepõhiste juhtimissüsteemide kohta meenutab komisjon, et ühenduse kalandussektorit iseloomustab suure hulga juhtimismehhanismide ja -süsteemide olemasolu ning et vahel käsitlevad liikmesriigid sarnaseid olukordi väga erinevalt. Sellest tulenevalt toimub teatavates liikmesriikides juba kalastusõiguste ost ja müük kas väljakujunenud turgudel või kaudselt. Kalapüügiriskide ennetamise fondi osutatud kuludid kannavad laevad mitmes liikmesriigis ja need on seotud kalandussektori majandusliku arenguga. Need kulud on tingitud sellest, et riiklikul tasandil rakendatakse ühise kalanduspoliitika raames nõutavaid või vajalikuks peetavaid juhtimismeetmeid. Nende meetmete rakendamine ei õigusta aga eriabi andmist üksikus liikmesriigis. Sel põhjusel tuleb vastupidi kalapüügiriskide ennetamise fondi väidetule hinnata konkurentsimoontonust mitte „asjaomase turu”, nt „piirkondliku mikroturu” (fond kasutabki seda mõistet) raames, vaid ühisturu kui terviku kontekstis, nagu on ette nähtud asutamislepinguga. Nii et kui kalapüügiriskide ennetamise fondi antav abi aitab säilitada kalapüüki teatavates piirkondades ning kaitsta kalavarusid, takistades süvamerelaevadel kalastada hõlpsamini juurdepääsetavates lähivetes või traaleritel vähem energianõudlikes püügi-kohtades, nagu fond väidab, on kõnealuse abi näol kahtlemata tegu abiga, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, ja seega riigiabiga.
- (107) Seetõttu leiab komisjon kõigil eespool nimetatud põhjustel, et riigi eraldatud vahendid, mida kalandusettevõtjad said kasutada kalapüügiriskide ennetamise fondi kaudu, kahjustavad või ähvardavad kahjustada konkurentsi.

4.2.1.4. Liikmesriikidevahelist kaubavahetust mõjutava finantssoodustuse olemasolu

- (108) Kalapüügiriskide ennetamise fond vaidleb vastu väitele, nagu mõjutaks ametiühinguga liitunud kalandusettevõtjatele antud abi liikmesriikidevahelist kaubavahetust. Selle fondi sõnul tegutsevad need ettevõtjad „turul, mis ei ole mingil juhul ühtne, vaid pigem piirkondlike mikroturgude mosaiik”.

⁽²¹⁾ KOM(2007) 73 (lõplik).

(109) Komisjon nendib oma vastuses, et 2005. aastal eksportis Prantsusmaa kalandus- ja vesiviljelustooted muudesse riikidesse koguväärtuses 1 290 miljonit eurot, kusjuures 80 % ekspordist suundus ELi liikmesriikidesse. Sama kategooria toodete import Prantsusmaale ulatus 2005. aastal 3 693 miljoni euroni, millest 40–60 % (eri allikate kohaselt) pärines ELi liikmesriikidest. ⁽²²⁾ Võrdluseks – Prantsusmaa toodangu koguväärtus oli 1 868 miljonit eurot. Selle põhjal võib öelda isegi neid arve üksikasjalikumalt analüüsivõimega, ⁽²³⁾ et hoolimata eri tooteliikide igapäevastest hinnakõikumistest Prantsuse või Euroopa sadamates on ilmne, et kaubavahetus Prantsusmaa ja ülejäänud Euroopa riikide vahel etendab olulist rolli nende varustamises kalandus- ja vesiviljelustoodetega. Meetmed, mis soodustavad märkimisväärset osa Prantsuse kalandusettevõtjatest (üle 30 % laevadest) tootmiskulude vähendamise kaudu, mõjutavad igasuguse kahtluseta liikmesriikidevahelist kaubavahetust kalandussektoris.

(110) Seega on ilmne, et kalandusettevõtjatele antud soodustus, mis seisnes tootmiskulude osalises hüvitamises, mõjutab kaubavahetust liikmesriikide vahel.

4.2.1.5. Järeldus

(111) Neli tingimust, mis on riigiabi olemasolu tuvastamiseks nõutavad, on olemas vaid osaliselt. Kalandusettevõtjatele antud soodustus tuleneb riigi vahenditest; see kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi ning mõjutab kaubandust liikmesriikide vahel. Seevastu saab selle soodustuse lugeda riiklikuks üksnes ettemaksete piires, kuivõrd fondi rahavood moodustasid ka teistest vahenditest ning riik ei sekkunud fondi sellistesse otsustesse, mis puudutasid tema käsutusse antud vahendite investeerimist. Seepärast tõdeb komisjon, et riigiabiga oli EÜ asutamislepingu artikli 87 tähenduses tegemist vaid riigilt fondile eraldatud vahendite osas, mis vastavad 65 (või 77) miljonile eurole.

(112) Komisjon märgib lõpetuseks, et Prantsuse ametiasutused ei vaidlustagi hoolimata oma 7. oktoobri 2005. aasta ja 21. aprilli 2006. aasta vastustest komisjoni järeldusi riigiabi olemasolu kohta. Kui Prantsuse põllumajandus- ja kalandusministrile esitati parlamendis 2007. aasta rahandusseaduse eelnõu üle toimunud aruteludel küsimus kalapüügiriskide ennetamise fondi tuleviku kohta, vastas minister: „kalapüügiriskide ennetamise fond tegutseb alates 1. novembrist 2004, kuid komisjon teostab fondi üle hoolikat järelevalvet, sest tegemist on riigiabiga.” ⁽²⁴⁾

⁽²²⁾ Allikad: OFIMER: *Les chiffres-clés de la filière pêche et aquaculture en France* (Prantsuse kalandus- ja vesiviljelussektori statistika), välja antud 2006. Vt ka Eurostat ja Global Trade Information Service.

⁽²³⁾ Esimese Astme Kohtu 30. aprilli 1998. aasta otsus kohtuasjas T-241/95: Het Vlaamse Gewest vs. komisjon (EKL 1998, lk II-717, punkt 67).

⁽²⁴⁾ Parlament – 25. oktoobri 2006. aasta istungi kokkuvõte: põllumajandus- ja kalandusministri Dominique Bussereau' esinemine.

4.2.2. Kokkusobivus ühisturuga

(113) Asutamislepingu artikli 87 lõigete 2 ja 3 kohaselt on teatavad abiliigid ühisturuga kokkusobivad või neid võib pidada sellega kokkusobivaks.

(114) Komisjon märgib, et kõnealune abi ei vasta asutamislepingu artikli 87 lõikes 2 loetletud juhtumitele.

a) MQA, kes kinnitab, et kalapüügiriskide ennetamise fond tegutses „tarbijakaitseorganisatsioonina” või „naftatoodete tarbijate ühendusena”, paistab väitvat, et kalandusettevõtjatele antud abi võib samastada üksiktarbijatele antava sotsiaalabiga, mis on ette nähtud artikli 87 lõikega 1. Komisjon piirdub selles osas vaid märkusega, et kõnealune lõige peab sõnaselgelt silmas üksiktarbijaid, mitte ettevõtjaid, ja järelikult ei saa seda käesoleval juhul kohaldada (vt ka käesoleva otsuse põhjendus 50). Kõnealune abi ei ole niisiis kokkusobiv ühisturuga asutamislepingu artikli 87 lõike 2 punkti a alusel.

b) See abi ei ole ette nähtud ka loodusõnnetuste ega teiste erakorraliste sündmuste tekitatud kahju korvamiseks. Naftahinna kõikumine on majandustegevuse loomulik osa. See kõikumine puudutab ka teisi naftatoodete tarbijaid sektoreid kõikides ELi liikmesriikides ning seda ei saa käsitada loodusõnnetuse ega erakorralise sündmusena asutamislepingu artikli 87 lõike 2 punkti b tähenduses. MQA vaidlustab selle analüüsi väitega, et abi andmine tulenes erakorralisest olukorrast, „kuna ka komisjon tunnistab, et kõnealuses sektoris esineb erakorralisi majanduslikke ja sotsiaalseid raskusi”. Tõepoolest, kalandussektoris valitseb erilisel keeruline olukord, mida komisjon analüüsis üksikasjalikult oma 9. märtsi 2006. aasta teatistes kalapüügisektori majandusliku olukorra parandamise kohta. ⁽²⁵⁾ Selles teatistes näitas komisjon, et kalanduse majanduslikud ja sotsiaalsed raskused tulenevad struktuurilisest kohanematuses sektoril lasuvate tegevuspiirangutega. Komisjon esitas selles teatistes muu hulgas eri ettepanekuid, kuidas kalandussektori majanduslikke raskusi ületada. Uurides teatava tegevusabi lubatavust, märgib komisjon väga selgelt: „Hiljutine küteshindade tõus on süvendanud praegusi raskusi kalapüügisektoris. Seetõttu on kalapüügisektor taotlenud riigi sekkumist, et hüvitada järsku kulude kasvu.

⁽²⁵⁾ KOM(2006) 103 (lõplik).

Selline abi oleks tegevusabi, mis ei ole kooskõlas asutamislepinguga. Komisjon ei kinnitaks ühtegi nimeetatud eesmärgil antavat toetust, millest talle teatatakse.” Mainides seejärel tagatismehhanismi, mis sarnaneb kalapüügiriskide ennetamise fondi loomise ajal kavandatule, lisab ta: „Komisjon võiks sellise kava kinnitada vaid juhul, kui sellega antaks tagatiseid kogu riikliku abi tagasimaksmise kohta äritingimustel, mis praegustes majandusoludes tundub väga ebatõenäoline.” Tooraine (sh kütuse) hinna kõikumine on majanduse loomulik osa ega kujuta endast eraldivõetuna erakorralist olukorda.

Eelneva põhjal järeldab komisjon, et kõnealune riigiabi, mida anti kalandusettevõtjatele, ei ole kokkusobiv ühisturuga asutamislepingu artikli 87 lõike 2 punkti b alusel.

(115) Kõnealust abi ei saa käsitada ühisturuga kokkusobivana ka asutamislepingu artikli 87 lõike 3 alusel, arvestades selles lõikes toodud eri juhtumeid.

a) Tegemist ei ole abiga, mis on antud majandusarengu edendamiseks niisugustes piirkondades, kus elatustase on erakordselt madal või kus valitseb tõsine tööpuudus (artikli 87 lõike 3 punktis a osutatud juhtum). Käsitleva abi eesmärk on vähendada kalandusettevõtjate tegevuskulusid. Kalapüügiriskide ennetamise fond osutab samas, et abi aitab kaasa kalapüügi säilimisele teatavates piirkondades. Siiski nendib komisjon, et seda abi antakse kalandusettevõtjatele sõltumata ettevõtjate asukohast või nende käitatavate laevade kodusadamast. Kõnealusel abil ei ole seega seost punktis a osutatud abiga.

b) Kõnealust abi ei saa käsitada ka üleeuroopalist huvi pakuva tähtsa projektina ega abina, mis on antud tõsise häire kõrvaldamiseks mõne liikmesriigi majanduses. See abi ei seostu ühegi üleeuroopalise tähtsusega projektiga. Samuti ei saa seda liigitada abiks, mida antakse tõsise häire kõrvaldamiseks mõne liikmesriigi majanduses. Tegelikult on kalandusettevõtjatele antud abi eesmärk parandada kindla majandussektori ettevõtjate olukorda, mitte Prantsuse majanduse olukorda tervikuna. Selle abi sektoriaalne iseloom on vaieldamatu, kuna naftahindade tõus ei mõjutanud

mitte ainult kalureid, vaid ka kõigi muude tegevusalade ettevõtjaid. Komisjon on alati olnud arvamusel, et riigiasutused ei pea rahaliselt sekkuma, et leevendada naftahinna tõusu, vaid et nende kohus on ergutada ettevõtteid kohanduma sellest tõusust tingitud uute majandustingimustega. Seetõttu on komisjon eelnevat arvesse võttes seisukohal, et kalapüügiriskide ennetamise fondi poolt kalandusettevõtjatele antud abi ei saa käsitada ühisturuga kokkusobivana artikli 87 lõike 3 punkti b alusel.

c) Mis puutub artikli 87 lõike 3 punkti c, siis ei saa ainuüksi kütusekulude vähendamine iseenesest vastata kõnealusel punktis c sätestatud nõudele, mille kohaselt sobib ühisturuga kokku abi teatud majandustegevuse või teatud majanduspiirkondade arengu soodustamiseks, kui niisugune abi ei mõjuta ebasoovitavalt kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega. Kõnealune abi ei ole ette nähtud kalastustegevuse soodustamiseks säästva kalapüügi tähenduses, mis arvestab ühise kalanduspoliitika eesmärkidega, vaid – vastupidi – aitab ettevõtjatel säilitada kalapüügi võimsust, ilma et neid õhutataks kütusekulusid piirama. Järelikult aeglustab see abi kalandusettevõtjate kohanemist naftahindade tõusust tingitud piirangutega. Pealegi ei ole nende tegevus seotud ühe kindla majanduspiirkonnaga. Seepärast ei saa kõnealust abi käsitada ühisturuga kokkusobivana artikli 87 lõike 3 punkti c alusel.

d) Lõpetuseks ei ole kõnealune abi ilmselgelt suunatud kultuuri edendamisele ega kultuuripärandi säilitamisele ega kuulu ka selliste abiliikide hulka, mida nõukogu võib käsitada ühisturuga kokkusobivana kooskõlas artikli 87 lõike 3 punktiga e.

(116) Neist kaalutlustest tuleneb, et abi, mida riik andis kalandusettevõtjatele kütusekulude vähendamiseks, ei vasta ühelegi asutamislepingu artikliga 87 ettenähtud erandile.

(117) Kuna tegu on kalandusettevõtjatele antud abiga, tuleb seda analüüsida ka kalandus- ja vesiviljelussektoris antava riigiabi kontrollimise suunistest (edaspidi „suunist”) lähtudes.

- (118) Kõnealuse abi tulem on kalandusettevõtete tootmiskulude vähenemine. Seda võib iseloomustada kui tegevusabi.
- (119) Komisjon tuletab esiteks meelde, et nende suuniste punktis 3.5 on ette nähtud, et „Riigiabi toime ei tohi olla kaitsva iseloomuga – see peab aitama edendada kalandustoodete tootmise ja turustamise ratsionaliseerimist ja tõhustamist. Igasugune abi peaks tooma kaasa seisundi kestva paranemise, nii et asjaomane tööstusharu saaks edasi areneda üksnes turult saadava tulu alusel.”
- (120) Kuid nagu on selgitatud käesoleva otsuse põhjenduse 115 punktis c, ei ole kütusekulude vähendamine ette nähtud mitte kalastustegevuse soodustamiseks säästva kalapüügi tähenduses, mis arvestab ühise kalanduspoliitika eesmärkidega, vaid see aitab kalandusettevõtjatel säilitada senist püügivõimsust. Seepärast leiab komisjon, et kõnealune abi on kaitsva iseloomuga suuniste punkti 3.5 mõttes ega ole seega kooskõlas suunistes rõhutatud põhimõttega.
- (121) Prantsusmaa seevastu osutas oma vastuses ametliku uurimismenetluse teatele, et „kalapüügiriskide ennetamise fondi tegevus ennetas vajalikke meetmeid, mida päästmis- ja ümberkorraldamiskavad tõendavad ja kinnitavad, kui need kavad heaks kiidetakse”. Ometigi teavitas Prantsusmaa komisjoni alles tükk aega hiljem – jaanuaris 2008 –, et ta kavatseb rakendada meetmeid, mida esitleti kui kalandusettevõtete päästmis- ja ümberkorraldusabi; komisjon registreeris need meetmed numbri NN 09/2008 all ja neid veel analüüsitakse. Kuid isegi kui nõustuda Prantsusmaa argumendiga, nagu oleks kalapüügiriskide ennetamise fondi tegevus mingis mõttes ennetanud seda päästmis- ja ümberkorraldusabi, ei mõjuta see kuidagi nende meetmete kokkusobivust ühisturuga: tegelikult on kalapüügiriskide ennetamise fondi rakendatud meetmed ning tingimused, millele peavad vastama ettevõtete päästmis- ja ümberkorraldamiskavad, fundamentaalselt erinevad; neid tingimusi on kirjeldatud ühenduse suunistes raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta. Vastupidiselt neis suunistes nõutule andis kalapüügiriskide ennetamise fond vahet tegemata abi kõikidele kalandusettevõtjatele, mitte ainult raskustes olevatele äriühingutele.⁽²⁶⁾ Teisalt ei tohi äriühingu päästmisabi kestus ületada kuut kuud ja seda tuleb anda tagasimakstava laenu või tagatise kujul; ümberkorraldusabi tuleb aga anda kindlates tingimustes ja piiratud aja jooksul. Prantsusmaa kalapüügiriskide ennetamise fondi kaudu antud abi ei vastanud aga ühelegi nõutud tingimusele: kalandusettevõtjad said seda abi alates 2004. aastast; abi ei antud laenu ega tagatise kujul; samuti ei nähta ette abi tagasimaksmist ümberkorralduskava raames.
- (122) Kalapüügiriskide ennetamise fondi arvates õigustab selle abi andmist veel tõsiasi, et selle näol on tegemist töötajatele antava sissetulekutoetusega. Fond ise on märkinud järgmist: „Kalapüügiriskide ennetamise fond on „riske ennetav rühmitus”, olles 2 500 liitunud ettevõttele juriidiliseks päästekavaks Prantsuse õiguse tähenduses ... Sellest tulenevalt on lubatud anda ümberkorralduskavaga liitunud töötajatele sissetulekutoetust. Fond ei mõjuta mingil moel konkurentsieeskirju, vaid järgib ühenduse põhimõtteid, mis garanteerivad töötajatele inimväärse miinimumsissetuleku.” Kalapüügiriskide ennetamise fond jätkab oma mõttekäiku, osutades, et palga maksmine kaluritele „osa järgi” jätab kalandusettevõtete töötajad palgast ilma, koguni võlgadesse laevaomaniku ees. Fond täpsustab, et 25 miljonit riigi ettemakstud 65 miljonist eurost „olid otseselt seotud töötajatele tehtud maksetega ja neid võib käsitleda kui otsest sotsiaalabi”. MQA lisab: „Kui arvestada, et neist laenudest ei toetatud läbipaistvat kalapüügiriskide ennetamise fondi, vaid selle liikmetest kalandusettevõtjaid, võib need lugeda ehtsaks sotsiaalabiks. See finantsabi on otseselt seotud meremeeste tasustamisega.”
- (123) Komisjon esitab nendele väidetele vastuseks mõningad märkused:
- 1) Esiteks on komisjon üllatunud, saades teada, et ligikaudu 40 % (25 miljonit 65 miljonist) ettemaksetest, mis riik tegi selleks, et fond saaks osta – nagu on märgitud kolmes eespool kirjeldatud konventsioonis (vt käesoleva otsuse põhjendus 21) – naftatoodete futuuriturgudel finantsoptioone, „olid otseselt seotud töötajatele tehtud maksetega ja neid võib käsitleda kui otsest sotsiaalabi”.

⁽²⁶⁾ ELT C 244, 1.10.2004, lk 2.

2) Komisjon arvab, et käesoleval juhul on pigem tegemist retooilise žestiga, millega kalapüügiriskide ennetamise fond tahab näidata, et fondi tegevus kalandusettevõtjate tootmiskulude hüvitamisel (arvestades meremeeste tasustamist „osa järgi”) toob lõppkokkuvõttes tulu nende ettevõtete töötajatele. Selles mõttes saaks fondi tegevust käsitada „otsese sotsiaallabina”. Tegelikult ei nähtu toimikus esitatud teabest, et oleks antud otsest sotsiaallabi, st et kalapüügiriskide ennetamise fond oleks nende ettevõtete töötajatele otseselt abi maksnud; seda ei näe ette isegi fondi põhikiri (vt käesoleva otsuse põhjendus 20).

3) Olenemata sellest, kas kõnealune abi maksti otse töötajatele või said viimased kalapüügiriskide ennetamise fondi tegevusest kasu „osa järgi” makstavate töötasude suurenemisest, tuleb komisjon meelde, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ⁽²⁷⁾ hõlmab abi mõiste kõikvõimalikke riigiasutuste antavaid soodustusi, mis leevendavad ettevõtte eelarvel tavaliselt lasuvaid kohustusi. Töötajate palk kuulub kahtlemata nende kohustuste hulka, kuid ettevõtte ei saa arvestada oma palgakohustuste täitmisel riigi toetusega. Järelikult on selle abi kokkusobivuse hindamisel ühisturuga asjakohatu tõsiasi, et kalandusettevõtjatele antud soodustustest, mis tulenesid võimalusest osta kütust soodushindadega ja nende kütusekulude osalisest hüvitamisest, said kalapüügiriskide ennetamise fondi ja MQA sõnul tegelikult kasu ka nende äriühingute töötajad. Piisab sellest, kui nentida, et kalandusettevõtjatele riiklike vahendite eraldamisest tulenevad soodustused vähendasid nende äriühingute eelarvel tavaliselt lasuvaid kohustusi.

4) Samamoodi ei saa komisjon nõustuda väitega, et töötajatele antav sissetulekuabi on lubatud sellepärast, et esiteks vastab see ühenduse põhimõtetele, mis näevad ette töötajatele nõutava inimväärse miinimumpalga maksmise, ja teiseks seab „osa järgi” tasustamise süsteem Prantsuse meremehed äärmiselt ebasoodsasse olukorda. Tegelikult kuuluvad miinimumpalka reguleerivad õigusaktid subsidiaarsuse põhimõttest lähtudes liikmesriikide ainupädevusse. Mis puutub meremeeste palka, siis on Prantsusmaal asjaomased eeskirjad sätestatud töökoodeksi artiklites L.742-2, D.742-1 ja D.742-2. Kooskõlas Rennes'i apellatsioonikohtu 16. juuni 1998. aasta otsusega ⁽²⁸⁾ kohaldatakse neid üldise iseloomuga sätteid töötajatele, kelle kaitset reguleerib meretöönormide koodeks, sõltumata konkreetsest tasustamissüsteemist. Asjaolu, et laevaomanik ja tema alluvad leppisid töösuhte alguses kokku, et meremeestele makstakse tasu „osa järgi” (võimalikust tulust), ei vabasta laevaomanikku kohustusest tagada meremeestele laeval töötatud päevade eest vähemalt miinimumpalgaga võrdne tasu. Teisisõnu, püügi alusel arvestatud osa peab vastama vähemalt miinimumpalgale. Meretöönormide koodeksi ⁽²⁹⁾ artiklis 34 viidatakse selles osas „riiklikule kutsellepeele või laiendatud kollektiivlepingutele, [et määrata kindlaks] sõltumata tegeliku tööaja kestusest periood või perioodid, mille põhjal arvutatakse osa järgi tasustatud meremeeste miinimumpalk”. Kollektiivleping, mis garanteerib artikli 9 esimeses lõigus osa järgi tasustatud meremeestele minimaalse aastabrutopalka, allkirjastati 28. märtsil 2001. ⁽³⁰⁾ Kõnealune säte muudeti kohustuslikuks kõigi asjaomasesse kohaldamisalasse jäävate tööandjate ja töötajate jaoks 3. juuli 2003. aasta ministritevahelise määrusega. ⁽³¹⁾ See seadusliku kohustusega ettenähtud palgakulu kujutab endast seega kalandusettevõtete tootmiskulu samamoodi nagu kütusekulud. Nendes tingimustes ei saa komisjon nõustuda argumendiga, mille kohaselt on Prantsuse riigi finantssekkumine õigustatud põhjusel, et laevaomanikud hoiduvad kõrvale seadusega ettenähtud kohustusest tagada oma alluvatele miinimumpalk ka siis, kui nad saavad tasu osa järgi.

⁽²⁷⁾ Euroopa Kohtu 5. oktoobri 1999. aasta otsus kohtuasjas C-251/97: Prantsuse Vabariik vs. komisjon (EKL 1999, lk I-6639, punkt 35).

⁽²⁸⁾ Rennes'i apellatsioonikohtu 16. juuni 1998. aasta otsus kohtuasjas Marziou vs. Louzaouen, Le Droit Maritime Français, nr 588, detsember 1998, lk 1201 jj (Editions Lamy).

⁽²⁹⁾ Kättesaadav aadressil www.legifrance.gouv.fr

⁽³⁰⁾ Varustusministeeriumi ametlik teataja nr 13, 25. juuli 2003, kättesaadav aadressil www2.equipement.gouv.fr/bulletinofficiel/fiches/BO200313/Une.htm

⁽³¹⁾ Avaldatud Prantsuse Vabariigi Teatajas nr 203, 3. september 2003, lk 15051).

- (124) MQA sõnul võib tegemist olla ka sotsiaal-majanduslike meetmetega: „suuniste järgi (...) võivad olla lubatud ka sotsiaalmajanduslikud meetmed. Käesoleval juhul on kalapüügiriskide ennetamise fond täiesti läbipaistev ja komisjoni poolt abiks liigitatud meetmetel on ilmselt sotsiaal-majanduslik iseloom.”
- (125) Komisjon nendib, et MQA ei anna ühtegi viidet, mis võimaldaks uurida kõnealust abi suuniste punkti 4.5 seisukohast, mis näeb ette, et teatavatel juhtudel võib käsitada ühisturuga kokkusobivana töötajatele otseselt antavat abi, mis vastab sotsiaalmajanduslikele meetmetele. Sealsamas täpsustatakse, et seda abi saab käsitada kokkusobivana „ainult tingimusel, et see abi kuulub sotsiaalmajandusliku iseloomuga toetusmeetmete kogumisse, mille eesmärk on hüvitada sissetuleku langus, mis on tingitud püügist korrigeerimisest kooskõlas määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 11 lõikega 1” (nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta).⁽³²⁾ Kalapüügiriskide fondi loomine ei kuulu aga ühegi kava alla, mis on määruse (EÜ) nr 2371/2002 alusel vastu võetud püügimahtude korrigeerimiseks. MQA esitatud argumendiga ei saa niisiis kuidagi õigustada selle tegevusabi andmist.
- (126) MQA märgib ka, et ei ole õige öelda, et see abi anti tingimusteta. MQA sõnul „nõudis riik nende laenude andmiseks, et kalapüügiriskide fond esitaks terve rea õigustavaid dokumente, mis tõendaksid, et fondi hallatakse nõuetekohaselt, ning ühtlasi fondi ja selle liikmete tõsist soovi leida säästvaid lahendusi kalandussektoris valitsevates uutes tootmistingimustes”. MQA rõhutab läbipaistva raamatupidamisarvestuse nõuet ning riigi otsust, millega nähakse ette ministeeriumidevahelise ühis-kontrolli missioon.
- (127) Komisjon nendib läbipaistvuse ja kontrollimise vajadust, märkides samas, et riigi vahenditest tuleneva rahastamise puhul on see iseenesestmõistetav. Seejuures avaldab komisjon kahetsust selle üle, et hoolimata läbipaistvuspõhimõttest ei edastanud Prantsuse ametiasutused talle kõiki üksikasjalikke andmeid fondi tegevuse kohta, kui ta seda menetluse käigus taotles. Komisjon mõnab, et teda ei teavitatud kontrollimissioonist, mida mainib MQA, ega *a fortiori* ka selle tulemustest, mida Prantsuse ametiasutused olid taotlenud 2005. aasta novembri keskpaigaks.
- (128) Sellest tulenevalt leiab komisjon, et riigi eraldatud vahendid kuuluvad suuniste punktis 3.7 osutatud tegevusabi kategooriasse; selles punktis on märgitud: „Riigiabi, mida antakse abisaajale ühtegi ühise kalanduspoliitika eesmärkidega kooskõlas olevat kohustust seadmata ja mille eesmärk on parandada ettevõtjate finantsseisundit ja maksevalmidust, (...) on tegevusabina ühisturuga kokkusobimatu”. Seega on need ettemaksed ühisturuga kokkusobimatu.
- ### 5. KOKKUVÕTE
- (129) Komisjon nendib, et Prantsusmaa kohaldas asutamislepingu artikli 88 lõiget 3 rikkudes eri abimeetmeid, mis on käesoleva otsuse esemeks.
- (130) Lähtudes käesoleva otsuse punktis 4.1 esitatud analüüsist, leiab komisjon, et kalapüügiriskide ennetamise fondi rahaliste vahendite suurendamine kolme (võib-olla ka nelja) ettemaksega kogusummas 65 miljonit (võib-olla koguni 77 miljonit) eurot kujutab endast riigiabi, mis on ühisturuga kokkusobimatu asutamislepingu artikli 87 lõigete 2 ja 3 alusel. Kuna ükski pangandusasutus ei oleks soostunud tegema selliseid ettemakseid, nagu tehti kalapüügiriskide ennetamise fondile, ja kuna kättesaadavate andmete põhjal ei ole neid veel tagasi makstud, muutusid need ettemaksed otsetoetuseks (vt põhjendus 67) ja seega riigiabiks kõnealuse summa ulatuses.
- (131) Käesoleva otsuse punktis 4.2 esitatud analüüsi alusel leiab komisjon, et abi, mida anti kalapüügiriskide ennetamise fondile ettemaksete kujul ning mis võimaldas kalandusettevõtjatel osta kütust soodushinnaga ja saada diislikindlustuse raames hüvitist, kujutab endast riigiabi, mis on kokkusobimatu ühisturuga asutamislepingu artikli 87 lõigete 2 ja 3 alusel.

⁽³²⁾ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

6. TAGASIMAKSMINE

- (132) Prantsusmaa andis riigiabi summas 65 miljonit või koguni 77 miljonit eurot (kui sõlmiti ka neljas konventsioon). Määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 14 lõike 1 kohaselt nõuab komisjon juhul, kui ebaseadusliku abi korral tehakse negatiivne otsus, et kõnealune liikmesriik võtaks kõik vajalikud meetmed, et abisaajalt abi tagasi saada. See eesmärk on saavutatud siis, kui abisaajad ehk teisisõnu abi tegelikult kasutanud ettevõtted on kõnealuse abi (millele on vajaduse korral lisatud viiviseintressid) tagasi maksnud.⁽³³⁾ Abi tagastamise eesmärk on seega saavutatud, kui summa 65 või 77 miljonit eurot on tagasi makstud.

- (133) Selleks et teha kindlaks, kui palju peab tagasi maksuma kalapüügiriskide ennetamise fond ja kui palju peavad maksuma kalandusettevõtjad, tuleb arvesse võtta asjaolu, et kuigi see fond tegutseb ettevõtjana futuuriturgudel, on tema eesmärk maksta kalandusettevõtjatele hüvitist enda loodud diislikindlustussüsteemi raames ja tarnida neile ettevõtjatele soodushinnaga kütust. Käesolevas otsuses selle konkreetse süsteemi üldökonoomika osas tehtud analüüs näitab, et kalapüügiriskide ennetamise fond täitis oma rolli riigi antud abi järkjärgulise edastajana. Seetõttu peab kalapüügiriskide ennetamise fond maksuma tagasi selle osa 65 või 77 miljonist eurost, mida ta ei olnud kalandusettevõtjatele üle kandnud; kalandusettevõtjad peavad aga tagasi maksuma selle osa abist, mis neile üle kanti.

- (134) Komisjon ei tea täpset summat, mille kalapüügiriskide ennetamise fond tegelikult kalandusettevõtjatele üle kandis. Komisjon märgib selles osas, et hoolimata Prantsusmaale esitatud teabenõudest, milles ta palus liikmesriigil edastada kogu vajaliku teabe selle fondi tegevuse kohta, ei teavitanud Prantsusmaa teda ei fondi vahendite kasutusotstarbest ega selle raamatupidamisest. Arvestades vastava teabe puudumist ja Euroopa Kohtu praktikat,⁽³⁴⁾ leiab komisjon, et oleks kasulik anda mõningaid suuniseid meetodite kohta, mida peaks kasutama tagasinõutavate abisummade arvutamisel.

- (135) Neid suuniseid välja töötades pidas komisjon silmas tõsiasi, et konventsioonide põhjal on kalapüügiriskide ennetamise fondil kohustus pidada raamatupidamisarvestust, mis võimaldab saada teavet selle kohta, kuidas ettemakseid kasutatakse, samuti fondi vahendite kasutamise ja kulutuste kohta, ning et fond kohustub säilitama neid raamatupidamisdokumente vähemalt 10 aastat ja eri riigi-

asutused saavad nendega tutvuda tavalise taotluse alusel (vt põhjendus 27). Selle teabe põhjal saavad tagasimaksimisotsust kohaldavad ametiasutused või organid õppida tundma kalapüügiriskide ennetamise fondi rahavooge ja tema rahaliste vahendite olukorda siis, kui seda otsust tuleb rakendada. Pealegi, kuna kalandusettevõtjate raamatupidamist haldavad üldjuhul haldusüksused, mis kuuluvad väikesemahulise kalapüügi juhtimiskeskusesse, mis on esindatud ka kalapüügiriskide ennetamise fondi juhatuses, siis on võimalik tuvastada ettevõtjate raamatupidamises hüvitised, mille kalapüügiriskide ennetamise fond on välja maksnud.

6.1. Kalapüügiriskide ennetamise fondilt tagasinõutav abi

- (136) Ühisturuga kokkusobimatu abi, mille kalapüügiriskide ennetamise fond peab tagasi maksuma, vastab sellele osale riigiabist, mida ei kantud üle kalandusettevõtjatele, st tegu on ettemakstud summadega, mida kasutati fondi tegevuskulude katteks, ja nendega, mis jäid fondi rahaliste vahendite sekka. Tagasinõudmise eest vastutav asutus saab fondi tegevuskulude kogusumma teada fondi raamatupidamisest. Kuna raha on asendatav ja raha kasutusotstarbe järgi on võimatu selle päritolu kindlaks teha, võtab komisjon aluseks järgmise põhimõtte: riigi ettemaksete osa, millest rahastati fondi tegevuskulusid, leitakse protsendi alusel nende kulude kogusummast, kusjuures protsendiks võetakse kalapüügiriskide ennetamise fondi omavahendite (liikmete sissemaksete) ja nende ettemaksete suhe. See osa riigi ettemaksetest, mis jäi fondi vahendite hulka, leitakse fondi allesjäänud vahenditele sama protsenti kohaldades.

6.2. Kalandusettevõtjalt tagasinõutav abi

- (137) Nagu eespool öeldud, peavad kalandusettevõtjad tagasi maksuma ettemaksena eraldatud 65 (või 77) miljoni euro suuruse abi, millest lahutatakse kooskõlas eespool põhjenduses 136 antud suunistega kalapüügiriskide ennetamise fondilt tagasinõutavad summad. Mis puudutab nendelt ettevõtjalt tagasinõutavat abi, tuleb silmas pidada, et raamatupidamislikult on võimatu eristada abi, mida käsitatakse riigiabina, ning abi, mis ei ole riiklik abi (vt käesoleva otsuse punkt 4.2.1.2).

- (138) Komisjon leiab, et ettevõtjalt tagasinõutava riigiabi saab arvutada hüvitiste põhjal, mis iga ettevõtte sai diislikindlustuse raames.

⁽³³⁾ Euroopa Kohtu 29. aprilli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-277/00: Saksamaa vs. komisjon (EKL 2004, lk I-3925, punkt 75).

⁽³⁴⁾ Euroopa Kohtu 12. oktoobri 2000. aasta otsus kohtuasjas C-480/98: Hispaania vs. komisjon (EKL 2000, lk I-8715, punkt 25).

(139) Võttes arutamise aluseks nimetatud hüvitise, jätab komisjon kõrvale selle kokkuhoiu toetusekviivalendi, mille iga kalandusettevõtte saavutas turuhinnast odavama kütuseostu arvelt. Komisjon leiab, et see on õigustatud, kuna ettevõtjad, kes said osta kütust soodushinnaga, ning ettevõtjad, kes said diislikindlustuse raames hüvitist, on ühed ja samad; ka proportsioonid olid võrreldavad, sest mida rohkem ettevõtte soodushinnaga kütust ostis, seda kõrgemat hüvitist ta sai, ja vastupidi. Lähtudes sellest alusest, on asjaomaste ettevõtjate tagasimaksekohustused selged ja mingit moonutamist ei esine. Komisjon märgib muu hulgas, et toetusekviivalendi kaasamisel arvutustesse tuleks iga kütusehanke puhul, mis tehti kalapüügiriskide ennetamise fondi tegutsemise ajal nafta futuuriturudel, arvutada välja, kui suur on päevakursiga tehtud ostu ja kalandusühistule tegelikult makstud hinna vahe; selleks peab enne kindlaks tegema ostetud kütusetüübile ja hankekoha suhtes kohaldatava päevakursi. Selle meetodi kasutamine oleks palju keerulisem. Nii soovib komisjon kasutada arvutusteks alust, mis teeb tagasinõudmisega tegelevate ametiasutuste ja organite töö lihtsamaks.

(140) Eelneva põhjal leiab komisjon, et ettevõtjalt tagasinõutava riigiabi summa võib välja arvutada lähtuvalt hüvitistest, mis ettevõtjad said diislikindlustuse raames. Riigiabi summad arvutatakse, kohaldades kõnealuse hüvitise suhtes protsenti, mis vastab kalandusettevõtjalt tagasinõutava riigiabi kogusumma ning kalapüügiriskide ennetamise fondi poolt kalandusettevõtjatele diislikindlustuse raames makstud hüvitiste kogusumma suhtele.

(141) Iga kalandusettevõtja peab tagasi maksma summa, mis arvutatakse välja järgmiste valemite põhjal:

$$R * \text{Ettev} = I \times \frac{(\text{Ettemaksed} - R * \text{Fond})}{I \text{ kokku}}$$

kus

$R * \text{Ettev}$ = kalandusettevõtjalt tagasinõutav summa

I = kalandusettevõtjatele diislikindlustuse raames makstud hüvitiste summa

Ettemaksed = 65 või 77 miljonit eurot

$R * \text{Fond}$ = kalapüügiriskide ennetamise fondilt tagasinõutav summa põhjenduses 136 antud suunistest lähtudes

$I \text{ kokku}$ = kalapüügiriskide ennetamise fondi poolt kalandusettevõtjatele diislikindlustuse raames makstud hüvitiste kogusumma

(142) See summa lähtub postulaadist, et kalapüügiriskide ennetamise fond teenis futuuriturudel tulu, mis loovutati seejärel täies mahus kalandusettevõtjatele. See on kõige tõenäolisem versioon, nagu on kirjeldatud ka käesolevas otsuses. Siiski tuleks teoorias ette näha ka hüpotees, et kalapüügiriskide ennetamise fond kandis futuuriturudel kahju; selle tulemusel oleks kalandusettevõtjatele määratud hüvitiste kogusumma väiksem kui ettemaksete kogusumma miinus kalapüügifondi tagastamisele kuuluv summa. Sellisel juhul oleks jagatis (Ettemaksed – $R * \text{Fond}$)/ I kokku üldjuhul suurem kui 1, eriti kui tegur $R * \text{Fond}$ on väike; niisugusel juhul oleks eespool esitatud valemi kohaldamise tulemus see, et kalandusettevõtjalt tagasinõutav kogusumma oleks suurem kui neile makstud hüvitised. Seetõttu tuleb sellised erijuhul ette näha, et igalt kalandusettevõtjalt tagasinõutav summa vastab selle ettevõtja poolt diislikindlustuse raames saadud hüvitisele. Sel puhul peab riigi ettemaksete ja kalandusettevõtjatele makstud hüvitiste vahe tagastama kalapüügiriskide ennetamise fond, kes selle vahe ka ära kulutas.

(143) Kalandusettevõtjatele antud riigiabi ei nõuta tagasi juhul, kui selle abi andmise kuupäeval täitis see abi määрусega (EÜ) nr 1860/2004 ettenähtud tingimusi või määрусega (EÜ) nr 875/2007 tingimusi vähese tähtsusega abi osas,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Abi, mida Prantsusmaa andis vastuolus asutamislepingu artikli 88 lõikega 3 kalapüügiriskide ennetamise fondile finantsotsioonide ostmiseks naftatoodete futuuriturudel ja mida ta ebaseaduslikult rakendas, ei ole ühisturuga kooskõlas.

Artikkel 2

Abi, mida Prantsusmaa andis vastuolus asutamislepingu artikli 88 lõikega 3 kalandusettevõtjatele nende kütusekulude vähendamiseks ja mida ta ebaseaduslikult rakendas, ei ole ühisturuga kooskõlas.

Artikkel 3

Üksiktoetusi, mida anti kalandusettevõtjatele nõukogu määruse (EÜ) nr 994/98 ⁽³⁵⁾ artikli 2 lõike 1 alusel, ei nõuta tagasi, kui see abi täitis andmise ajal tingimusi, mis on kehtestatud määruse (EÜ) nr 994/98 artikli 2 alusel vastuvõetud määruses, mis kehtis abi andmisel ajal.

Artikkel 4

1. Prantsusmaa nõuab abisaajatelt artiklites 1 ja 2 osutatud kokkusobimatu abi tagasi.
2. Tagasimakstavatelt summadelt arvestatakse intressi alates kuupäevast, millal need abisaaja käsutusse anti, kuni nende tegeliku tagasisaamiseni.
3. Intressid arvutatakse liitintressina kooskõlas komisjoni määruse (EÜ) nr 794/2004 ⁽³⁶⁾ V peatükiga.
4. Prantsusmaa tühistab alates käesoleva otsuse vastuvõtmise kuupäevast kõik ettenähtud väljamaksed artiklites 1 ja 2 nimetatud abi osas.

Artikkel 5

1. Artiklites 1 ja 2 osutatud abi nõutakse tagasi viivitamata ja tulemuslikult.
2. Prantsusmaa tagab, et käesolev otsus rakendatakse nelja kuu jooksul alates otsusest teatamise kuupäevast.

Artikkel 6

1. Kahe kuu jooksul pärast käesolevast otsusest teatamist edastab Prantsusmaa komisjonile järgmise teabe:
 - a) kalapüügiriskide ennetamise fondilt nõutava abi kogusumma (põhisumma ja intressid);
 - b) käesoleva otsuse täitmiseks juba võetud ja kavandatavate meetmete üksikasjaliku kirjelduse;
 - c) dokumendid, mis tõendavad, et kalapüügiriskide ennetamise fondilt on nõutud abi tagasimaksmist.
2. Prantsusmaa teavitab komisjoni järjekindlalt käesoleva otsuse rakendamiseks võetud riiklike meetmete elluviimisest, kuni artiklis 1 osutatud abi on täielikult tagasi makstud. Prantsusmaa esitab komisjoni taotlusel viivitamata teabe käesoleva otsuse täitmiseks juba võetud ja kavandatavate meetmete

kohta. Samuti esitab kõnealune liikmesriik üksikasjaliku teabe kalapüügiriskide ennetamise fondilt juba tagasi saadud abisummade ja tagasinõutavate intresside kohta.

Artikkel 7

1. Kahe kuu jooksul pärast käesolevast otsusest teatamist edastab Prantsusmaa komisjonile järgmise teabe:
 - a) nimekirja kalandusettevõtjatest, kes said artiklis 2 osutatud abi, ning igale ettevõtjale antud abi kogusumma;
 - b) igalt abisaajalt nõutava abi kogusumma (põhisumma ja intressid);
 - c) käesoleva otsuse täitmiseks juba võetud ja kavandatavate meetmete üksikasjaliku kirjelduse;
 - d) dokumendid, mis tõendavad, et abisaajatelt on nõutud abi tagasimaksmist.
2. Prantsusmaa teavitab komisjoni järjekindlalt käesoleva otsuse rakendamiseks võetud riiklike meetmete elluviimisest, kuni artiklis 2 osutatud abi on täielikult tagasi makstud. Prantsusmaa esitab komisjoni taotlusel viivitamata teabe käesoleva otsuse täitmiseks juba võetud ja kavandatavate meetmete kohta. Samuti esitab kõnealune liikmesriik üksikasjaliku teabe abisaajatelt juba tagasi saadud abisummade ja tagasinõutavate intresside kohta.

Artikkel 8

Käesolev otsus on adresseeritud Prantsuse Vabariigile.

Brüssel, 20. mai 2008

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Joe BORG

⁽³⁵⁾ EÜT L 142, 14.5.1998, lk 1.

⁽³⁶⁾ ELT L 140, 30.4.2004, lk 1.

KOMISJONI OTSUS,

5. detsember 2008,

väävelhappe kandmata jätmise kohta nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse ja kõnealust toimeainet sisaldavate taimekaitsevahendite lubade tühistamise kohta

(teatavaks tehtud numbri K(2008) 7612 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2008/937/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

tused Euroopa Toiduohutusametile (EFSA) vastavalt määruse (EÜ) nr 2229/2004 artiklile 20. Väävelhappe puhul oli referentliikmesriik Prantsusmaa ja kogu asjaomane teave esitati 2007. aasta oktoobris.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiivi 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 8 lõike 2 neljandat lõiku,

- (4) Komisjon on väävelhapet uurinud vastavalt määruse (EÜ) nr 2229/2004 artiklile 24a. Liikmesriigid ja komisjon vaatasid läbi kõnealust ainet käsitleva läbivaatamisaruande projekti toiduahela ja loomatervishoiu alalises komitees ning see vormistati 26. septembril 2008 komisjoni läbivaatamisaruandena.

ning arvestades järgmist:

- (1) Direktiivi 91/414/EMÜ artikli 8 lõikes 2 on sätestatud, et liikmesriik võib 12 aasta jooksul pärast kõnealuse direktiivi teatavakstegemist lubada turustada taimekaitsevahendeid, mis sisaldavad nimetatud direktiivi I lisas loetlemata toimeaineid, ja mis on juba turul kaks aastat pärast teatavakstegemise kuupäeva, samal ajal kui kõnesolevaid aineid tööprogrammi raames järk-järgult uuritakse.

- (5) Kui komitees kõnealust toimeainet uuriti, jõuti liikmesriikidest saadud märkusi arvesse võttes järeldusele, et olemasolevad tõendid ei ole piisavad, et lõplikult vormistada tarbijaid käsitlev riskianalüüs ja kehtestada usaldusväärne ainega kokkupuutumise vastuvõetav ulatus, see väärtus on aga vajalik käitajaid käsitleva riskihindamise läbiviimiseks. Kõnealuse aine läbivaatamisaruanne sisaldab ka muid probleeme, mida referentliikmesriik tõstatas oma hindamisaruandes.

- (2) Komisjoni määrustes (EÜ) nr 1112/2002 ⁽²⁾ ja (EÜ) nr 2229/2004 ⁽³⁾ on sätestatud direktiivi 91/414/EMÜ artikli 8 lõikes 2 osutatud tööprogrammi neljanda etapi üksikasjalikud rakenduseeskirjad ja kehtestatud hindamist vajavate toimeainete loetelu nende toimeainete võimalikuks kandmiseks direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse. Väävelhappe kuulub kõnealusesse loetellu.

- (6) Komisjon palus teavitajal esitada oma märkused vastastikuste eksperdi hinnangute tulemuste kohta ning teatada, kas ta kavatseb tulevikus aine kasutamist toetada või mitte. Teavitaja esitas oma märkused, mida on tähelepanelikult uuritud. Vaatamata teavitaja esitatud väidetele jäid eespool kirjeldatud probleemid siiski lahendamata ning esitatud teabe põhjal koostatud hindamisaruandest ei selgu, et väävelhapet sisaldavad taimekaitsevahendid võiksid kavandatud kasutustingimustes üldiselt vastata direktiivi 91/414/EMÜ artikli 5 lõike 1 punktides a ja b sätestatud nõuetele.

- (3) Väävelhappe mõju inimeste tervisele ja keskkonnale on määrustes (EÜ) nr 1112/2002 ja (EÜ) nr 2229/2004 sätestatud korras hinnatud mitme kasutusala puhul, mille kohta teavitaja on teinud ettepaneku. Kõnealuste määrustega on määratud ka referentliikmesriigid, kes peavad esitama asjaomased hindamisaruanded ja soovi-

- (7) Seepärast ei tuleks väävelhapet kanda direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse.

- (8) Tuleb võtta meetmeid selle tagamiseks, et väävelhapet sisaldavate taimekaitsevahendite kehtivad load tühistatakse ettenähtud ajavahemiku jooksul, et neid ei pikendata ning et selliste toodete jaoks ei anta uusi lubasid.

⁽¹⁾ EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 168, 27.6.2002, lk 14.

⁽³⁾ ELT L 379, 24.12.2004, lk 13.

- (9) Liikmesriigi antud ajapikendus väävelhapet sisaldavate taimekaitsevahendite olemasolevate varude müügiks, ladustamiseks, turuleviimiseks ja kasutamiseks ei tohiks olla pikem kui kaksteist kuud, et olemasolevad varud saaks ära kasutada ühe järgmise kasvuperioodi jooksul; sellisel juhul on tagatud, et väävelhapet sisaldavad taimekaitsevahendid on kättesaadavad veel 18 kuu jooksul pärast käesoleva otsuse vastuvõtmist.
- (10) Käesolev otsus ei piira õigust esitada direktiivi 91/414/EMÜ artikli 6 lõike 2 ja komisjoni 17. jaanuari 2008. aasta määruse (EÜ) nr 33/2008 (millega nähakse ette nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses kõnealuse direktiivi artikli 8 lõikes 2 osutatud tööprogrammi kuuluvate, kuid direktiivi I lisasse kandmata toimeainete hindamise tava- ja kiirendatud menetlusega)⁽¹⁾ kohane taotlus väävelhappe võimalikuks kandmiseks kõnealuse direktiivi I lisasse.
- (11) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄEOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Väävelhapet ei kanta toimeainena direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse.

Artikkel 2

Liikmesriigid tagavad, et

- a) väävelhapet sisaldavate taimekaitsevahendite load tühistatakse hiljemalt 5. juunil 2009;
- b) alates käesoleva otsuse avaldamise kuupäevast ei anta ega pikendata väävelhapet sisaldavate taimekaitsevahendite lubasid.

Artikkel 3

Ajapikendus, mille liikmesriigid annavad vastavalt direktiivi 91/414/EMÜ artikli 4 lõikele 6, peab olema võimalikult lühike ja lõppema hiljemalt 5. juunil 2010.

Artikkel 4

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 5. detsember 2008

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Androulla VASSILIOU

⁽¹⁾ ELT L 15, 18.1.2008, lk 5.

KOMISJONI OTSUS,

9. detsember 2008,

nimekirja kohta soodustatud riikidest, kes vastavad nõukogu määruses (EÜ) nr 732/2008 (millega kohaldatakse üldiste tariifsete soodustuste kava ajavahemikus 1. jaanuar 2009 kuni 31. detsember 2011) sätestatud säästvat arengut ja head valitsemistava stimuleeriva erikorra kohaldamise tingimustele

(teatavaks tehtud numbri K(2008) 8028 all)

(2008/938/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. juuli 2008. aasta määrust (EÜ) nr 732/2008, millega kohaldatakse üldiste tariifsete soodustuste kava ajavahemikus 1. jaanuar 2009 kuni 31. detsember 2011 ja millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 552/97, (EÜ) nr 1933/2006 ja komisjoni määrusi (EÜ) nr 1100/2006 ja (EÜ) nr 964/2007, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 10 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määrusega (EÜ) nr 732/2008 nähakse ette, et arengumaade suhtes, kes täidavad teatavaid artiklites 8 ja 9 sätestatud säästva arengu ja hea valitsemistava nõudeid, kohaldatakse stimuleerivat erikorda.
- (2) Iga arengumaa, kes soovib kasutada stimuleeriva erikorra eeliseid, pidi esitama 31. oktoobriks 2008 taotluse koos põhjaliku teabega asjaomaste konventsioonide ratifitseermise ning õigusaktide ja konventsioonide sätete tõhusa rakendamise meetmete kohta, samuti oma kohustuse kohta aktsepteerida ja täielikult järgida asjaomaste konventsioonide ja seonduvate õigusaktidega ette nähtud kontrollimehhanismi. Erikorra õigus võidakse anda taotluse esitanud riigile, kes on arvatud määruse (EÜ) nr 732/2008 artikli 8 lõikes 2 määratletud haavatavamate riikide hulka.
- (3) Komisjon on vastavalt määruse (EÜ) nr 732/2008 artikli 10 lõikele 1 kõnealused taotlused läbi vaadanud ja koostanud lõpliku nimekirja soodustatud riikidest, kes vastavad asjaomastele kriteeriumidele. Seega tuleks kõnealuste riikide suhtes kohaldada stimuleerivat erikorda ajavahemikul 1. jaanuarist 2009 kuni 31. detsembrini 2011.

⁽¹⁾ ELT L 211, 6.8.2008, lk 1.

- (4) Kooskõlas määruse (EÜ) nr 732/2008 artikli 10 lõikega 6 uuris komisjon nõukogu määruse (EÜ) nr 980/2005 ⁽²⁾ artikli 18 lõike 2 kohaselt algatatud uurimiste käigus Sri Lanka ⁽³⁾ ja El Salvadori ⁽⁴⁾ vastavust asjaomastele kriteeriumidele.

- (5) Otsuse õigeaegne avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas* peaks tagama määruse (EÜ) nr 732/2008 artikli 10 lõike 3 kohase kohustuse avaldada *Euroopa Liidu Teatajas* nende riikide nimekiri, kellel on õigus saada alates 1. jaanuarist 2009 soodustusi säästva arengu ja hea valitsemistava edendamiseks kohaldatava stimuleeriva erikorra raames, täitmise.

- (6) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas üldiste tariifsete soodustuste komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Ajavahemikul 1. jaanuarist 2009 kuni 31. detsembrini 2011 kohaldatakse määrusega (EÜ) nr 732/2008 ette nähtud säästvat arengut ja head valitsemistava stimuleerivat erikorda järgmistele arengumaade suhtes:

- (AM) Armeenia
- (AZ) Aserbaidžaan
- (BO) Boliivia
- (CO) Colombia
- (CR) Costa Rica
- (EC) Ecuador
- (GE) Gruusia
- (GT) Guatemala
- (HN) Honduras
- (LK) Sri Lanka

⁽²⁾ ELT L 169, 30.6.2005, lk 1.⁽³⁾ ELT L 277, 18.10.2008, lk 34.⁽⁴⁾ ELT L 108, 18.4.2008, lk 29.

(MN) Mongoolia

(NI) Nicaragua

(PE) Peruu

(PY) Paraguay

(SV) El Salvador

(VE) Venezuela

Vabariik, Gruusia Vabariik, Guatemala Vabariik, Hondurase Vabariik, Mongoolia, Nicaragua Vabariik, Paraguay Vabariik, Peruu Vabariik, Sri Lanka Demokraatlik Sotsialistlik Vabariik ja Venezuela Bolívari Vabariik.

Brüssel, 9. detsember 2008

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud järgmistele riikidele: Armeenia Vabariik, Aserbaidžani Vabariik, Boliivia Vabariik, Colombia Vabariik, Costa Rica Vabariik, Ecuadori Vabariik, El Salvadori

*Komisjoni nimel**komisjoni liige*

Catherine ASHTON

MÄRKUS LUGEJALE

Institutsioonid on otsustanud edaspidi oma tekstides mitte märkida viidatud õigusaktide viimaseid muudatusi.

Kui ei ole teisiti märgitud, mõistetakse siin avaldatud tekstides viidatud õigusaktide all neid akte koos kõigi muudatustega.